

ПОЛИТИКИН

VÍ ESTAS
ČARMA
KNABINO!

1.50
ДИНАР

ГОДИНА
XXXII

БРОЈ
1004

26. III 1971.

ЗАБАВНИК

ИЗЛАЗИ ПЕ

СВЕ ОД ЖВАКЕ. — Роџер Нефеш, син шефа истраживачког одсека једне велике њујоршке фирме за производњу гуме за жвакање, могао би с правом да понесе титулу светског шампиона у жвакању жвака. Од једне мале танке плочице „жваке за надување“ Роџер може да начини све што се да замислити: од балона који личи на дуговрату жирафу, па све до модела малог аутомобила. Роџер иначе студира хемију и намерава да после завршетка школовања настави посао свог оца.

СТРАШИЛА ИЗ ЈАПНА. — Инжењер агрономије Се-џи Катаока већ 25 година путује Јапаном и фотографисе страшила на њивама. Он је недавно приредио у Токију изложбу са преко 3000 снимљених страшила која имају облик људи, личности из легенди, дивљих животиња, змајева и птица-грабљивица.

Ripley

Веровалти или не!

НАЈСКУПЉИ ПОГРЕБ У ИСТОРИЈИ

НА ЛОМАЧУ
НА КОЈОЈ ЈЕ У ВАВИЛОНУ 324. ПРЕ Н. Е. СПАЉЕН ЊЕГОВ ПРИЈАТЕЉ ХЕФЕСТИОН, АЛЕКСАНДАР ВЕЛИКИ ПОЛОЖИО ЈЕ СРЕБРА, ЗЛАТА, СКУПОЦЕНОГ ИСТОЧЊАЧКОГ ДРВЕТА, СВИЛЕ И БРОКАТА У ВРЕДНОСТИ ОД 2 МИЛИЈАРДЕ НАШИХ ДИНАРА.

Хлеб
У ОБЛИКУ
ПТИЦЕ

МЕСИ СЕ У
ШВАЈЦАР-
СКОЈ
ДОЛИНИ ЛОЧЕН

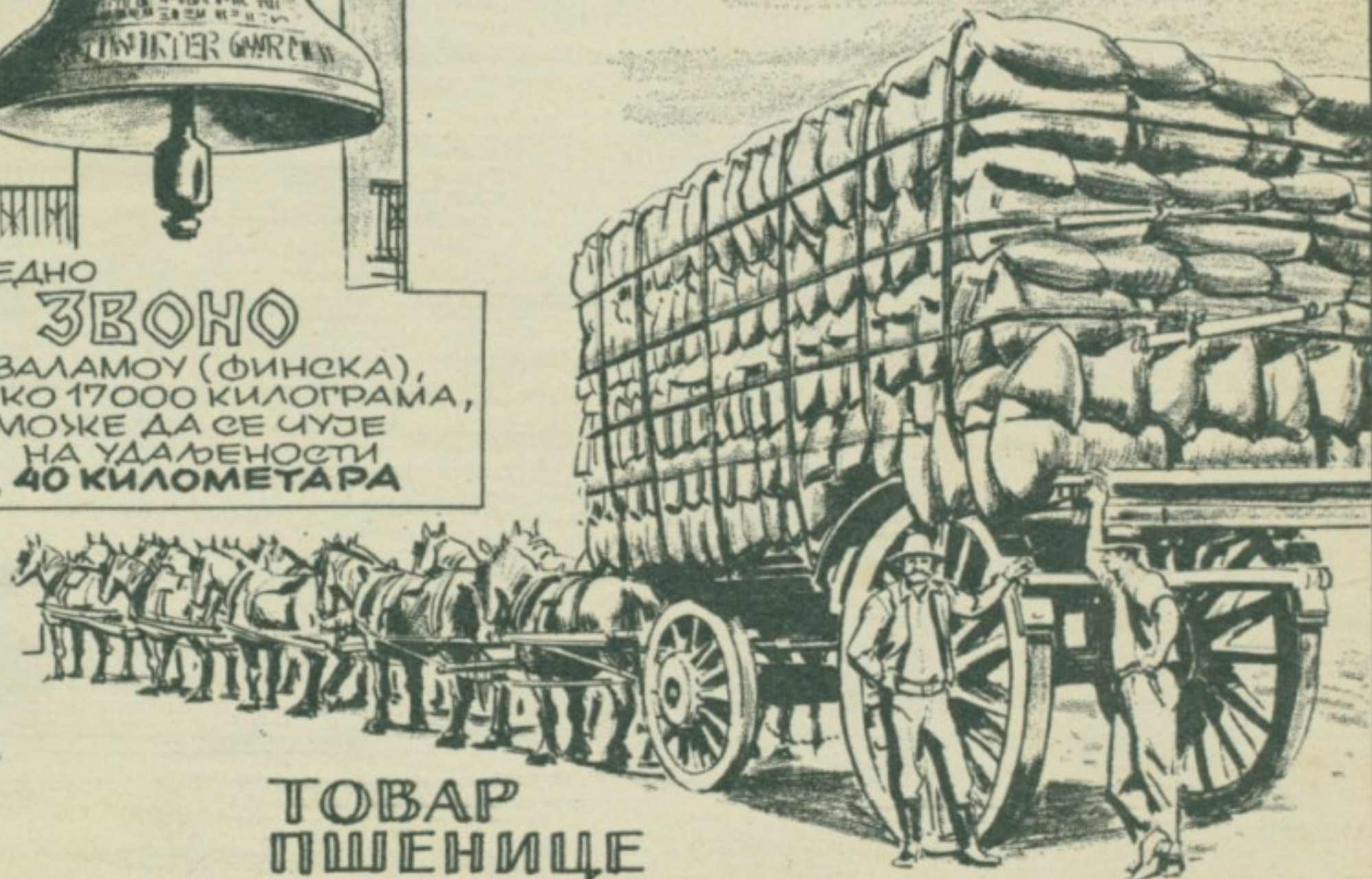
ОВО САМ ОЧЕКИВАО
АЛИ НЕ ТАКО БРЗО

ВПИТАФ НА ГРОБУ
ВИЛИЈЕМА РИЗА
КОЈИ ЈЕ УМРО У
21. ГОДИНИ
У ВЕСТЕРНВИЛУ (САД)

ЛОРА РОБЕРТС ОД КАНДАКАРА
(1832 — 1914)
ФЕЛДМАРШАЛ И ЈЕДАН ОД
НАЈВЕЉИХ ВОЈНИКА
ЕНГЛЕСКЕ
ОНЕСВЕСТИО БИ СЕ КАД
ГОД БИ ВИДЕО МАЧКУ

**ЈЕДНО
ЗВОНО**
У ВАЛАМОУ (ФИНСКА),
ТЕШКО 17000 КИЛОГРАМА,
МОЖЕ ДА СЕ ЧУЈЕ
НА УДАЉЕНОСТИ
ОД 40 КИЛОМЕТРА

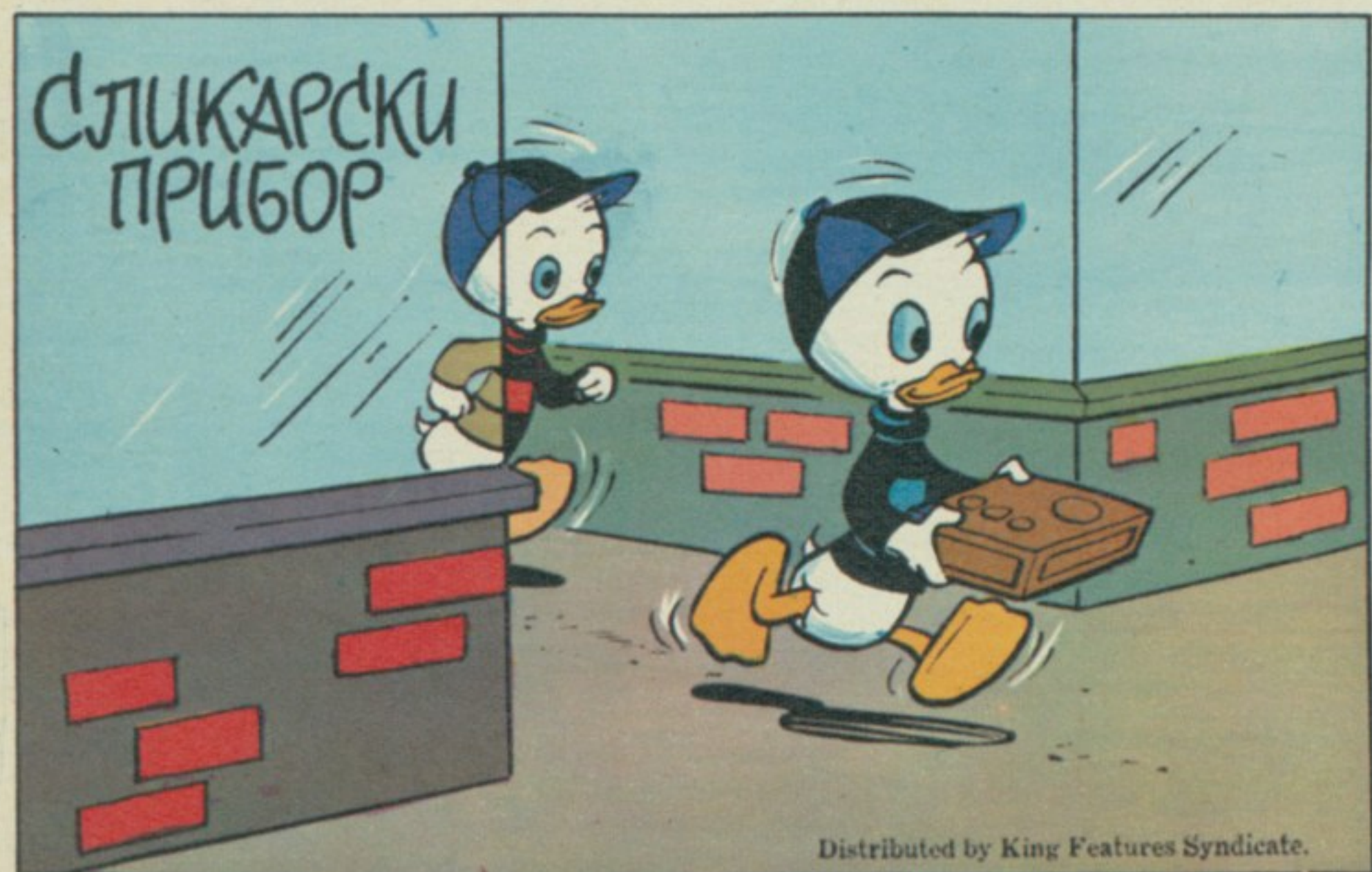

ТОВАР ПШЕНИЦЕ

КОЈИ ЈЕ У КЕЛИНУ (НОВИ ЈУЖНИ ВЕЛС)
ВУКЛО 15 КОЊА САСТОЈАО СЕ ОД 407 ЦАКОВА
И БИО ТЕЖАК 35 ТОНА (1923)

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ИСПЛАТИ ЛИ СЕ УЧ

Једног зимског дана у Бјалистоку, данашња Пољска, нека Немица оклизула се на поведици и пала. Пригачао је један Пољак и покушао да јој помогне. Дошло је до неспоразума: Немци су помислили да је Пољак гурнуо Немицу, Пољаци су покушали да им објасне шта се догодило. Сви су говорили углас, свако својим језиком и — нису се разумели. Тако је дошло и до туче.

ПОМОЋНИ ЈЕЗИК

Лазар Лудвиг Заменхоф имао је тада 12 година. Гледајући тучу помислио је да би неки заједнички језик помогао људима да се лакше и боље споразумевају. Иако млад почео је да ради на стварању тог новог језика. После 16 година рада нови језик је био готов. Тада је Заменхоф већ био очни лекар.

Године 1887. издао је учебник и речник свог новог језика. Књиге није потписао својим правим именом већ псеудонимом Др Есперанто. Тако је по имену стварао језик добио назив — есперанто. Ову реч др Заменхоф није случајно узео. У преводу с есперанта она значи

НИЈЕ ПОСТАО ДРУГИ ЈЕЗИК СВИХ ЉУДИ СВЕТА АЛИ ЊЕГОВЕ ПРИСТАЛИЦЕ НЕ ГУБЕ НАДУ И У МЕЂУ-ВРЕМЕНУ ЕСПЕРАНТО УСПЕШНО КОРИСТЕ ЗА СКЛАПАЊЕ МЕЂУНАРОДНИХ ПОЗНАНСТАВА

„онај који се нада“. Творац језика желео је и надао се да ће есперанто прихватити већина људи на Земљи као средство за међусобно споразумевање.

Лазар Лудвиг Заменхоф није намеравао да „измисли“ језик који ће заменити све светске језике. Есперанто је само помоћни језик чија је најважнија особина што може брзо и лако да се учи, а главни циљ да послужи људима који говоре разним језицима да се споразумевају.

ДВА ПАДЕЖА

Есперанто је из постојећих језика узео оно што је најједноставније и најприступачније. Тако је овај језик прихватио исти онај принцип који је код нас увео Вук Караџић; за сваки глас само једно слово.

У есперанту постоје само

два падежа, трећи и четврти. Мушког и женског рода тако рећи и нема, односно женски се прави просто — наставком „ин“ и то само за

KIU
KANTAS, NE
PENSAS
MALICE.

*

жива бића. Из разних језика су узете оне речи које познаје већина народа. Тако је од Астека, старих индијанских племена, позајмио реч чоколада јер је овај народ први правио и дао име овој посластици.

Речник есперанта састоји се од корена речи — то је основа. Кад се испред ње стави неки додаток, реч добија ново значење. Иза основе такође се може ставити наставак и тако се ствара нова реч (слично као што

је код нас на пример: игра, игра-чка, пред-игра). Први речник Лазара Лудвига Заменхофа имао је 940 корена речи који су већином узети из романских и германских језика. При том су бирани корени речи који су заједнички највећем броју језика. Данас речник есперанта обухвата преко 80.000 речи!

Граматика есперанта има 16 правила, а последње каже да не постоји изузетак из претходних петнаест. „Кључ есперанта“, књижица штампана на готово свим језицима света, садржи граматичка правила и речник од две хиљаде речи. То је почетница за учење есперанта. Већ после првих часова можете преводити с есперанта. Многи тврде да се есперанто може научити за шест месеци, ако се десет часова недељно посвети учењу.

КРАЉЕВИЋ МАРКО НА ЕСПЕРАНТУ

Чим се појавио, есперанто је брзо стекао присталице. Већ 1888. године у Нирибергу је основано прво друштво есперантиста, а годину дана касније почео је да излази лист „La esperantista“. Лазар Лудвиг Заменхоф превео је комплетна Шекспирова дела на есперанто. Прву приповетку на есперанту написао је Рус Алесгус 1897. године, њен наслов је — „Краљевић Марко“!

До данас је написано или преведено на есперанто око 50.000 дела из књижевности и науке. Већина земаља је превела своје најбоље писце на есперанто, многе на овом језику штампају листове и часописе које шаљу на све стране света, обавештавајући тако друге народе шта се догађа у њиховим земљама.

Па ипак поред свих предности које есперанто пружа, сан Заменхофа да ће већина људи на Земљи говорити његовим језиком, није се остварила. Данас у свету око

десет милиона људи говори есперанто, а у нашој земљи око сто хиљада. Иако већина људи није прихватила есперанто, они који су га

MI ESTAS
EL JUGOSLA-
VIO, KAJ
VI ?

**

научили знају добро какве све он предности пружа и користе их.

Сваке године Светска организација есперантиста издаје годишњак који се зове „Јарлибро“ и садржи попис свих клубова и организација есперантиста, телефоне и имена појединаца. Ова књига неопходна је на путу:

„КАЖЕТЕ ДА СТЕ ИЗ САРАЈЕВА?“

„НАСАПУЊАЈТЕ МЕ МАЛО, НИСАМ БАШ ИЗ САМОГ САРАЈЕВА ВЕЋ ИЗ ОКОЛИНЕ“

ЧИТИ ЕСПЕРАНТО?

СВИ СУ ГОВОРИЛИ УГЛАС, СВАКО СВОЈИМ ЈЕЗИКОМ И — НИСУ СЕ РАЗУМЕЛИ. ТАКО ЈЕ ДОШЛО И ДО ТУЧЕ.

кад се есперантиста нађе у невољи, довољно је да окрене телефон и потражи помоћ. Правило је међу есперантистима да се пријатељи међусобно помажу, а пријатељ је свако ко зна овај језик.

**ПОТРАЖИ
ИНЖЕЊЕРА
БОДИЈА!**

Ако, рецимо, стигнеш у холандски град Вегенинген, који има 25.000 становника, јави се пензионисаном официру А. Л. Молнгеру из улице Потакерверг 22, телефон 08370 — 28-32. Он ће ти сигурно помоћи ако знаш есперанто толико да се мо-

**MI RECOMEN-
DAS AL VI POR
TAGMANÇO
FAZELEON!**

жеш споразумети с њим. Нађеш ли се у Танзанији, потражи у Дар ес Саламу инжењера Алберта Хенрија Бодија (телефон 22-159 и 67-204), реци му да си есперантиста и он ће ти олакшати боравак у овом граду.

Ако те интересује нека посебна област, на пример музика или грађевинарство, у књизи „Јарлибро“ наћи ћеш имена есперантиста, стручњака у тим областима, и они ће ти у најкраћем ро-

ку послати књигу или било шта друго што ће ти помоћи у раду или учењу.

**ЗНАЧКЕ
САЛВЕТЕ,
СТАРИ
НОВАЦ**

Млади који воле да се дописују и склапају познанства са вршњацима из читавог света, размењују поклоне или да прикупљају предмете за своје колекције, одавно су схватили предност есперанта. Ако знаш овај језик можеш да се договориш лако са Јапанцем, Французем, или новим пријатељем из Танганјике.

Тако је створен ваљда најбројнији клуб колекционара на свету. Његови чланови размењују марке, стари новац, значке, салвете, налепнице за шибице и још хиљаду других ствари. За склапање познанства довољно је само познавати есперанто. Нису ретки југо-

три хиљаде разгледница из целог света, велике збирке значака, салвета и других колекционарских предмета.

Прошле године на једној међународној конференцији за увођење есперанта у школе представници Југославије, Бугарске, Мађарске, Аустрије и Италије договорили су се да у неким школама уведу експерименталну наставу есперанта већ од ове године. Есперанто би се учио не само у основним већ и у средњим и вишим школама.

Д. П.

**VI
ESTAS
ĈARMA
KNABINO!**

словенски есперантисти који су користећи знање овог језика успели да скупе преко

* Ко пева, зло не мисли!

** Ја сам из Југославије, а ви?

*** Препоручујем вам за ручак пасуљ!

**** Ви сте дивна девојка!

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ШТА ДАРВИЛ ВАС ПИТА ШТА ЈЕ ТО

ШТА ЗНАЧЕ БРОЈЕВИ КОЈИ СЕ НА ПИСМИМА СТАВЉАЈУ ИСПРЕД ИМЕНА ГРАДОВА?

Кад очекујемо писмо или новац, љутимо се на поштаре ако пошиљка не стигне на време. А да ли смо увек у праву? У највећем броју случајева поштари нису криви за лутање и закашњавање пошиљки. Довољно је да адресујемо писмо не будемо довољно пажљиви па да, на пример, писмо уместо да оде у Каменицу код Чачка стигне у Каменицу код Димитровграда.

КОМПЈУТЕР — ПОШТАР

Пре десетак и више година у време када су се људи знатно мање дописивали још је и било могуће одгонетати разне нечитке и непотпуне адресе да би се установило где писмо треба упутити. Данас кад наше поште годишње отпремају једну милијарду и 273.000.000 разних пошиљки, од дописница до пакета, радећи на стари ручни начин поштари не би стигли да обаве свој посао како ваља и на време.

Зато су стручњаци дошли на идеју да направе специјалне машине које ће заменити људе у овом послу и убрзати пут којим писмо треба да пређе до примаоца. Прво су се појавиле машине за сређивање писама. Помоћу њих скратило се време потребно за припрему писама пре усмеравања у одређено место. Међутим, то није било довољно. Да би нове машине могле упућивати писма у одређено место, било је потребно пронаћи неки заједнички знак који би машина могла да прочита. А пошто најмодерније електронске машине разумеју само језик бројева одлучено је да се уз адресу стави такозвани поштански број. Модерне електронске машине које деле и усмеравају писма на основу поштанског броја непогрешиво упућују свако писмо у преградак за одређено место.

Прва је поштански број увела Савезна Република Немачка — 1961, затим САД — 1963, Демократска Република Немачка — 1964, Швајцарска — 1965. итд. То су уједно земље са највећим прометом пошиљки, па је разумљиво што су прве прихватиле да послују на савремен начин. Данас поштански

број употребљавају и многе земље међу којима од 1. јануара 1971. године и наша. Свака пошта добила је свој карактеристичан број по коме се разликује од других.

ЧАРОБНИ БРОЈ

Шта значи тај број за оне који пишу писма. Прво, он омогућава да писма не лутају, да не долази до закашњавања због нечитко написане адресе или нестављања у адресу ближе ознаке места. А ево како се то постиже.

Поштански број има пет цифара од којих свака има своје одређено значење. Тако прва бројка означава републику, поједини део одређене републике или аутономну покрајину. На пример:

СР Србија са Косовом има бројку	1 или 3
АП Војводина	2
СР Хрватска	4 или 5
СР Словенија	6
СР Босна и Херцеговина	7
СР Црна Гора	8
СР Македонија	9

Друга бројка, заједно са првом, означава подручје неког већег места (то пошта ри зову поштански центар, који обухвата већи број пошта у мањим местима. Тако на пример:

подручје	
Београда карактерише бр. 11	
Загреб	41
Ријеке	51
Чачка	32
итд.	

Остале три бројке поштанског броја означавају поједину пошту на територији Југославије зависно од тога ком већем граду, односно поштанском центру, припада. Тако на пример:

11500 Обреновац
Број 11500 у овом случају значи да се место у које треба упутити пошиљку налази на територији СР Србије и на подручју Београда тако да се писмо које има такав број без икаквог размишљања и тешкоћа, било машином било ручно, упућује из било ког краја Југославије у Београд одакле ће се, опет на основу поштанског броја, упутити даље у Обреновац.

Ако, рецимо, Мирко из Београда пише свом другу са летовања у Каменицу и

не стави поштански број, ни машина ни поштар који упућују писма не могу знати у коју Каменицу треба упутити писмо јер места и пошта са таквим називом има у Југославији више. Међутим, уколико у адреси постоји поштански број рецимо 32206 одмах се из самог броја зна да је то место на подручју Чачка и писмо се упућује у Каменицу код Чачка, а не у Каменицу код Димитровграда или у Сремску Каменицу.

Велике најсавременије машине за усмеравање писама које могу да упуте 20.000 писама на час налазе се углавном у великим поштама које имају велики дневни промет писама. Све мање поште са тог подручја шаљу писма у такав центар који за њих врши усмеравање писама.

А АКО СЕ НЕ СТАВИ БРОЈ?

Многи ће се упитати шта ће бити уколико писмо нема поштански број у адреси. Машина ће такво писмо као и она код којих је број

нечитко написан избацити на страну у специјални преградак, па ће се таква писма касније морати ручно усмеравати. Значи, и писмо без поштанског броја у адреси ће бити достављено примаоцу, али наравно касније. Сада кад поштански број има свако место у земљи, било би сасвим довољно да се као адреса стави само поштански број чак и без назива места у које се писмо шаље. Али изгледа да нам је тешко да се одвикнемо од тога да пишемо назив места, а уз то у случајевима када је поштански број погрешно написан, назив места омогућује да се писмо накнадно упутити на право место.

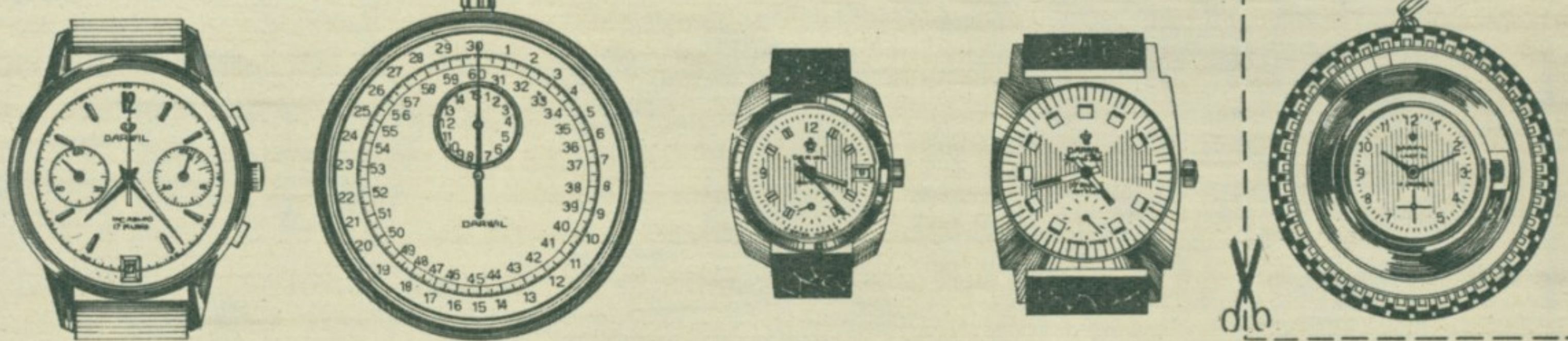
Ко год жели да добије писмо и све остале пошиљке сигурно и на време, треба да стави адресу пошиљке и поштански број. Било би добро обавестити онога коме пишемо који је наш поштански број тако да га он може употребити кад нам одговара. Поштански број сваког места може се сазнати на свакој пошти, а ускоро ће свака породица у Југославији добити мали приручник свих поштанских бројева у нашој земљи.

DARWIL-ОВ ПОШТАНСКИ РЕБУС

Поштар Пера поставио је свом колеги један ребус служећи се поштанским бројевима два наша града и цртежом железничке пруге. Напиши на дописници како гласи решење ребуса. Међу онима који буду послали тачан одговор извући ће се на срећу имена пет читалаца који ће на поклон од DARWILA добити по један часовник. Поред одговора залепи купон (последњи часовник тачкасто оивичен) и напиши читко своје име и адресу и пошаљи „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“ 11000 Београд, П. фах 124 до 5. априла ове године.

DARWIL ВАС НАГРАЂУЈЕ СА ОВИХ 5 САТОВА

● DARWIL — генерално заступништво швајцарске фирме у Трсту. ● Велики избор — преко 600 типова часовника DARWIL i ARETA. ● Најновије код DARWIL-сатова: уграђен је DARBLOCK. ● ЧАСОВНИЦИ марке DARWIL i ARETA могу се набавити и у специјализованим трговинама и велетрговинама у Југославији. ● СЕРВИСИ за одржавање организовани су у свим местима наше земље. ● DARWIL — Piazza St. Antonio Nuovo 41-II, TRST.

СТИЛОВИ СРЕД

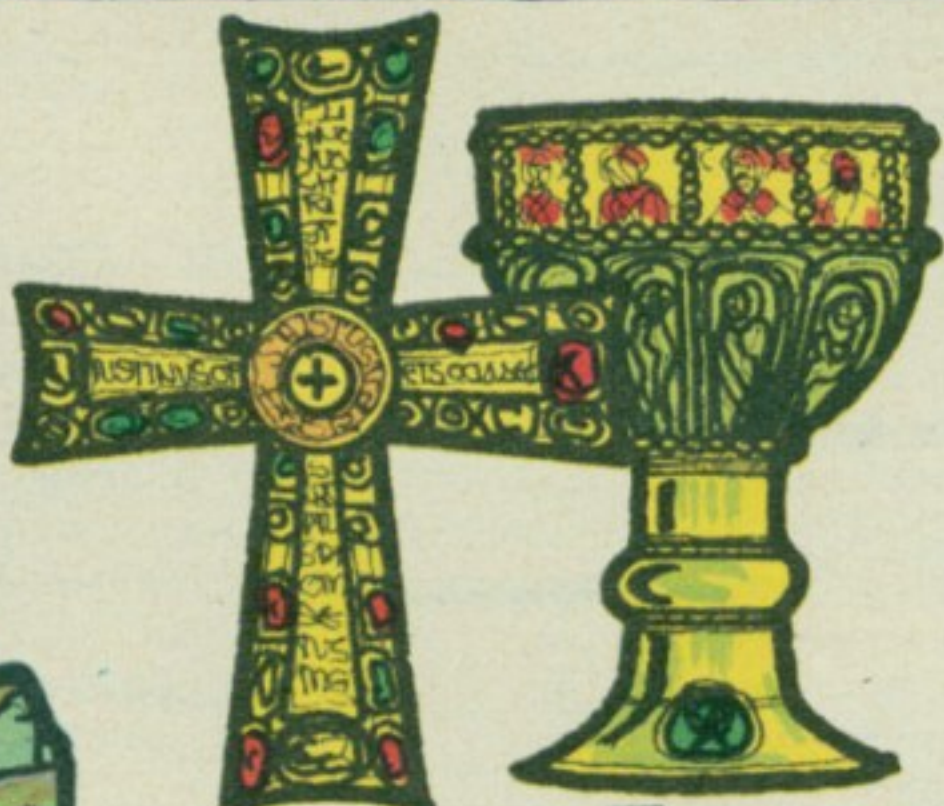
СРЕДЊИ ВЕК ПОКЛОНИО ЈЕ СВЕТУ ВЕЛИЧАНСТВЕНА УМЕТНИЧКА ДЕЛА
ВИШЕ ОД ХИЉАДУ ГОДИНА, УМЕТНОСТ СЕ ОПЕТ ПРАВИ ЗА ЧОВЕКА,

ВИЗАНТИЈА

Град Визант, садашњи Цариград, био је престоница Источног Римског Царства по њему названог Византија. Цариград цвета захваљујући живој трговини јер преко њега воде путеви из Кине и Индије. У њему се развија блистава уметност — велелепне шарене цркве, дивне иконе, мозаици — која је снажно утицала на уметност словенских народа.

ЦРКВА ГРАЧАНИЦА, ЗАДУЖБИНА КРАЉА МИЛУТИНА НЕМАЊИЋА ИЗ XIV ВЕКА, ЈЕДНА ОД НАЈЛЕПШИХ КОЈЕ СУ КОД НАС ИЗГРАБЕНЕ ПОД УТИЦАЈЕМ ВИЗАНТИЈЕ. У ЦАРИГРАДУ ЈЕ СЛАВНА АЈА СОФИЈА КОЈУ ЈЕ 5 ГОДИНА ГРАДИО 10.000 РАДНИКА ПО НАЦРТИМА АНТЕМИЈА ИЗ ТРАЈА И ИЗИДОРА ИЗ МИЛЕТА.

КРСТ ЦАРА ЈУСТИНА II. ИЗ X ВЕКА.
ЧЕХАР СВ. МАРКА ИЗ X ВЕКА.

КРУНА ЦАРИЦЕ КОНСТАНЦЕ ИЗ XII ВЕКА.

У ВИЗАНТИНСКОЈ УМЕТНОСТИ СВЕ ЈЕ ПОДРЕЂЕНО РЕЛИГИЈИ — ГРАБЕВИНЕ, ИКОНЕ, РЕЗБАРИЈЕ, МОЗАИЦИ, ОБРАДА ЗЛАТА.

ЦАРИЦА ТЕОДОРА

ЦАР ЈУСТИНИЈАН VI ВЕК.

РОМАНИКА

Романски стил обухвата уметност западне Европе од XI до XIII века, у доба јачања феудализма и бројних ратова међу којима су и крсташки. Захваљујући ратовима и трговини мешају се северни, азијски, сиријски и византијски утицаји из којих није романика. Романска црква, јер на њој се најбоље огледа стил, тешка је, масивна, има мало отвора, мирну декорацију и делује величанствено.

ЦАР ФРИДРИХ II И ЊЕГОВА ЖЕНА ИЗАБЕЛА, XIII ВЕК.

ДЕКОРАТИВНА ПОСУДА ЗА СВЕТО УЉЕ ИЗ XII ВЕКА.

ПРСТЕН ИЗ XI ВЕКА.

УНУТРАШЊОСТ КУКЕ НЕ ОБИЉУЈЕ НАМЕШТАЈЕМ, У ЊОЈ ЈЕ САМО НАЈПОТРЕБНИЈЕ: КРЕВЕТИ С БАЛДАХИНИМА, МАСИВНЕ СТОЛИЦЕ, СТОЈОВИ.

ЊЕМАЧКИ БРОНЗАНИ СВЕКЊАК ИЗ XIII ВЕКА.

РЕМЕК — ДЕЛО РОМАНИКЕ — КРУНА ЦАРИЦЕ КУНИГУНДЕ.

КАТЕДРАЛА ИЗ XII ВЕКА У СТУНДУ, ШВЕДСКА. КАО И ДРУГЕ РОМАНСКЕ ЦРКВЕ ЗБОГ СВОЈЕ РАЗУЂЕНОСТИ, УПРКОС ЗВЕНИЦИМА, НЕ ДЕЉУЈЕ ВИСОКО.

ЊЕГ ВЕКА

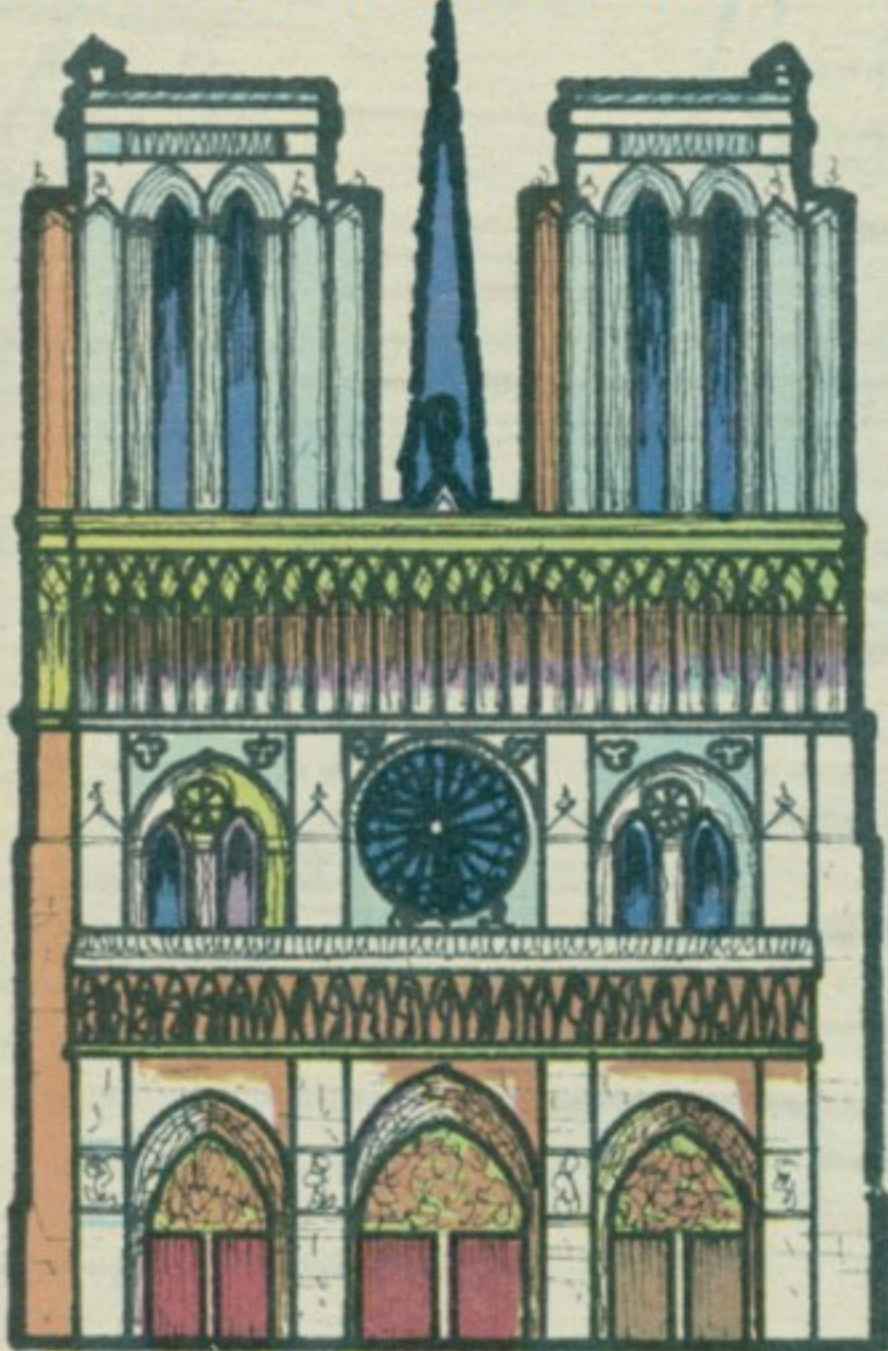
2

КАКО ПОСТАЈУ СТИЛОВИ

Да је преисторијски човек умео да направи кућу, не би никада живео у пећини; да у Византији цареви и свештенство нису држали сву власт у својим рукама, не би главне теме уметности биле иконе и цркве које величају моћ светаца и бога а народу показују снагу и богатство цара. Стил, према томе, настаје из потребе и друштвених односа али зависи и од технике, напретка науке и укуса људи. Стил је често реакција на ранији, превазиђени: тако после мирне романтике настаје китњаста готика и после ње засићен свет враћа се античким узорима.

АЛИ ТЕК У XV ВЕКУ, ПРВИ ПУТ ПОСЛЕ ГРАДЕ СЕ ДИВНЕ ПАЛАТЕ А НЕ ЦРКВЕ!

Готика је рођена у XII веку у Француској одакле брзо осваја Европу. То је уметност градова који се осамостаљују и новог staleжа, занатлијског, који савлађује смеле нове грађевинске технике. Готска црква је висока и копљаста, сва од прозора, звоника и чипкастог камена што јој је донело назив „окамењена молитва“.

КАТЕДРАЛА НОТР ДАМ, ЗАПОЧЕТА У XII ВЕКУ, ЈЕДНА ЈЕ ОД НАЈЛЕПШИХ ЦРКАВА ФРАНЦУСКЕ И УКРАС ПАРИЗА.

ПРВИ ПРИПАДА РАНОЈ, ДРУГИ ЗРЕЛОЈ А ТРЕЋИ КАСНОЈ ГОТИЦИ.

ТРОН РЕТА СВ. МИХАЈЛА ИЗ XIV ВЕКА.

ГОТСКИ ЗЛАТАРИ УМЕТНИЧКИ СУ ОБРАЂИВАЛИ НАКИТ И РАСКОШНЕ ЦРКВЕНЕ ДРАГОЦЕНОСТИ.

ТРИ ТИПА ПРОЗОРА ОД КОЈИХ

ГЛАВНА ГРАНА ГОТСКЕ УМЕТНОСТИ ЈЕ АРХИТЕКТУРА ТАКО ДА И НАМЕШТАЈ ПОДСЕКА НА ГРАЂЕВИНЕ У МАЛОМ.

БУРГУНДСКИ ВОЈВОДА ФИЛИП ДОБРИ С ОРДЕНОМ ЗЛАТНОГ РУКА И ЊЕГОВА ЖЕНА ИЗАБЕЛА, XV ВЕК.

РЕНЕСАНСА

У XV веку центар уметности сели се из Француске и других европских земаља у Италију где класика никада није била заборављена. Тако из развалина римских споменика ниче препорођена античка уметност — ренесанса (препород). Али, она није никаква обнова антике већ са класичним елементима остварује нову уметност у духу новог друштва. У центру пажње је човек — не више само елемент декора већ основна тема уметности. Њему и његовом уживању подређено је све.

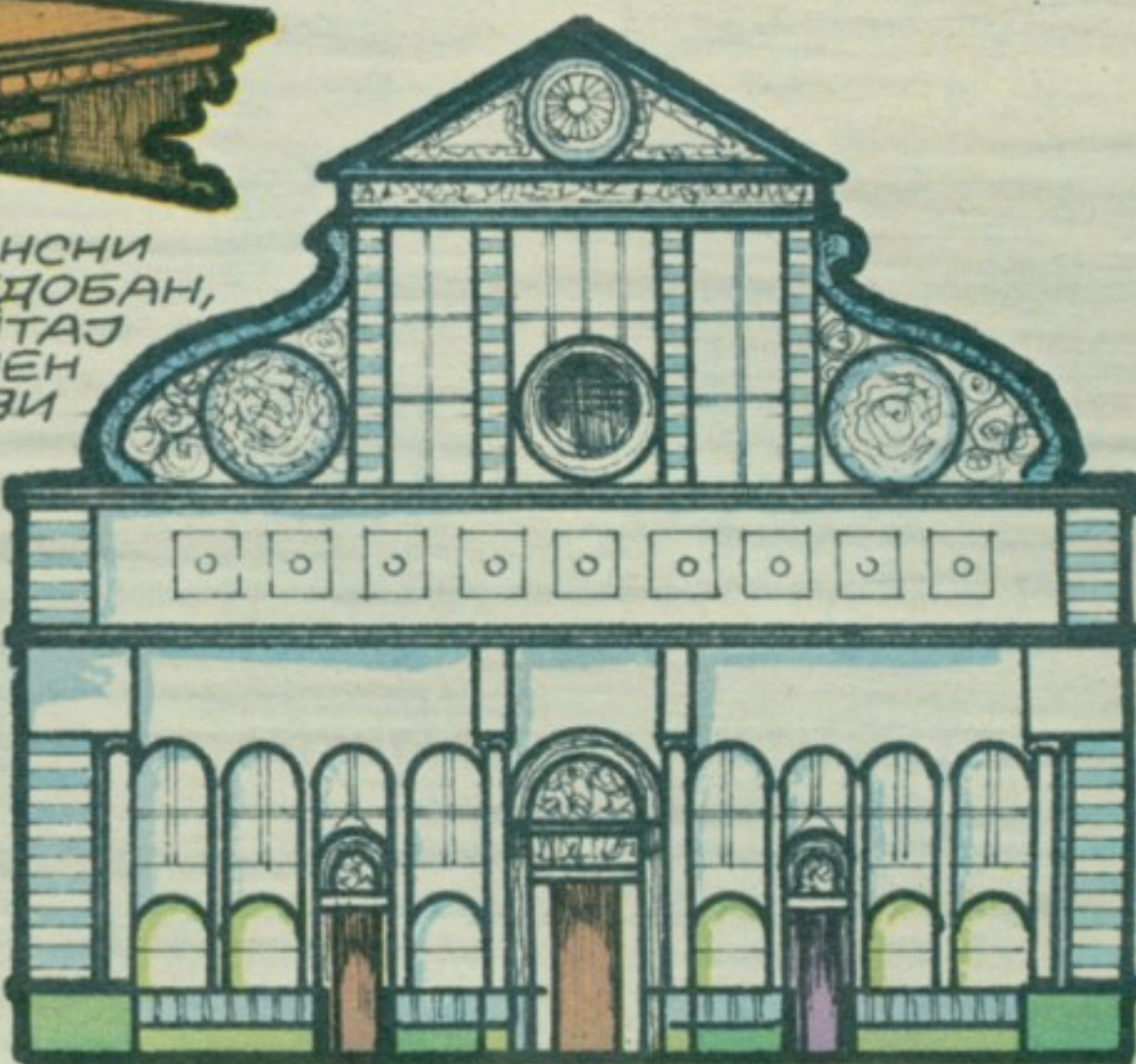
ЕНГЛЕСКИ КРАЉ ХЕНРИК VIII САЖЕНОМ ЧЕЈН СЕРМУР, XVI ВЕК.

ДУБОРЕЗОМ А ЗИДОВИ ОБЈОЖЕНИ ДРЕВЕТОМ И ДЕКОРИСАНИ УМЕТНИЧКИМ СЛИКАМА.

ЗЛАТАРИ ИСТРАЖУЈУ НОВЕ МАТЕРИЈАЛЕ ОД КОЈИХ ПРАВЕ ДИВНА УМЕТНИЧКА ДЕЛА: НАКИТ, ПРИБОР ЗА ЈЕЛО, СЛАНИКЕ, ПЕХАРЕ, ПА ЧАК И МАЉЕ СКУПЉИНТУРЕ.

ПРВИ ПУТ У ИСТОРИЈИ УМЕТНОСТИ ХРАМ НИЈЕ ГЛАВНИ МОТИВ АРХИТЕКТУРЕ. ГРАДЕ СЕ РАСКОШНЕ ПАЛАТЕ И ДВОРЦИ. ОВО ЈЕ ЦРКВА САНТА МАРИЈА НОВЕЛА У ФИРЕНЦИ.

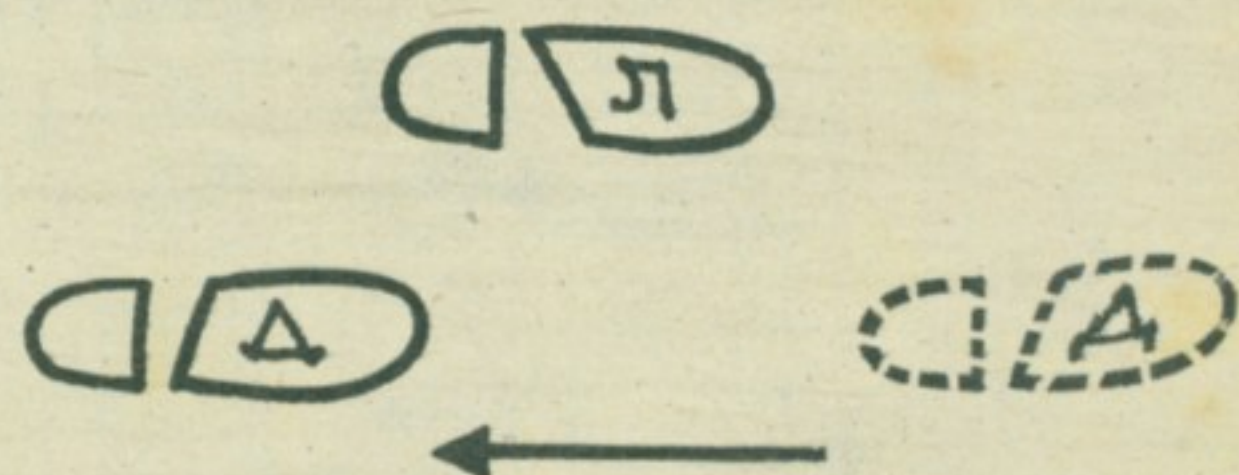
ОШИШАНЕ ГЛАВЕ

НАУЧИТЕ СКИН ХЕДС
— НАЈМОДЕРНИЈУ ИГРУ У БРЗОМ РИТМУ?

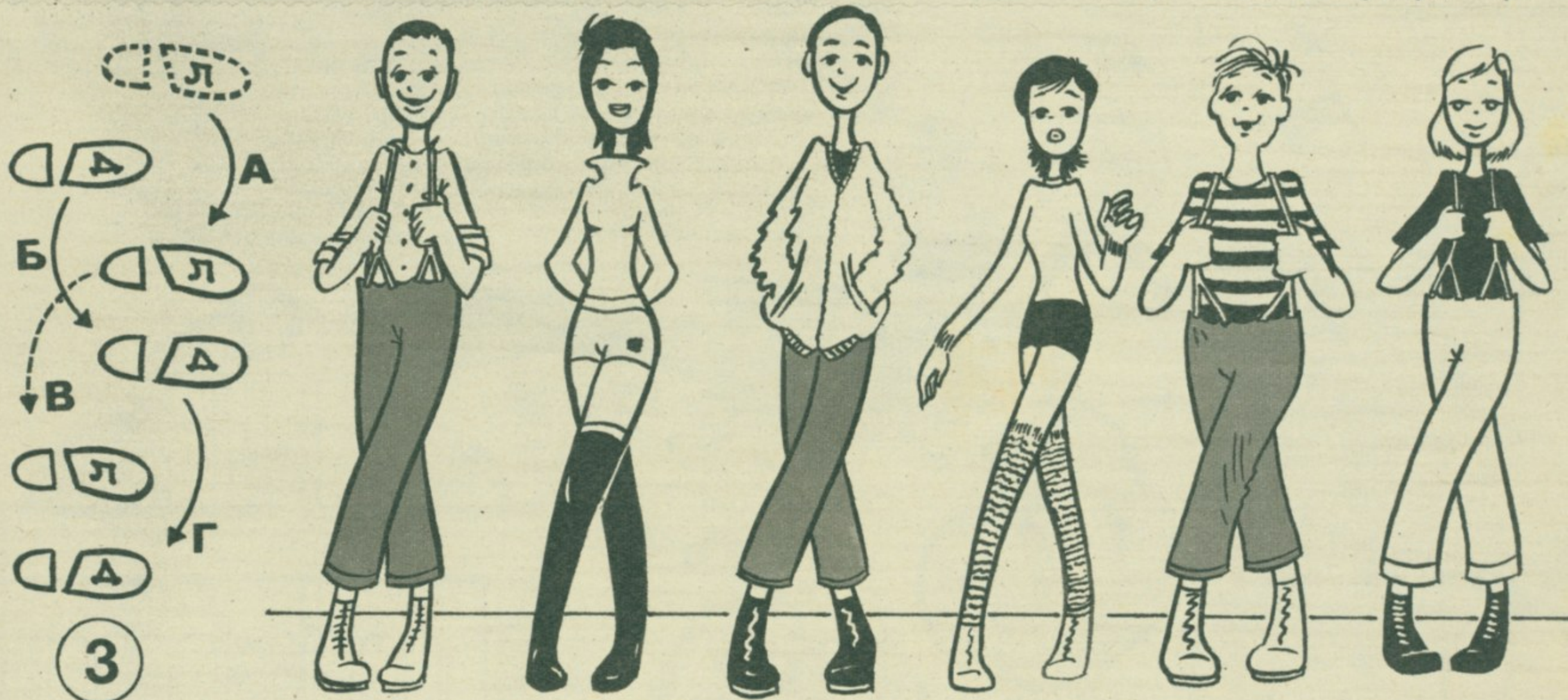
Тинејџери који себе зову скин хедс, што у преводу отприлике, значи, „ошишане главе“, појавили су се прошле године у Енглеској као изазов чулавим хипицима. То су веома младе девојке и младићи, просечно од 15 година. Сви су кратко ошишани, носе фармерке с трегерима, кариране кошуље и ципеле с дебелим ђонсом (да би у игри што боље треснули ногом о земљу). Крећу се обично у групи, играју у групи, на концертима често ошишају и оно мало које са својих глава, а понекад страдају и хипи-момци с којима „скин хедси“ воде прави рат. Кад се појаве у диско-клубу,

сви престају да играју и окупе се око њих да би научили кораке нове игре коју су они лансирали. Тада се од снажних удараца цокула о под, уопште и не чује музика. Највише воле такозвану „РЕГЕ“ музику, али играју и уз музику бржег ритма.

Играјте нову игру уз плоче група: Фри, Џими Клиф, Десмонд Декер, Охајо експрес, које можете да купите у нашим продавницама. Београд 202 емитоваће специјално за вас музику за „скин хедс“ суботом, недељом и понедељком и то два пута дневно у 9,30 и 16,30. Слушајте ову музику и научите да играте!

Скин хедс играјте у групи, формирајте „врсту“ и станите уз један зид просторије, окрените се према средини сале, а ноге ставите у положај као на слици 1. Значи, лева нога вам је у нормалном положају, десна позади. На такт музике сви заједно, наравно чинећи праву врсту, искорачите десном ногом према средини сале. Корак завршите снажним ударцем ноге о под, док вам лева нога остаје на месту. Из овог положаја вратите се у почетни положај. Поновите овај корак три пута.

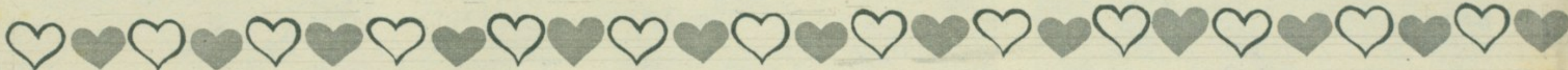

Из положаја на слици 1. цела врста се помера надесно, али тако што леву ногу пребацујете преко десне (положај А), а затим десну ногу повуците у положај Б, из тог положаја повуците леву ногу за један раскорак удесно, али не

преко десне већ иза десне ноге у положај В. На крају десну ногу повуците у положај Г. У том положају направите получучањ и обрнутим редом вратите се у положај на слици 1. По својој жељи продужите игру.

КАД СНАЗЕ ЗАК

МИЋА ТАТИЋ:

ПОЉУБИО САМ ЈЕ ДОК СМО УЧИЛИ МАТЕМАТИКУ

Б ио сам много немиран дечак. Кад већ нису знали шта ће са мном, преместили су ме за казну у одељење за девојчице (тада није било мешовитих одељења).

Сад више нисам имао с ким да правим гужву. Поред мене је седела девојчица, мирна, вредна. У прво вре-

ме нервирала ме је јер се никада није смејала мојим „штосовима“. Међутим, касније кад је почела да ми помаже у рачуну, који ми није баш ишао од руке, више сам је ценио. Да јој се некако одужим, помагао сам јој у цртању.

И тако, мало-помало, почео сам да примећујем да

сам тужан кад нисам с њом и да се одмах развеселим кад она наиђе. Одлучио сам да боље учим.

Једног дана остали смо сами у учионици. Радили смо математику, чини ми се. Одједном — шта ми би — ја сам је пољубио. Она је поцрвенела и побегла из учионице.

Прошло је неколико дана, а ми нити смо разговарали нити се играли. Она је цело време ћутала, а ја нисам имао храбрости да било шта кажем, па сам, не знајући шта да радим од муке, опет направио неки испад. Пошто су се тада због несташлука добијале пацке, добио сам их наравно и ја и то — пред целим разредом. Сећам се да су ме руке јако болеле и да сам заплакао. У том тренутку она је устала са сузама у очима и рекла:

— И ја сам крива, учитељице! Ударите и мени пацке. — Бол је истог часа нестао. Обузела ме је велика срећа.

ЈЕЛИСАВЕТА САБЛИЋ: ПРАВИЛА САМ СЕ ДА ГА НЕ ПРИМЕЋУЈЕМ

Т ада сам имала десет година и звали су ме Сека. Била сам заљубљена у Сашу. Мада сам се у ствари сваког дана уређивала што сам боље знала и умела да бих била што лепша и да би ме приметио — избегавала сам га. Онда је он за инат пошао с Оливером, пратио је кући и заказивао састанке. Говорио је пред свима, а нарочи-

то кад ја чујем, како Оливера има најлепше ноге у разреду. Било ми је криво, плакала сам.

Готово целу школску годину он је излазио са Оливером. Чинило ми се да на мене више не обраћа пажњу. Тада сам одлучила да га нечим подстакнем да то опет учини. Почела сам да обраћам пажњу на једног дечака који је седео близу мене.

После неколико дана он ми је заказао састанак. Отишла сам и сутрадан је за то знао цео разред.

Тог дана на великом одмору Саша је остао у учионици, а пошто сам била редар, остала сам и ја. Сећам се да је други редар био болестан. Кад су сви изашли, Саша ми је пришао и рекао:

Секо, ако хоћеш да те данас ја отпратим кући. Мало сам се као нећкала а онда пристала.

ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ:

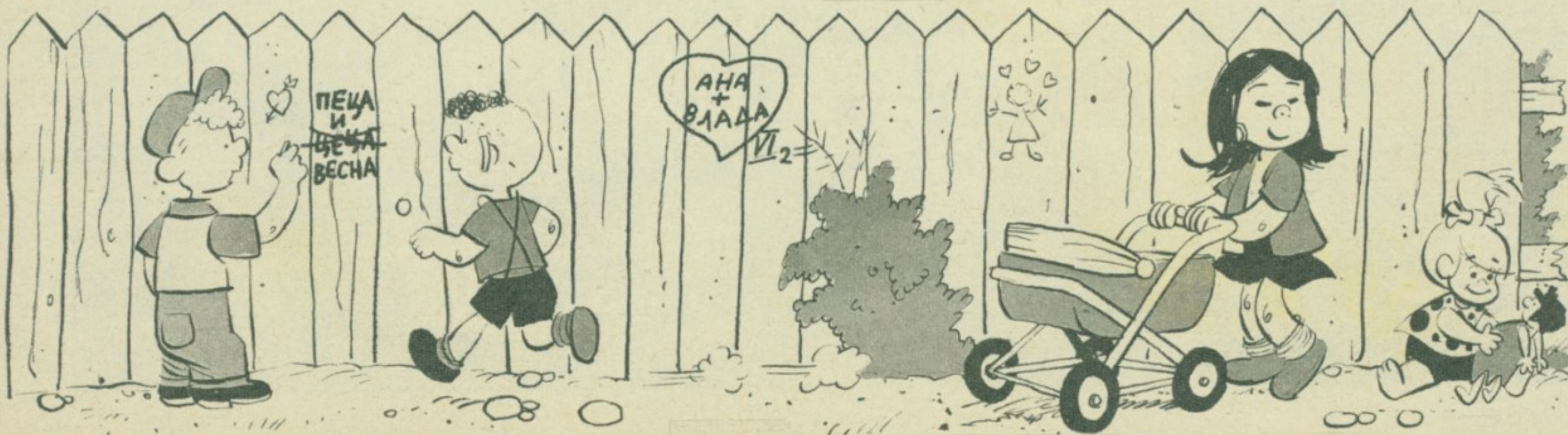
ВОЛЕО ЈЕ ДРУГУ

В еровали ил не, али као дете нисам се заљубљивала. Основну школу завршила сам у селу. У разреду су били све сами дечаки осим нас две девојчице. А и ми смо слабо биле девојчице, играле смо се мушких игара, пентрале по дрвећу, све као и они, тако да наши другови за нас нису

представљали никакву тајну, па се нисмо могле ни заљубити у њих. Бар ја тако мислим. Можда је неко од мојих другова и осећао неку наклоност према мени, али то није показивао, уздржавајући се вероватно зато што сам била учитељева ћерка.

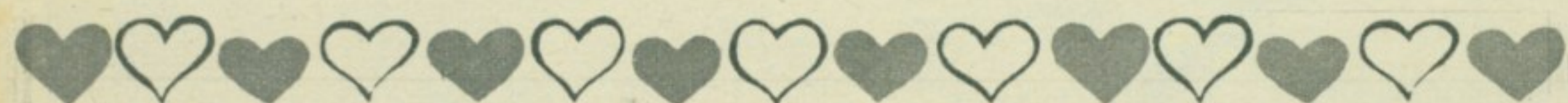
Истински сам се заљубила у вишим разредима гимназије у једног дечака. Он је писао стихове и ја сам писала. Али, он је био заљубљен у другу девојчицу која је била зрелија од нас осталих, већ се одевала као девојка, лудерисала се, китила и држала важно. Памтим и сад како сам горко плакала због стихова које је посветио њој.

КА ЛУБАВ ЈАКА

ДА ОСВОЈИШ ОНОГА КО ТИ СЕ СВИЋА ПОМАЖУ
ТИ ПОЗНАТЕ ЛИЧНОСТИ. ВИДИ КАКО СУ СЕ О-
НИ СНАШЛИ, АЛИ МОЖЕШ И НА ДРУГИ НАЧИН

НЕДА СПАСОЈЕВИЋ:

СТАЛНО МЕ ЗАДИРКИВАО

Првог дана у гимназији
запазила сам младића
који је седео у реду
до мене. Док су нам профе-

сори објашњавали које књи-
ге да купимо, бацала сам
кришом поглед у том прав-
цу. Примила сам да и он

исто чини и покушала сам да
више не обраћам пажњу на
њег, али без успеха. У је-
дном тренутку погледи су
нам се срили и он је нагло
окренуо главу на другу
страну, као да га је нешто
уболо.

Кад смо се после месец
дана боље упознали и кад
се он ослободио, почео ме
је задиркивати. Чинио је то
на све могуће начине. Често
би ме гурнуо или пову-
као за косу. Једном за вре-
ме малог одмора уштиную
ме за образ тако јако да су
ми сузе пошле на очи. Уда-
рила сам га што сам јаче
могла. Збуњен, брзо се о-
кренио и отишао на своје
место праћен смехом целог
разреда. Тог момента сам
била задовољна, а затим
сам осетила стид и запла-
кала.

После неколико дана ђу-
тања пришао ми је први
и пошто је покушао да ми
каже нешто заобилазно, поз-
вао ме у биоскоп. Приста-
ла сам.

ЛАДО ЛЕСКОВАР:

КОЛЕНА СУ МИ ДРХТАЛА

Ђаци Поморске школе
у Пирану, у коју сам
и ја ишао, одлучили
су да чамцима оду у Копар
и позову на забаву ученице
из Економске и Учитељске
школе. Пошто нисмо могли
сви да идемо, решили смо
да бацимо коцку и тако
избегнемо свађу и тучу.
Имао сам срећу.

Целим путем до Копра
размишљао сам о девојци
коју ћу изабрати. Како ће
она изгледати? Како да јој

се удварам? Био сам толико
узбуђен да нисам ни приме-
тио да смо већ стигли.
Одмах сам угледао њу. До-
пала ми се на први поглед.
Док су други младићи раз-
говарали са девојкама, сме-
јали се, ја сам стајао збу-
њен, не знајући шта да чи-
ним. У глави су ми се врзале
стотине мисли, а колена су
ми дрхтала.

Одједном сам приметио
да се она спрема да пође,
скупно сам сву храброст и
пришао јој. Рекао сам јој.

— Знаш, много ми се сви-
ђаш. Желео бих с тобом
провести вече на забави.
Биће нам лепо. — Она ме је
погледала и насмешила се:

— Ти си дрзак, али ми се
ипак свиђаш. Пристајем.

На путу за Пиран бринуо
сам се да има најбоље ме-
сто у чамцу, угађао сам јој
на све могуће начине, а уде-
сно сам тако да се врати у
последњој тури. Кад је оти-
шла, осећао сам се усамљен:
мислио сам о њој, желео да
будем с њом. Знао сам —
заљубљен сам!

ЈАНКО ВРБЊАК: ЈА ЊОЈ МАШНИЦУ ОНА МЕНИ ЗЕЦА

Звали су ме Харамбаша
јер сам био незгодан
и тукао се с децом,
без разлике да ли су де-
војчице или дечаки. Ко зна
докле би то тако ишло да
се једног дана изненада не-
што није догодило.

Мада сам био добар ђак,

ручни рад ми никако није
ишао — од руке. Тог дана
морали смо резати животи-
ње од коре дрвета. Тудио
сам се колико год сам мо-
гао пошто је то био чет-
врти разред гимназије (да-
нас осми осмогодишње). Же-

лео сам да добијем што бо-
љу оцену. Тада сам приме-
тио девојчицу која је одли-
чно направила зеца, био је
као жив. Толико ме је њен
рад занео да сам оставио сво
је парче дрвета и гледао у
њене руке. У том тренутку
сам зажеleo да га имам. По-

сле. часа сам јој пришао и
затражио јој га.

— Хоћу ако ми у замену
даш тај украс са џемпера —
одговорила ми је. Одмах
сам пристао и дао јој не-
какву машиницу, а она ме-
ни зеца.

Од тог дана били смо све
више заједно. Приметио сам
да сада више у игри не ки-
њим децу. Одједном сам по-
стао добар и нико у мени
више није могао препозна-
ти оног ратоборног дечка.
Полако се то претворило у
обострану љубав.

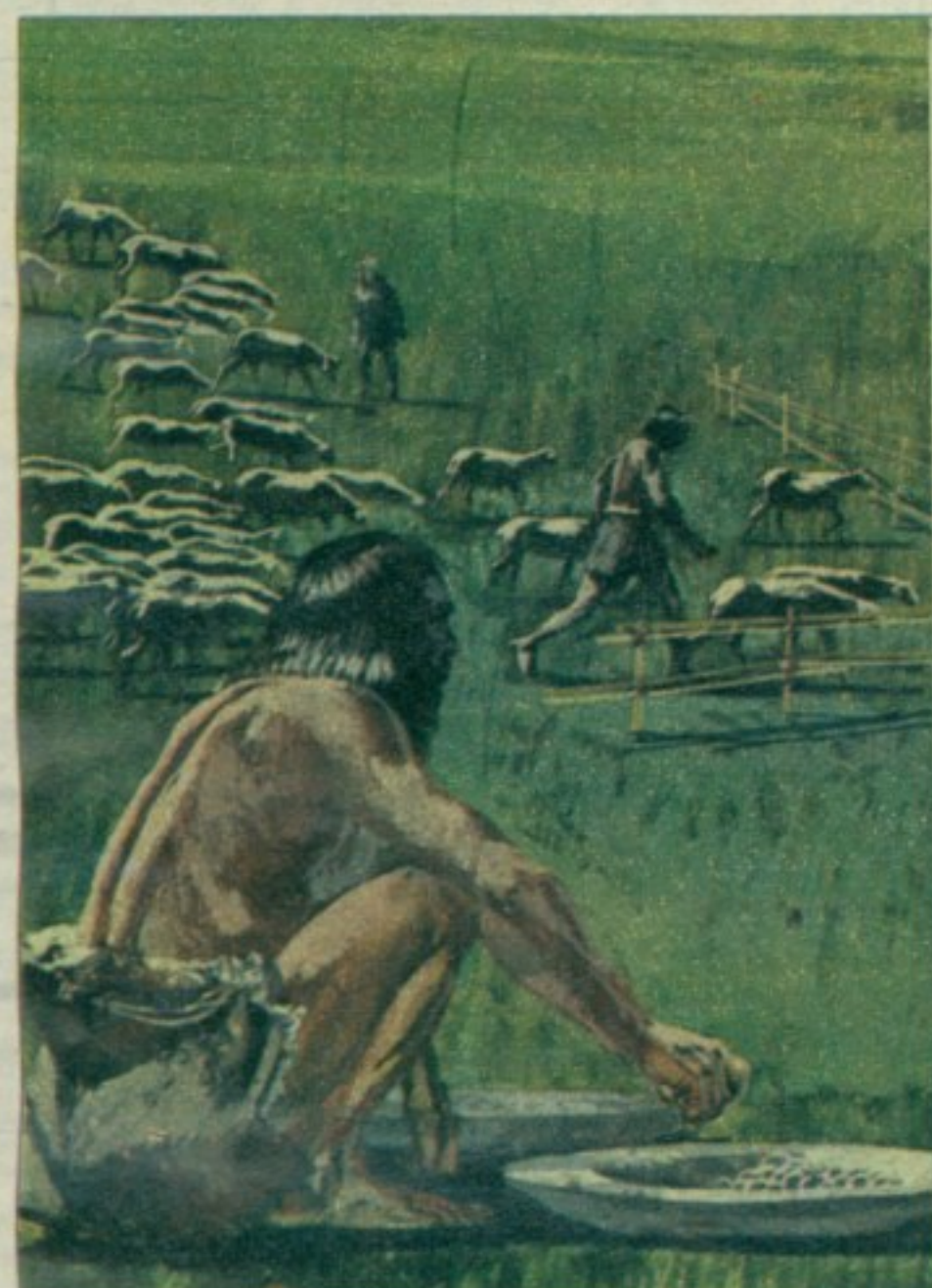
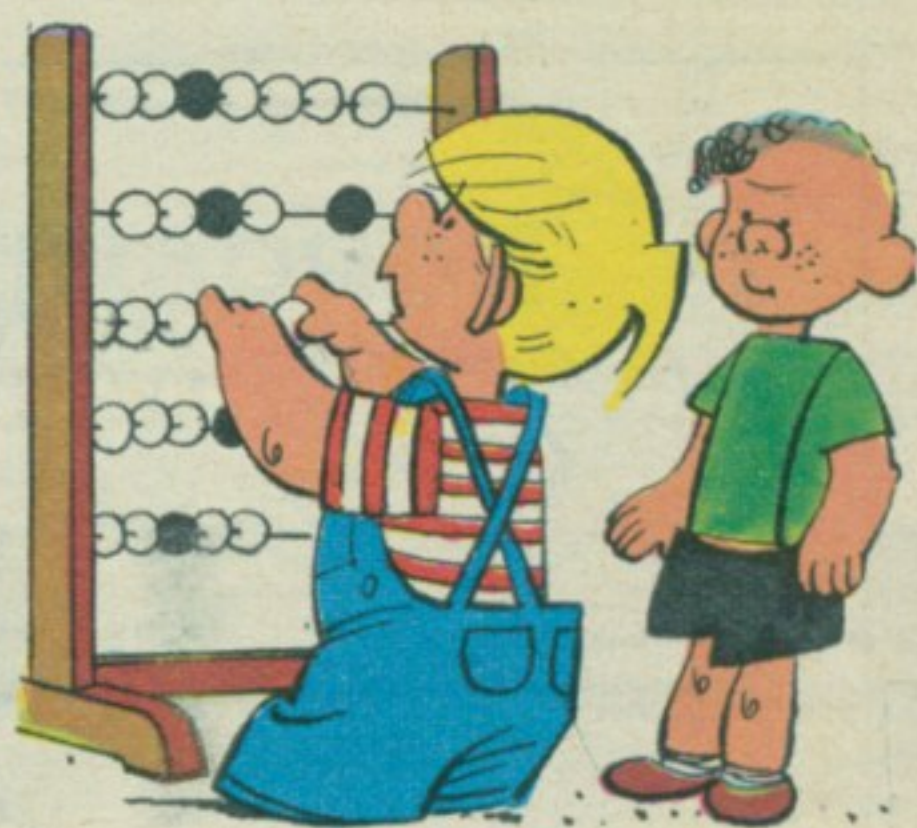
Злато и Ел Терибла

ИСТОРИЈА БРОЈЕВА

1 ПОМОЋУ КАМЕЊА — Када је преисторијски пастир, пре много хиљада година, хтео да „изброји“ своје стадо, чекао га је приличан напор. Ујутро је морао да стане испред тора и пушта овце једну по једну а за сваку да у празну посуду ставља по каменчић. Увече, при повратку стада, операција је била обрнута: за сваку овцу избацивао је по један каменчић. Ако би посуда на крају остала празна, значило је да су се све животиње вратиле. Број преосталих каменчића у ђаси показивао је колико се оваца изгубило. Као што је пастир морао постепено да научи како ће пребројати своје овце без читавог товара камења, тако је и земљорадник морао научити да премери њиву. Из те потребе родила се геометрија за коју су заслужни стари Египћани. Они су први на свету мерили углове помоћу троугла, од канапа.

2 ТАЛЕС И АРХИМЕД — Египћани су задужили свет многим практичним математичким открићима али их нису објаснили и теоријски. То је успело старим Грцима који су прави творци математике. Када је грчки научник Талес посетио Египат, упитали су га да ли би умео да израчуна висину једног обелиска. „Наравно, одговорио је Талес. Сада је моја сенка дугачка колико сам висок. Довољно је да измерим сенку обелиска па да сазнам његову висину!“ Талес је такође знао да он са својом сенком и обелиск са својом чине 2 слична троугла. Другог великог грчког математичара, Архимеда, упитао је господар Сиракузе да ли може да израчуна број зрна песка на једном делу обале. Архимед је учинио много више: израчунао је број зрна песка које би садржала лопта величине Земље. Тај број је 10 на 63. степен.

3 ПРОНАЂЕНА ЈЕ НУЛА — Стари Римљани који су се служили нама добро познатим римским бројевима имали су грдне муке приликом множења. Да би, на пример, помножили 300×47 морали су прво да измноже 300×40 , па 20×40 , 300×7 и, најзад, 20×7 . Затим су сабирали све резултате да би добили коначан резултат 15.040. Данас множимо сасвим једноставно захваљујући Индијцима који су открили начин да било какав број представе помоћу свега 10 знакова, делећи их на групе јединица, десетица, стотина, хиљада. Они су до тога дошли распоређујући каменчиће у колоне. Када је, рецимо, требало написати 4023, колоне стотина остајала је празна. Касније су открили и нулу која је попуњавала свако празно место. Нула је, као и остали бројеви, дошла до нас преко Арапа и отуда назив арапски бројеви.

4 ДО КОМПЈУТЕРА — Дуг пут превалило је човечанство од бројања оваца помоћу каменчића до првих покушаја да се направи нека машина која би брже и лакше од човека обављала рачунске операције. Године 1642. велики француски филозоф и математичар Блез Паскел измислио је прву рачунску машину (на слици) која је радила по сличној принципу као бројач километара у аутомобилу. Рачунар је био тако направљен да, док се један механизам окреће за један круг, други се окреће за десет, трећи за сто, итд. Али, и најсавршенија рачунска машина, ручна или електрична, права је ситница у поређењу с електронским рачунарима — компјутерима (на слици у позадини). Они, као што је познато, готово тренутно обављају тако сложене математичке операције за које би човеку биле потребне читаве године.

БЕТМЕН и РОБИН

ПИНЕЛО ЛИЦЕ

ТАКВОГ НЕПРИЈАТЕЉА
ЈОШ НИСУ ИМАЛИ: МОГАО
ЈЕ ДА МЕНЈА СВОЈ ОБЛИК
И ИЗГЛЕД...

ИМАЈУ ЈЕДНОГ
ПОЗНАТОГ
ДОБРОТВОРА...

БЕТМЕНЕ У ТОРБИ
ЈЕ 100.000 ДОЛАРА...
МОЈ ПРИЛОГ ЗА НОВУ
ШКОЛУ!

ТАКО! ОСТА-
НИТЕ У ТОЈ
ПОЗИ!

КАКО ЈЕ ОВАЈ ЧОВЕК СТЕКАО СВОЈУ МОЋ ДА СЕ МЕЊА. ПОЧЕЛО ЈЕ ТОГ ЈУТРА КАД ЈЕ МАТ ХЕГЕН...

САД ЈЕ
У КЛОПЦИ!

Али...

НЕБЕСА! ПА ОН МОЖЕ
ТАКО ДА СЕ ИСТАЊИ
ДА СЕ ПРОВУЧЕ КРОЗ
КЉУЧАОНИЦУ!

САД ЋУ ЗГРАБИТИ
ОНУ НЕУРАМЉЕНУ
СЛИКУ, ПРЕТВОРИЋУ
СЕ У ПТИЦУ И
ОДЛЕТЕ-
ТИ!

Али...

НЕШТО НИЈЕ У РЕДУ!
МОЈЕ ТЕЛО НЕЋЕ ДА СЕ
МЕНЈА! ОНА ЧУДНА СНА-
ГА КАО ДА МЕ
НАПУШТА!

ГЛИНЕНО ЛИЦЕ ПРОМЕНИ-
ЛО ЈЕ ТАКТИКУ...

ОНИ ОЧЕКУЈУ ДА ЋУ СЕ
ПРЕТВОРИТИ У НЕКИ
ОБЛИК КОЈИ ЋЕ МИ ОМОГУЋИ-
ТИ ДА ЛАКО ПОБЕ-
ГНЕМ! ПРЕВАРИЋУ
ИХ!

КАД СУ РОБИН И БЕТМЕН
ИЗЛЕТЕЛИ ЗА ЊИМ НА
УЛИЦУ...

ГЛИНЕНО ЛИЦЕ
СЕ ТОЛИКО ЖУРИО
ДА ЈЕ ИСПУСТИО
ПЛАТНО... И
ОТРЧАО!

МОЖДА
ЋЕМО
ГА
СТИЋИ!

АЛИ, НИСУ ГА НАШЛИ. КАД СУ
СЕ ВРАТИЛИ У МУЗЕЈ, ЗАЧУЛИ
СУ ГЛАСОВЕ КОЈИ СУ ДОЛАЗИ-
ЛИ ИЗ ЈЕДНЕ ОСТАВЕ...

ГЛИНЕНО
ЛИЦЕ...
ОНЕСВЕСТИО
МЕ И УЗЕО
МОЈЕ
ОДЕЛО!

ОНДА... МИ,
ЗНАЧИ, НИСМО
С ВАМА РАЗГОВА-
РАЛИ МАЛОЧАС
НА УЛИЦИ!
ТО ЈЕ БИО
ОН!

КАСНИЈЕ...

ЧУДИ МЕ
ЗАШТО СЕ
ОПЕТ НИЈЕ
ПРЕТВОРИО
У ОРЛА КАД
БИ ТАКО НАЈ-
ЛАКШЕ ПО-
БЕГАО!

МОЖДА
НИЈЕ МО-
ГАО! МО-
ЖДА МУ ЈЕ
ОСТАЛО
САМО ТО-
ЛИКО СНА-
ГЕ ДА ПРО-
МЕНИ ЛИ-
ЦЕ... ДА ЛИ
ЧИ НА СОП-
СТВЕНИ-
КА ГАЛЕ-
РИЈЕ!

ЛОГИЧКИМ ЗАКЉУЧИВАЊЕМ
БЕТМЕН ЈЕ ДОШАО ДО
ТАЧНОГ ОДГОВОРА...

СПОСОБНОСТ МЕНЈАЊА ПОТПУНО
ЈЕ НЕСТАЛА! ОБНОВИЋУ ЈЕ... А КА-
СНИЈЕ ПОКУШАТИ ДА УТВРДИМ
КОЛИКО ТРАЈЕ ДЕЈСТВО
ЈЕДНОГ КУПА-
ЊА!

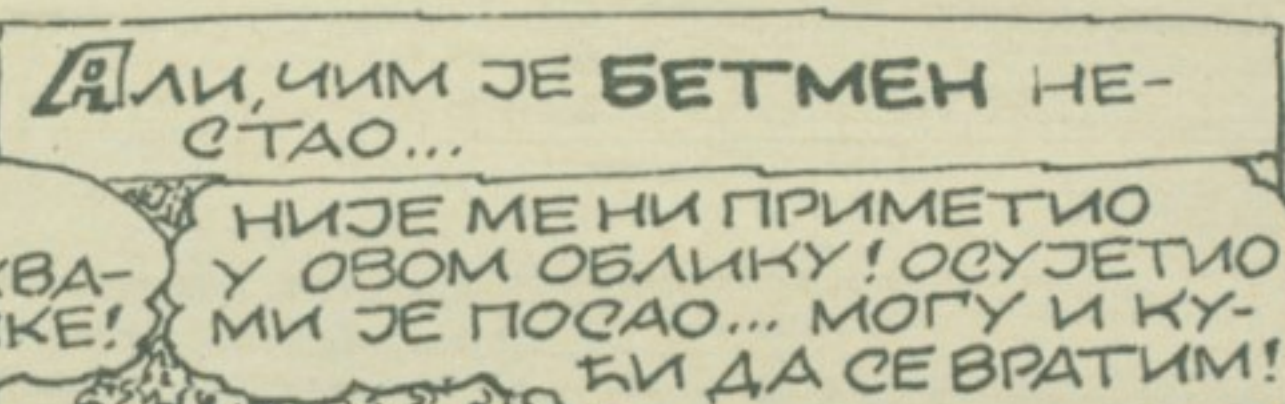
КАСНИЈЕ, КАД МУ СЕ СПОСОБ-
НОСТ ВРАТИЛА...

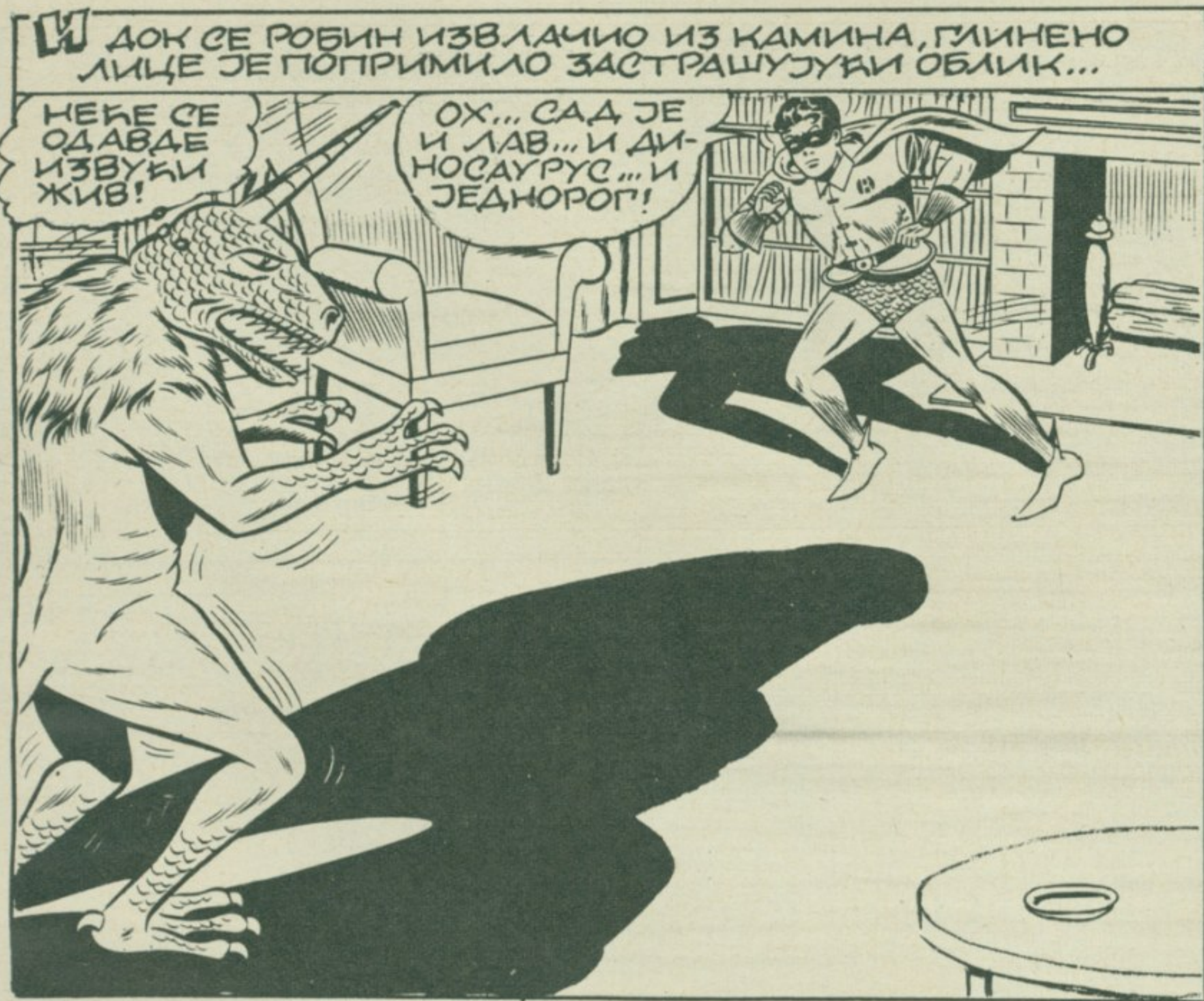
МОРАЋУ ДА НАЂЕМ ПЛАЋЕНЕ
ПОМОЋНИКЕ! НАРАВНО, НЕЋУ ИМ
ОДАТИ СВОЈУ ТАЈНУ... ДА МЕ
НЕ БИ МОГЛИ ОДАТИ АКО
ИХ УХВАТЕ!

РАДЕЋИ
ЗА МЕНЕ НЕ
ТРЕБА ДА СЕ
БОЈИТЕ БЕТ-
МЕНА ИЛИ
ПОЛИЦИЈЕ!
ЈА САМ
СВЕМОЋАН!

ХМ!
МАЛО
ЈЕ
ЧУДНО
РАДИ-
ТИ ЗА
ГАЗДУ КОЈИ
СЕ СТАЛНО
МЕНЈА!

СУПЕРМЕН

КАКО ДА ЗБАЦИМ ТИРАНИНА КАДА САМ ПОТПУНО ЛИШЕН СУПЕРСНАГЕ?

ПОД
ЗЕЛЕНИМ
СУНЦЕМ

ЈЕДНОГ ДАНА ДОК ЈЕ СУПЕРМЕН КРЕТАО СВЕМИРОМ...

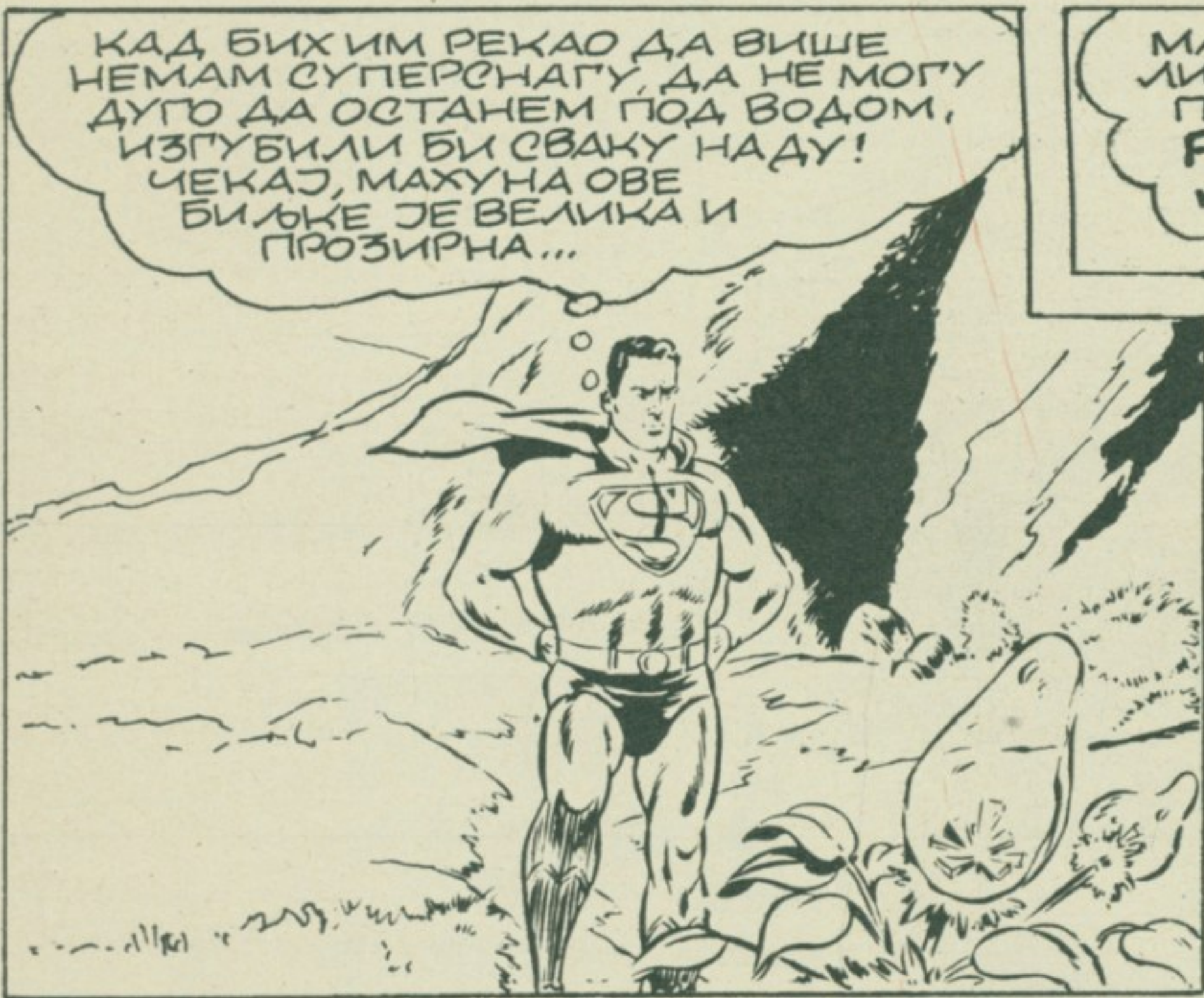
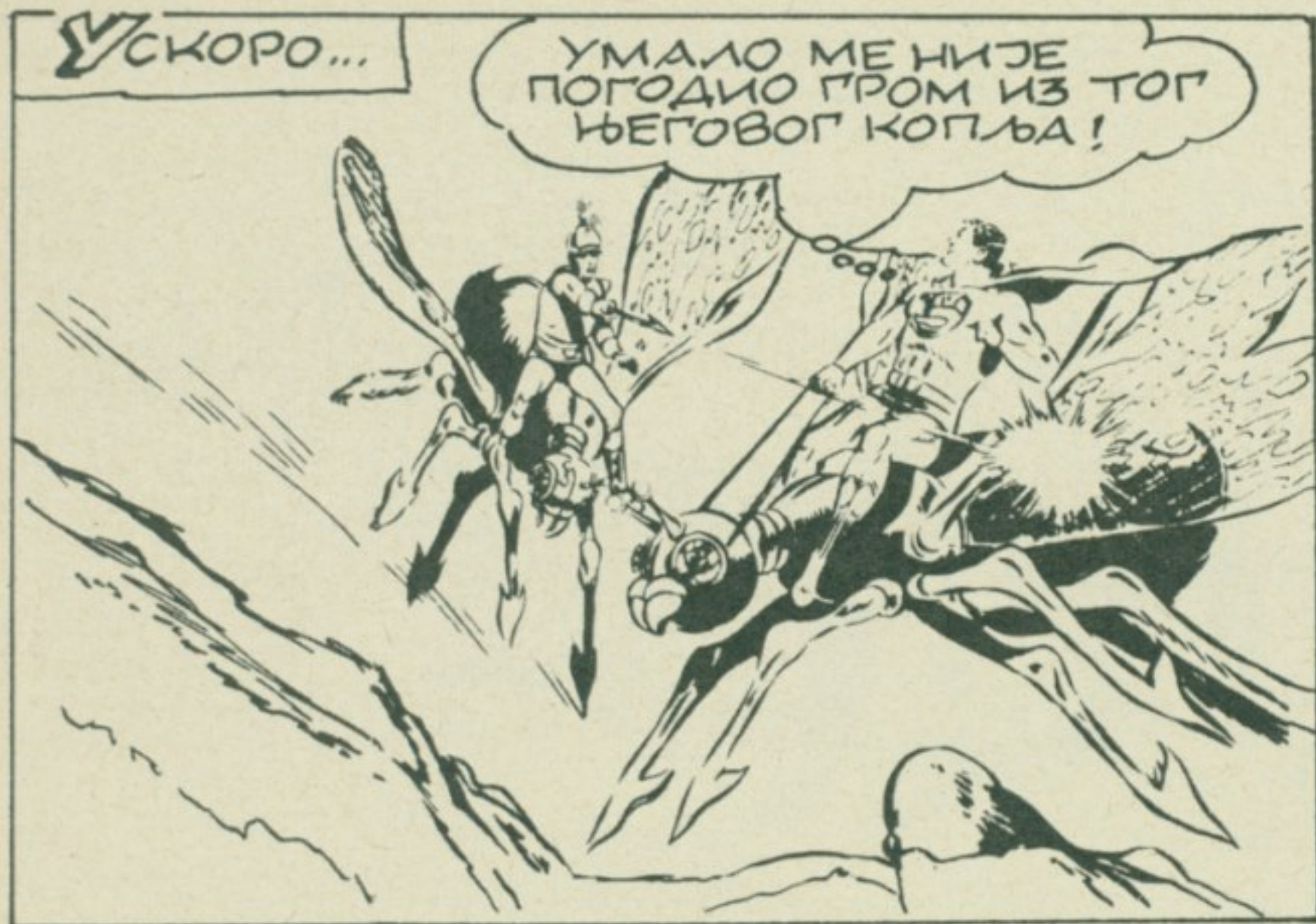

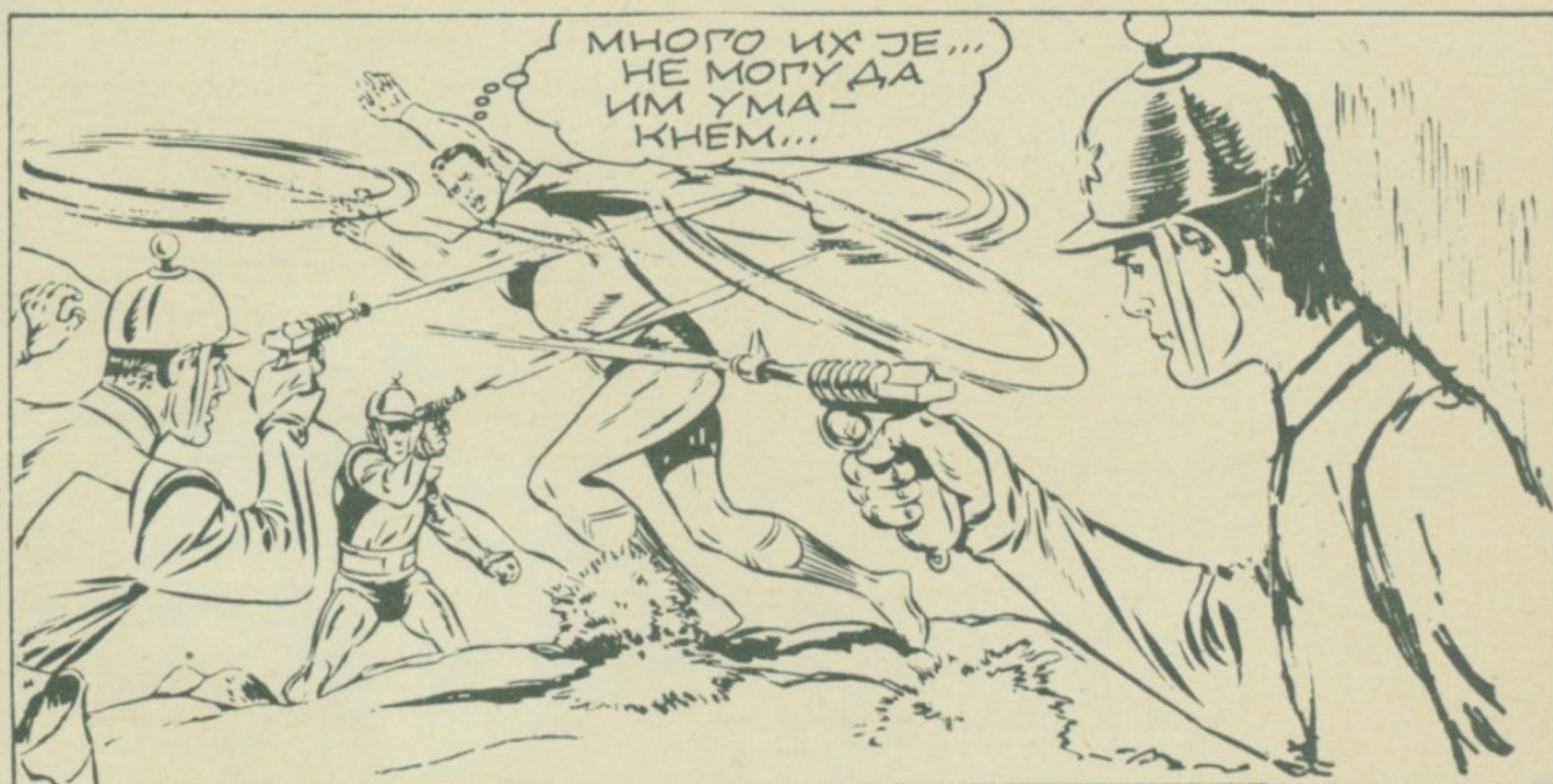
СУПЕРМЕН ЈЕ ПОЛЕТЕО ДА НА СЕБЕ ПРИВУЧЕ ПАЖЊУ ЗВЕРИ...

СРЕЊОМ, ОВА ПЛАНЕТА ИМА ЖУТО СУНЦЕ КАО ШТО ЈЕ ЗЕМЉИНО! ЗНАЧИ, И ОВДЕ ЋУ ИМАТИ СУПЕРСНАГУ!

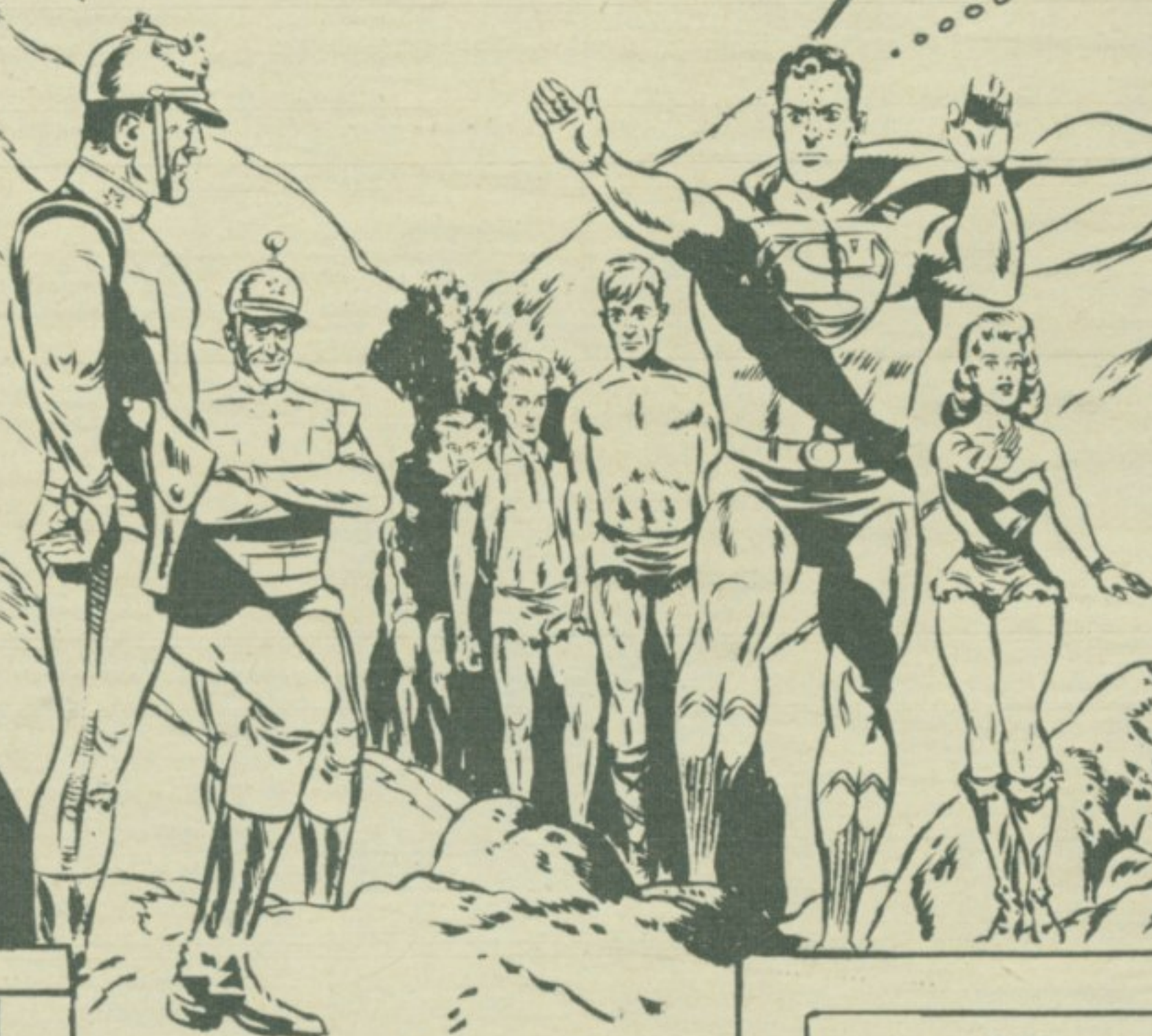

СЛЕП!
ТО ЈЕ НАЈ-
СТРАШНИЈИ
УДАРАЦ
КОЈИ ЈЕ
МОГАО
ДА
ПОГОДИ
СУПЕРМЕНА!
БИО ЈЕ
БЕЗ СВОЈЕ
СУПЕРСНАГЕ
А САД
И БЕЗ
ВИДА!

НЕКАД ЈЕ БИО
НАЈМОЋНИЈИ
У КОСМОСУ А
САД ЈЕ ПОТПУНО
БЕСПОМОЋАН!

ЗАШТО ДА ДАЉЕ
ЖИВИМ?
СЛЕП САМ!
НЕ МОГУ ДА СЕ ВРАТИМ
НА ЗЕМЉУ!
УМРЕЉУ ОВДЕ
КАО РОБ!

СУТРАДАН...

КОПАЈ!
КУЈЕШ
ЛИ?
КОПАЈ!

ЗАШТО СУ
БРАГУ
ПОТРЕБНИ
ТОЛИКИ СЛЕПИ
РОБОВИ? ШТА
ОН ТО ГРАДИ
У ТАЈНО-
СТИ?

РАД ЈЕ БИО ЗАМОРАН
А **ЗЕЛЕНО СУНЦЕ** ЈЕ
ПРЖИЛО...

ВОДЕ... МОЛИМ...
ВОДЕ!

УМУКНИ
И КО-
ПАЈ!

...А СВАКИ МИШИЋ БОЛЕО...

ДА СЕ
ОДМО-
РИМ...

РАДИ, РОБЕ!
ИДУЋА **ОПОМЕ-**
НА БИЋЕ БОЛ-
НИЈА!

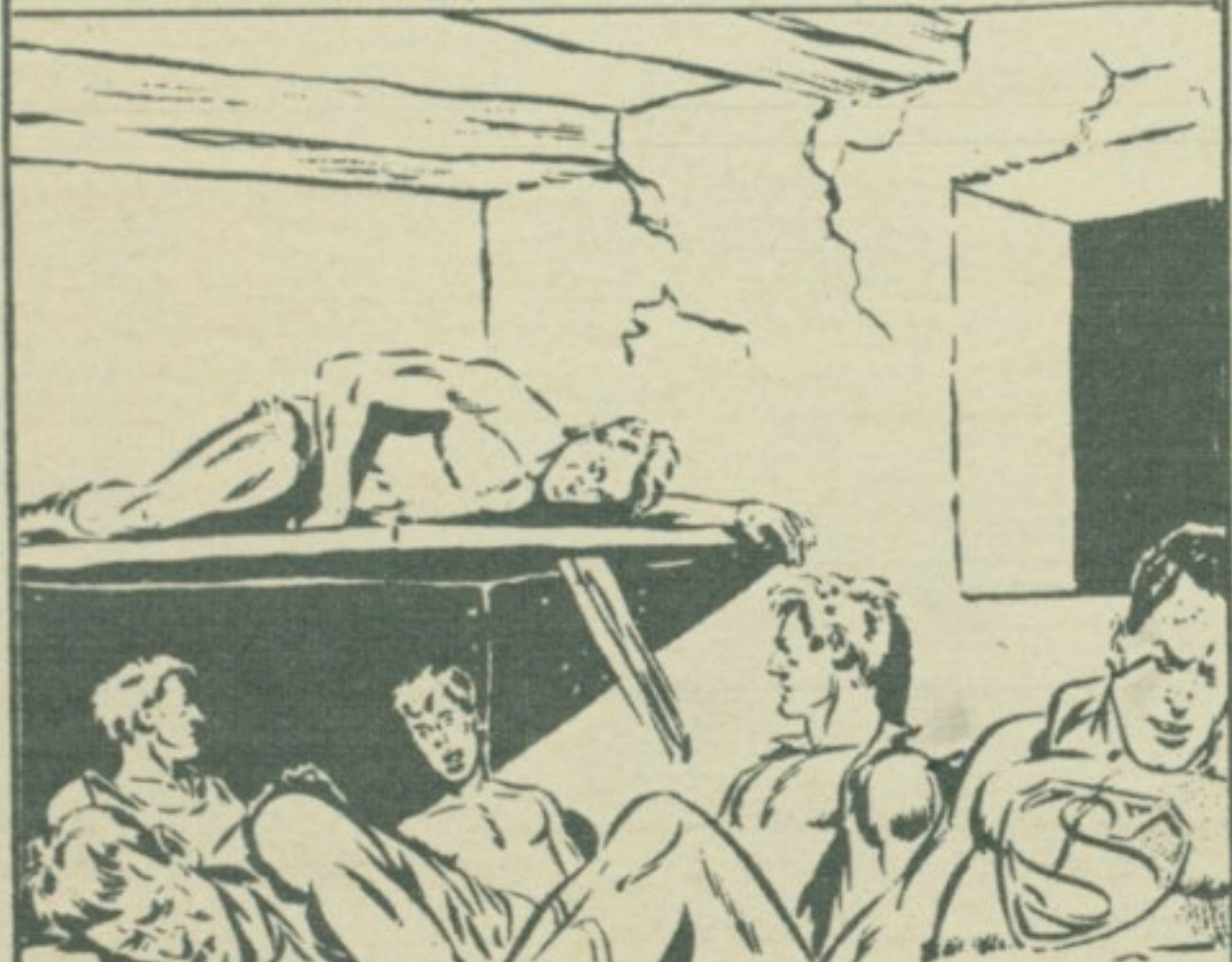
ДЕДНЕ НОЋИ, КАД ГА ЈЕ НАПУ-
СТИЛА СВАКА НАДА...

КАКВОГ
ИМА
СМИСЛА
ЖИВЕ-
ТИ...

НЕ ОЧАЈАВАЈ!
НЕКИ СТРАНАК
СА ЗЕМЉЕ ДО-
ШАО ЈЕ ДА
НАМ ПОМОГНЕ!
КАЖУ ДА ИМА
**СУПЕРСНА-
ГУ!**

САМО ЈЕ НОЋ ДОНОСИЛА
МАЛО ОДМОРА...

ДАНИ СУ ПРОЛАЗИЛИ А
СУПЕРМЕН СЕ КРЕТАО
КАО АУТОМАТ...

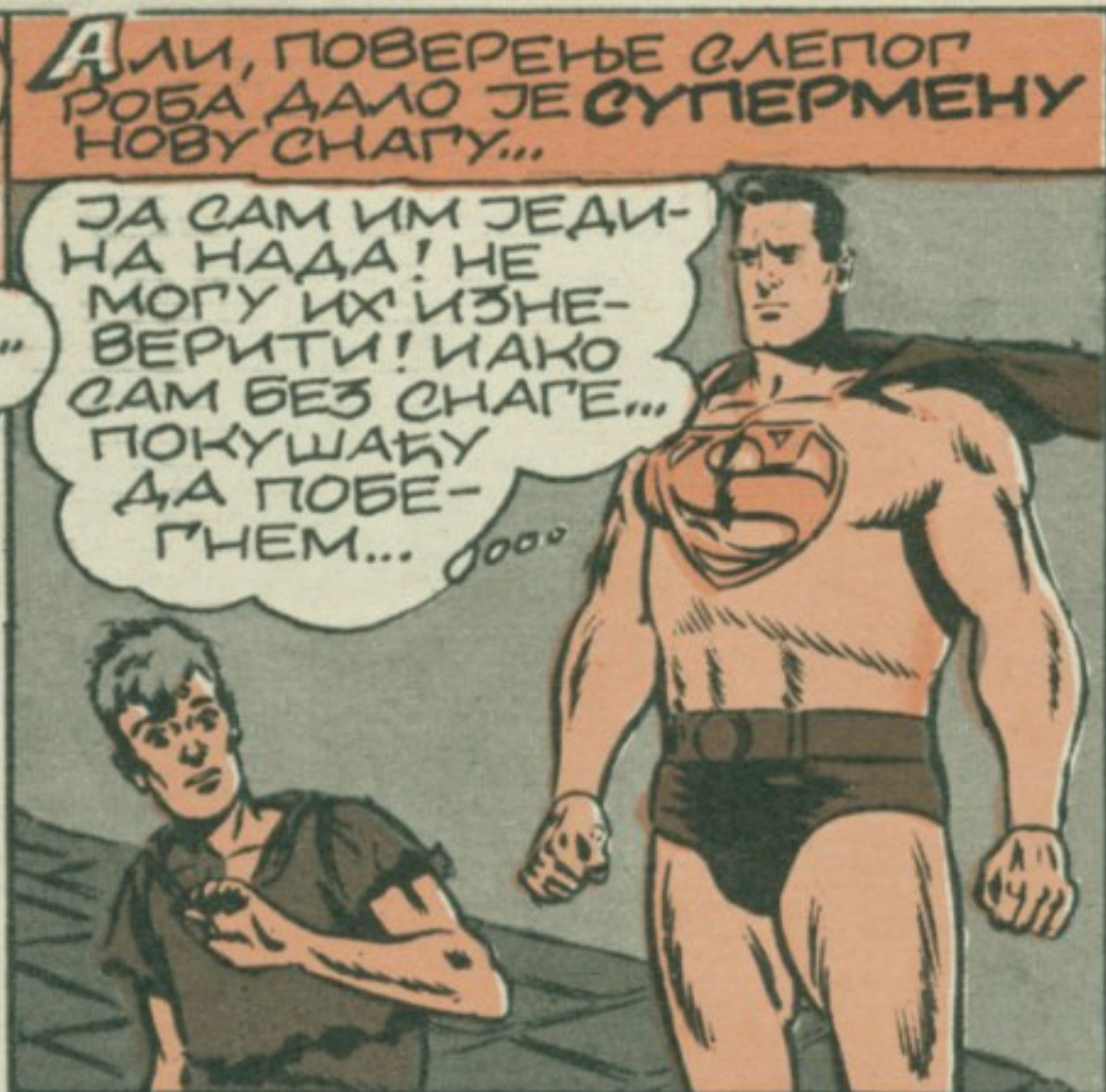
НАПУСТИЛА МЕ
ЈЕ ЧАК И ЖЕЉА
ДА СЕ БОРИМ!
СЛАБ САМ...
ПОКОРАН...

ТАЈ СУПЕР-МЕН ЈЕ ОБЕЉАО ДА ЋЕ НАС ОСЛОБОДИТИ!

ПА ОН ТО ГОВОРИ О МЕНИ! ОН НЕ ЗНА ДА ЈЕ БРАГО И МЕНЕ ЗАРОБИО! НЕ МОГУ МУ РЕКИ ИСТИНУ... БИЛО БИ ТО РАЗОЧАРЕЊЕ...

АЛИ, ПОВЕРЕЊЕ СЛЕПОГ РОБА ДАЛО ЈЕ СУПЕРМЕНУ НОВУ СНАГУ...

ЈА САМ ИМ ЈЕДИНА НАДА! НЕ МОГУ ИХ ИЗНЕВЕРИТИ! ИАКО САМ БЕЗ СНАГЕ... ПОКУШАЋУ ДА ПОБЕГНЕМ...

УПОМОК!

ПАО ЈЕ У РЕЧНЕ БРЗАКЕ! ГОТОВ ЈЕ... НЕ МОЖЕ СЕ ИЗВУЋИ! ВОДА ЋЕ ГА ОДНЕТИ...

У ТАМИ СТРАЖАРИ НИСУ ВИДЕЛИ ДА СЕ СУПЕРМЕН ЗАДРЖАО НА ОБАЛИ...

САД САМО ДА НАЂЕМ ПУТ! ХМ... КАО ДА НЕШТО ЧУЈЕМ! ЈАСНО... ТО СУ ОНИ ЦВЕТНИ ЗВОНЧИКИ КРАЈ КОЈИХ СУ МЕ, ЗАРОБЉЕНОГ, ВОДИЛИ...

СУПЕРМЕН ЈЕ КРЕНУО У ТОМ ПРАВЦУ...

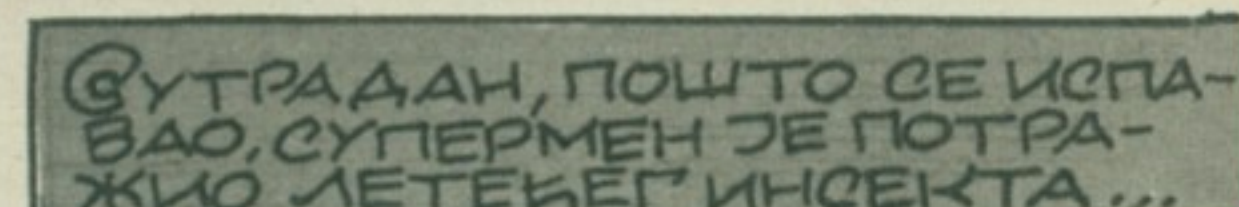
ОВУДА СЕ ИДЕ У БРАГОВУ ПАЛАТУ! ЗНАЧИ, ТРЕБА ДА ПОЂЕМ У СУПРОТНОМ ПРАВЦУ!

МАЛО ХОДАЈУЋИ, МАЛО ПУЗЕКИ СУПЕРМЕН ЈЕ СТИГАО...

ЧУЈЕМ КОРАКЕ! КО ЈЕ? ЈЕСИ ЛИ ТИ, СУПЕРМЕНЕ?

НАЈЗАД! ТО ЈЕ ПЕЋИНА У КОЈУ САМ ДОВЕО ОСЛОБОЂЕНЕ РОБОВЕ! ДА... ЈА САМ!

СУТРАДАН, ПОШТО СЕ ИСПАВАО, СУПЕРМЕН ЈЕ ПОТРАЖИО ЛЕТЕЋЕГ ИНСЕКТА...

ВЕКИНА ВОЗИЛА ИМА ПРИРУЧНИ АЛАТ! ТРЕБАЛО БИ ДА ГА ИМА И ОВА ЛЕТЕЛИЦА! АХА... ЕВО!

ОБЛАЊАЈУЋИ СЕ НА ЧУЛО ДОДИРА, НЕШТО ЈЕ ИЗМЕНИО У ГЛАВИ „ИНСЕКТА“ И НА ШЛЕМУ...

ПОШТО ШЛЕМ ПРЕНОСИ СЛИКУ „ОЧИМА“ И МОЗГУ ЛЕТЕЛИЦЕ, ТРЕБА ДА ИМ ИЗМЕНИМ УЛОГЕ!

ГОТОВО! ШЛЕМ ЈЕ ПОСТАО ПРИЈЕМНИК А МОЗАК РОБОТА-ЛЕТЕЛИЦЕ ОТПРЕМНИК! АКО СЕ НЕ ВАРАМ... МОЗАК ЋЕ МИ ДОСТАВЉАТИ ОНО ШТО ОЧИ ВИДЕ!

СЈАЖНО! ПА ЈА САД ВИДИМ КРОЗ „ОЧИ“ ЛЕТЕЛИЦЕ!

ЕВО КАКО ЈЕ ТО ИЗГЛЕДАЛО...

ШЛЕМ ШАЉЕ СЛИКУ СУПЕРМЕНОВОМ МОЗГУ

МОЗАК ПРЕНОСИ СЛИКУ У ШЛЕМ-ПРИЈЕМНИК

СЛИКА ПРЕНЕТА МОЗГУ

СЛИКА

И ТАКО, ВОЂЕН ИНСЕКТОМ-ЛЕТЕЛИЦОМ, СЛЕПИ СУПЕРМЕН КРЕНУО ЈЕ ПРЕМА БРАГОВОЈ ПАЛАТИ...

НЕ УСУЂУЈЕМ СЕ ДА ЛЕТИМ... МОГЛИ БИ ДА МЕ ПРИМЕТЕ! ОВАКО ЋУ КРИЈУЋИ СЕ, КРОЗ ШУМУ!

АЛИ, БРАГО ЈЕ МОРАО ЗНАТИ ДА БИСМО МИ, КАД БИ НАМ ПО-ВРАТИО ВИД, УНИШТИЛИ ТАЈ ОДВРАТНИ СПОМЕНИК!

БРАГО ЗНА ДА СЕ ТО НЕ БИ ДОГОДИЛО. ЗАР НЕ, АТОНЕ?

ДА, АТОНЕ! ТИ СИ У СТВАРИ БРАГО! ТВОЈ БРАТ АТОН УМРО ЈЕ ОД ИСТЕ ПОРОДИЧНЕ БОЛЕСТИ ОД КОЈЕ И ТИ БОЛУЈЕШ! ПРЕКУТАО СИ ЊЕГОВУ СМРТ И УЗЕО НА СЕБЕ И АТОНОВУ УЛОГУ!

"МИСЛИО СИ ДА ЋЕМО ПОВЕРОВАТИ ДА СИ СТРАДАО У ЕКСПЛОЗИЈИ ТВРЂАВЕ... А УМАКАО СИ ТАЈНИМ ТУНЕЛОМ КОЈИ СПАЈА ТВРЂАВУ И ОВУ ОДАЈУ..."

УОПШТЕ НИСИ НАМЕРАВАО ДА ОВИМ ЉУДИМА ВРАТИШ ВИД! ОБЈАВИО БИ ДА ЈЕ БРАГО УМРО ПРЕ НО ШТО ЈЕ СТИГАО ДА УПОТРЕБИ АНТИ-БОМБУ!

КАО "АТОН" ПРАВИО БИ СЕ ДА СИ НАШАО ЛЕК ПРОТИВ СЛЕПИЛА И СТЕКАО ВЕЧНУ ЗАХВАЛНОСТ ПОДАНИКА! ЗБОГ ТОГА ОНИ НЕ БИ УНИШТИЛИ СПОМЕНИК БРАГУ ВЕК БИ ОБЈАВИЛИ ДА ЈЕ ТО СПОМЕНИК АТОНУ!

НЕ ВРЕДИ ДА ПОРИЧЕМ! А КАКО СИ ОТКРИО ДА НИСАМ СЛЕП?

"СЛЕП ЧОВЕК СКИНУО БИ СА ЧАСОВНИКА КРИСТАЛНО СТАКЛО ДА БИ ПРЕСТИМА МОГАО ДА ОПИПАВА БРОЈЧАНИК..."

АЛИ, ТЕК НЕДАВНО САМ СЕ СЕТИО ДА ТИ НА ЧАСОВНИКУ ИМАШ СТАКЛО! И СВЕ МИ ЈЕ БИЛО ЈАСНО!

ВРЕМЕ! ПОТУКЛО МЕ ЈЕ ВРЕМЕ! АААХ!

УЗБУЂЕЊЕ ЈЕ УБРЗАЛО ЊЕГОВ КРАЈ! МРТАВ ЈЕ!

КРОЗ НЕКОЛИКО ЧАСОВА НАМА ЋЕ СЕ ВИД ВРАТИТИ! ОТИЋИ КЕШ ПРЕ НО ШТО БУДЕМ МОГЛА ДА ВИДИМ КАКС ИЗГЛЕДАШ! АЛИ... НИКАД ТЕ НЕЋУ ЗАБОРАВИТИ!

ДОЋИ НАМ ОПЕТ, СУПЕРМЕНЕ!

ХОКУ! ОБЕЋАВАМ!

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО МЕСЕЦИ СУПЕРМЕН ЈЕ ИСПУНИО ОБЕЋАЊЕ...

НЕБЕСА! ПЛАНЕТА ВИШЕ НЕ ПРЕДСТАВЉА БРАГОВ ЛИК ВЕК МОЈ! КАКО СУ УСПЕЛИ... КАД МЕ ОД ЊИХ НИКО НИЈЕ ВИДЕО?

ПЕРА! ОНА МИ ЈЕ ПРЕСТИМА ДОДИРИВАЛА ЛИЦЕ!

ДА! НАРОД ДАЛЕКЕ ПЛАНЕТЕ НАСТАВИО ЈЕ ЗАПОЧЕТИ ПОСАО... САМО САД ДОБРОВОЉНО И СА НЕКИМ ИЗМЕНАМА...

КРАЈ

ДУХ ИЗ ПАПУЧА

ДОБРИ КАЛИФ
ХАРУН ЕЛ ПУСАХ
ПРОВОДИО ЈЕ
СЛОБОДНЕ
ЧАСОВЕ УЧЕЊИ
НОВЕ
ВЕШТИНЕ...

ЈЕДНА ПЕТЉА
ПРАВО, О ВЕЛИКИ
КАЛИФЕ, ЈЕДНА
ОБРНУТО! ЈЕ-
ДНА КЛОТ...
ЈЕДНА
ФРКЕТ!

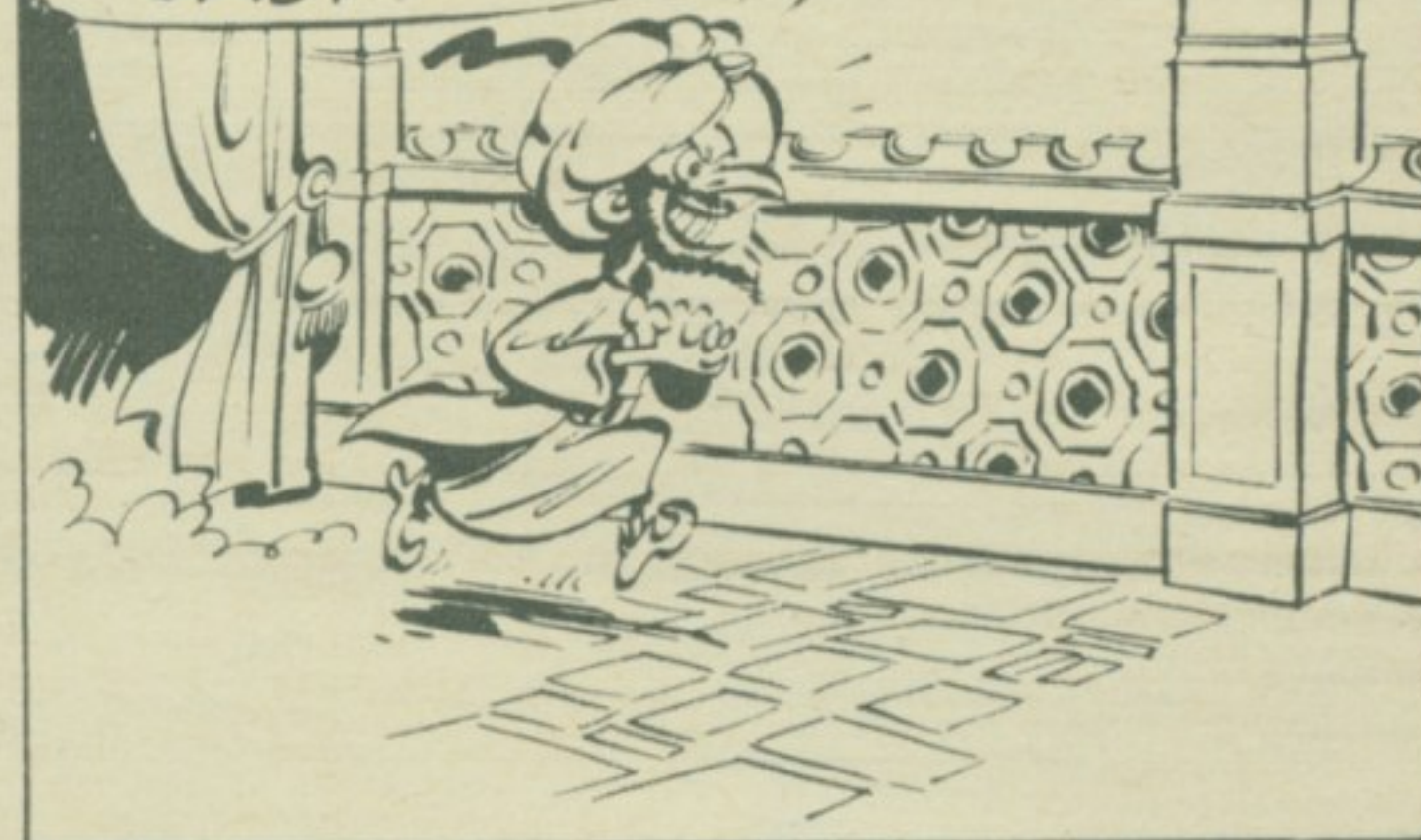
КАЛИФОВА ДОБРОТА И СПО-
КОЈСТВО ДОВОДИЛИ СУ
ДО БЕСА ВЕЛИКОГ ВЕЗИРА!

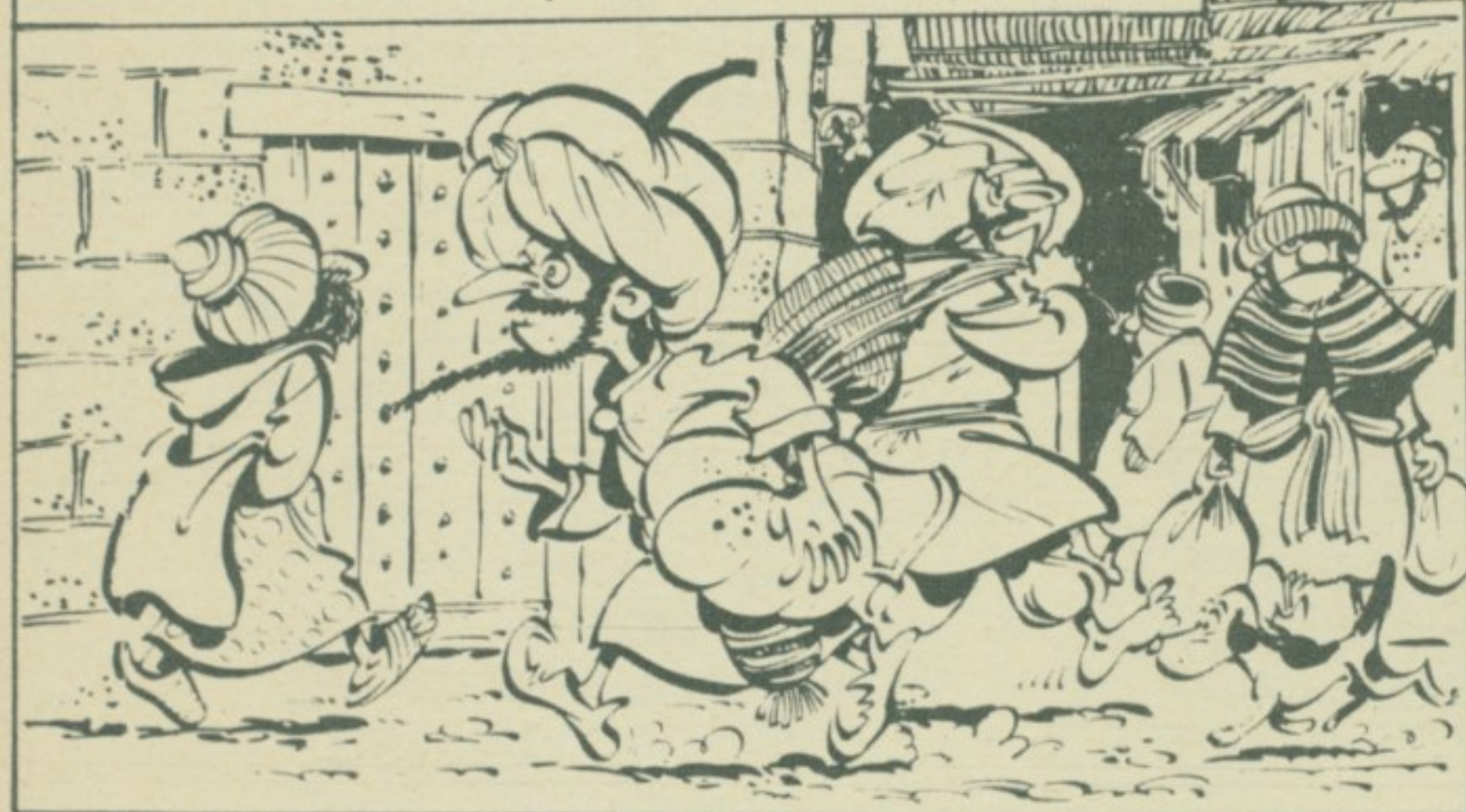
И ТАЈ МОЈ СЛУГА
ДИЛАТ ЛАРАТ НАШАО
ЈЕ БАШ САД, ДА
УЗМЕ ГОДИШЊИ
ОДМОР!

СРЕЊОМ, ИМАМ АДРЕ-
СУ КРИМЕ ГДЕ СЕ
ОКУПЉАЈУ ТИПОВИ
СПРЕМНИ ДА ЗА
ДОБРЕ ПАРЕ УБИЈУ
И РОЂЕНУ
БАБУ!

ПРЕОБУЧЕН У ТРГОВЦА ТИКВА-
МА, ВЕЗИР СЕ УПУТИО У ОЗЛО-
ГЛАШЕНО ПРЕДГРАЂЕ БАГДАДА...

ОСТАЛИ СМО БЕЗ
КРШЕНЕ ПАРЕ!

ДА НАМ ЈЕ
САД НЕКИ
МАЛИ
ПО-
СЛИЊ!

ТРАЖИШ
УБИЦЕ, ТРГОВЦЕ
ТИКВАМА?

ЈЕСТЕ ЛИ ВИ ПЛА-
ЊЕНЕ УБИЦЕ?

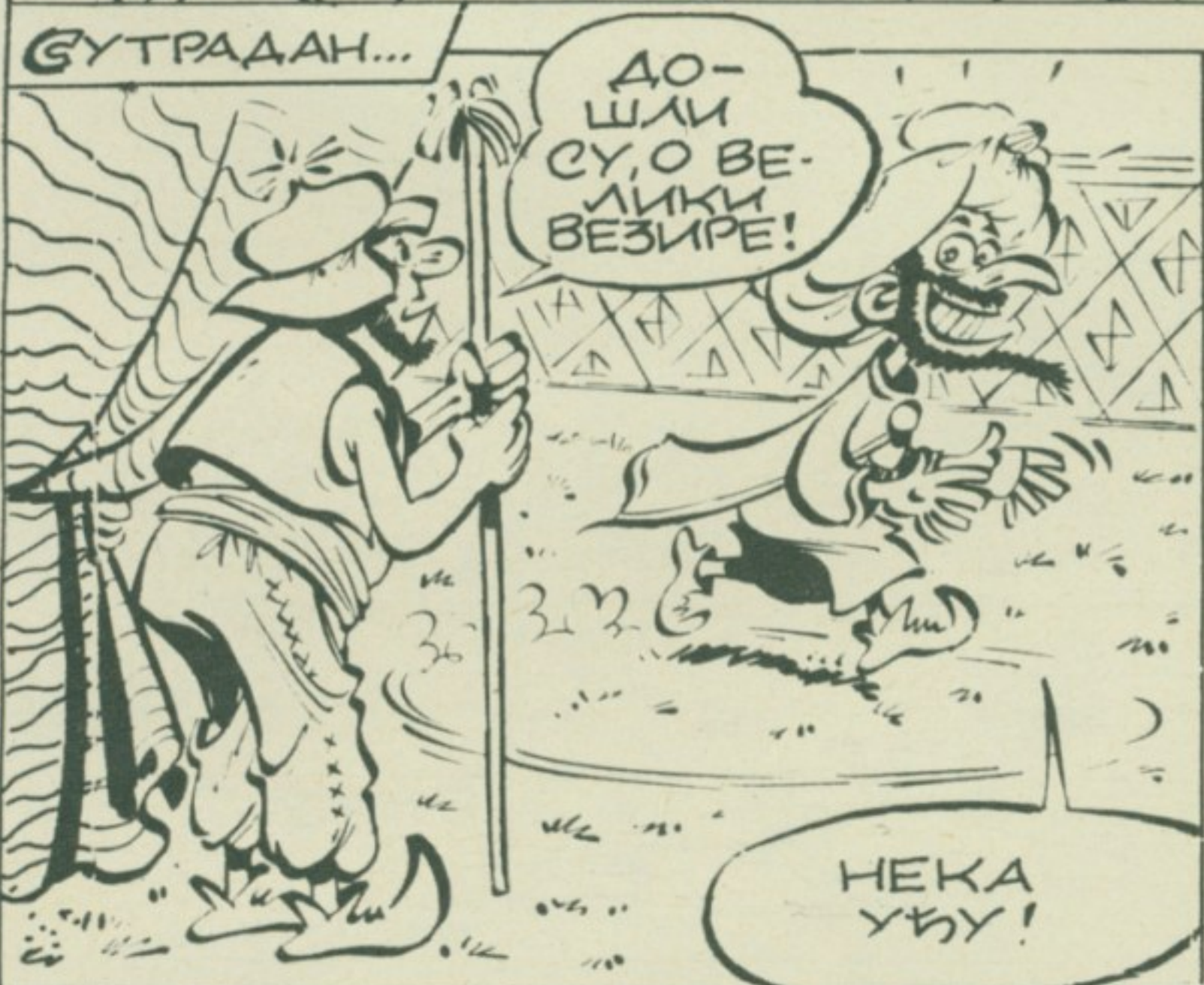
ТРЕБА ДА МЕ ОСЛОБОДИ-
ТЕ ЈЕДНОГ ТИПА У
КАЛИФИНОЈ ПА-
ЛАТИ...

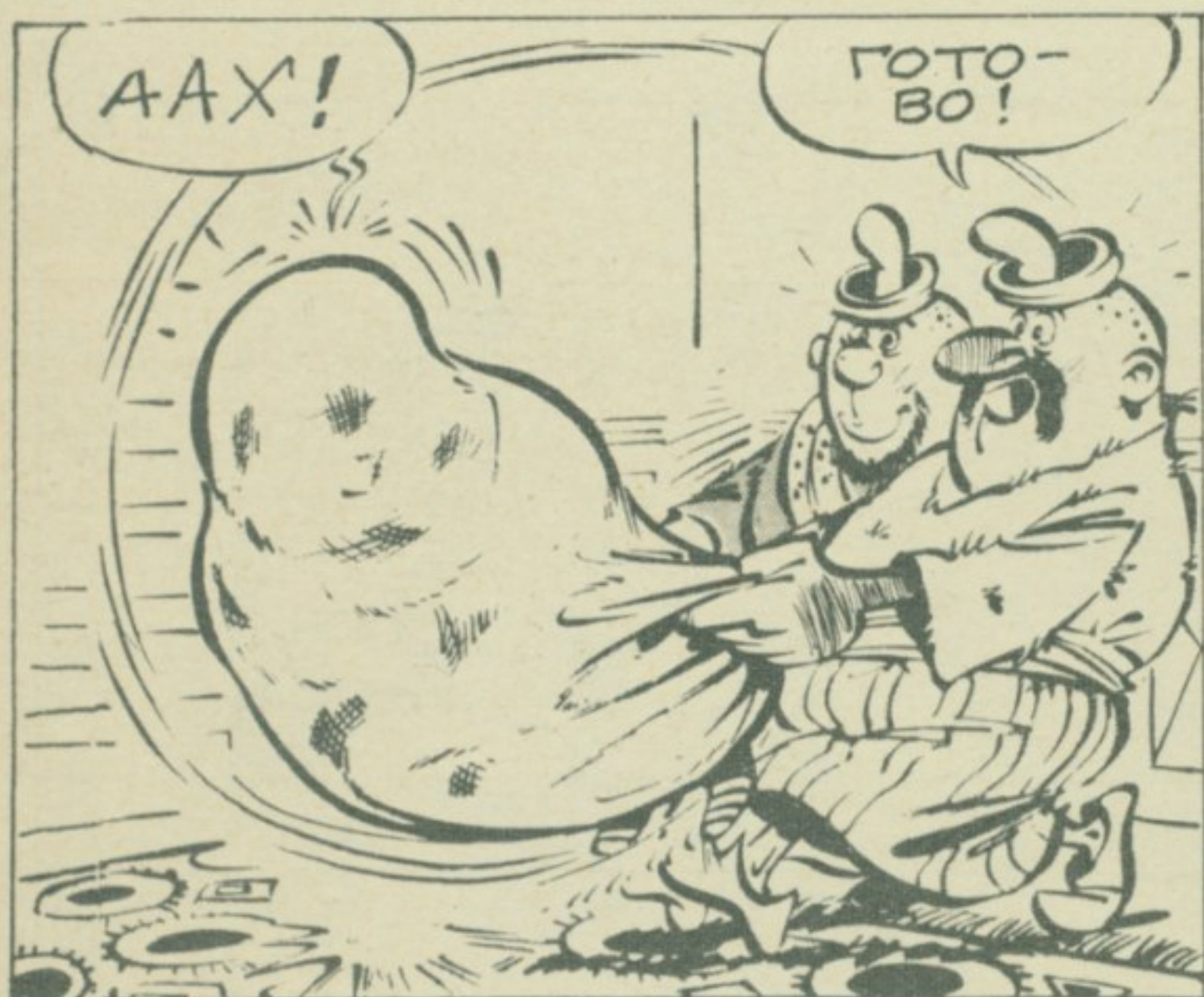
У
ПАЛАТИ?
А... ТАМО СЕ
НЕ УЛАЗИ
ТАКО ЛАКО!

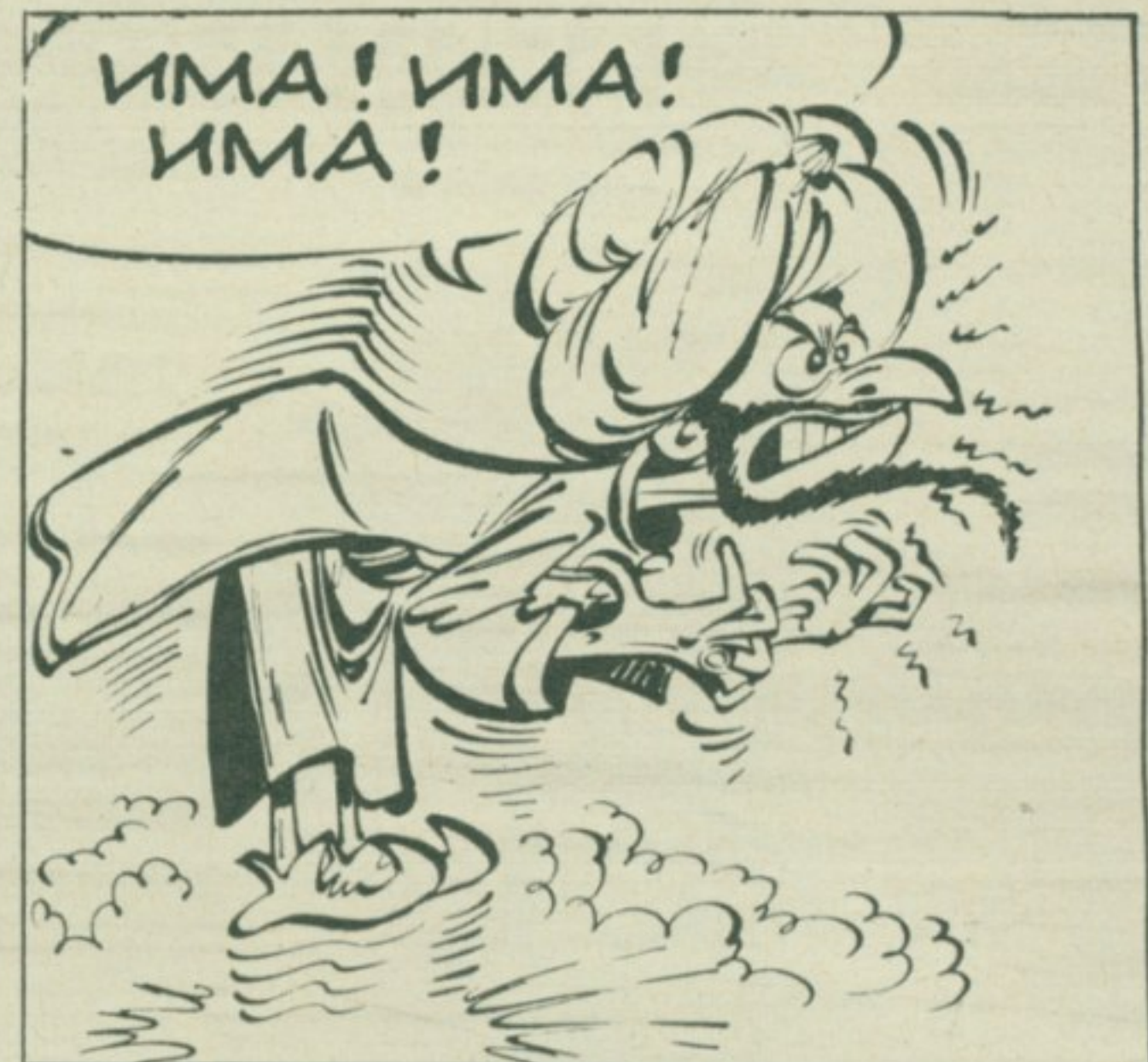
ЈА ЋУ ВАС УВЕСТИ!
И НЕ ТРАЖИМ ДА
ПРВАТЕ РУКЕ И ДА
ГА УБИЈЕТЕ! САМО
ГА УКРАДИТЕ, ПА
ГА ПОСЛЕ ПРОДАЈ-
ТЕ НЕГДЕ КАО
РОБА!

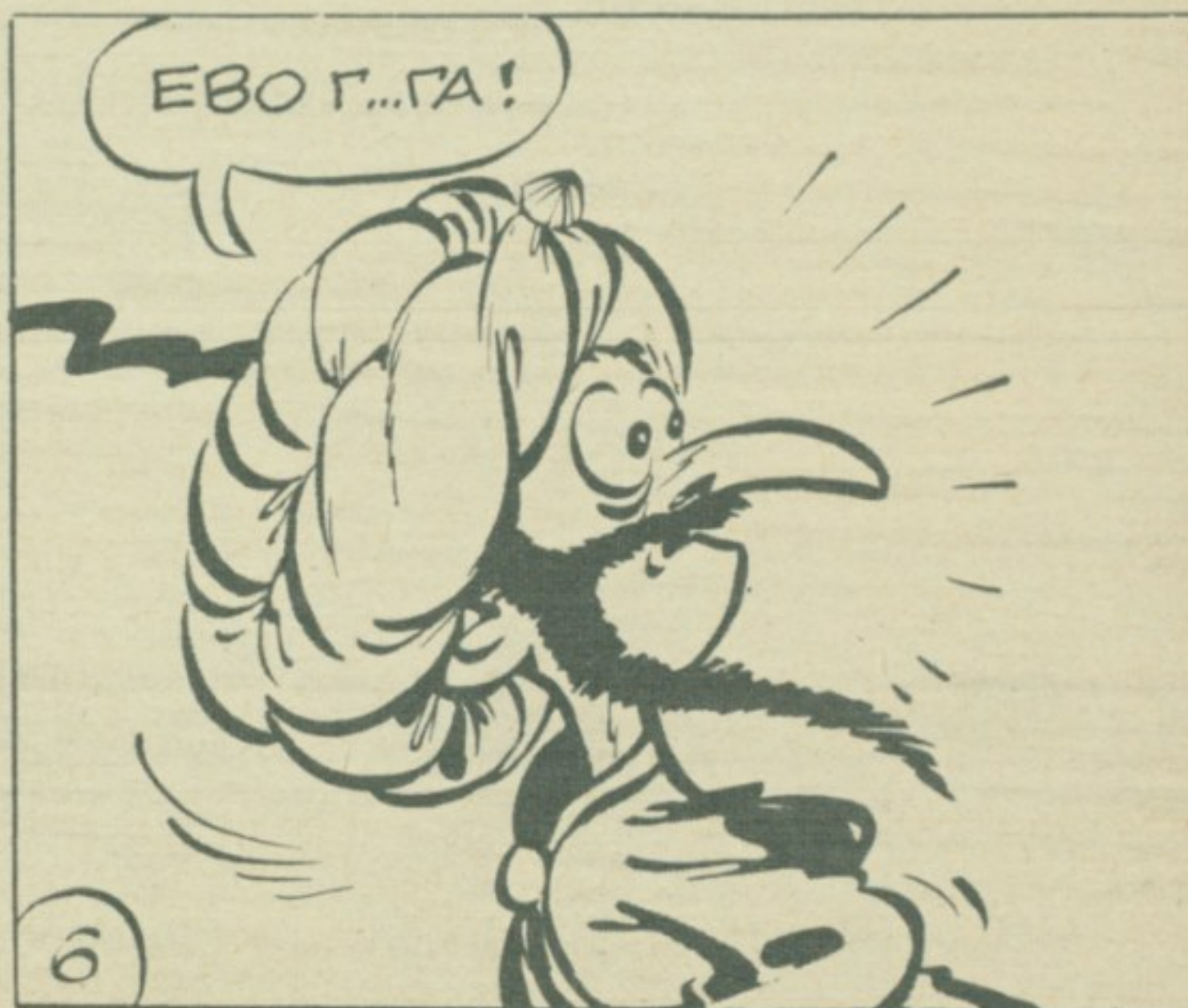

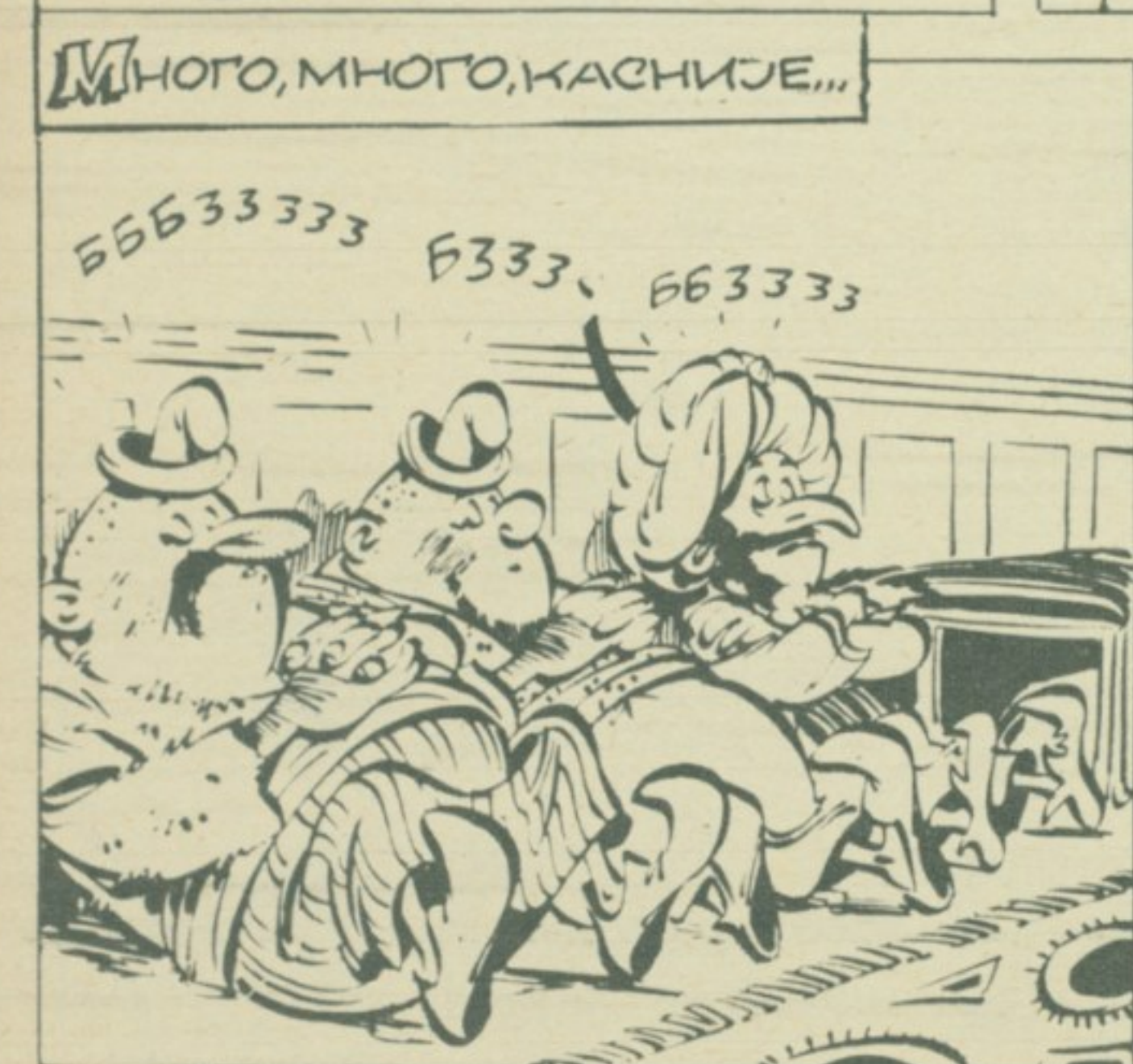

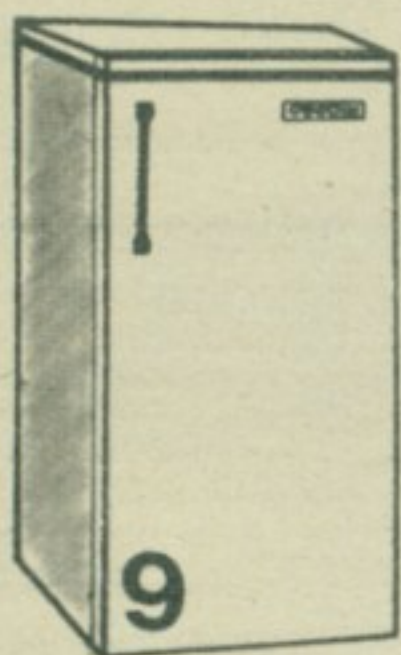

ПАТРОЛА ГРОМ

У НАДЛЕЖНОСТИ БРОЈУ: ТВРАДОГЛАВИ ДЕЧАК!

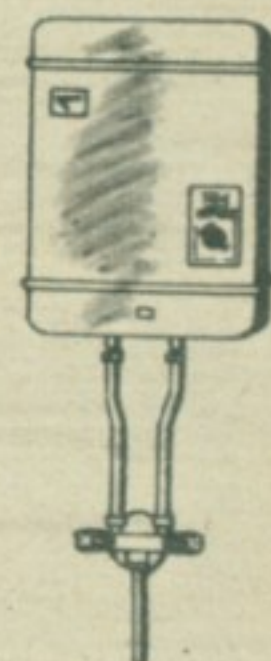
ENERGOINVEST
ФРИЖИДЕРОМ РАСХЛАЂУЈЕ!
ФРИЖИДЕРОМ НАГРАЂУЈЕ!

ПРВА НАГРАДА:
ФРИЖИДЕР „ОВОДИН“
(модел 011), 180 l

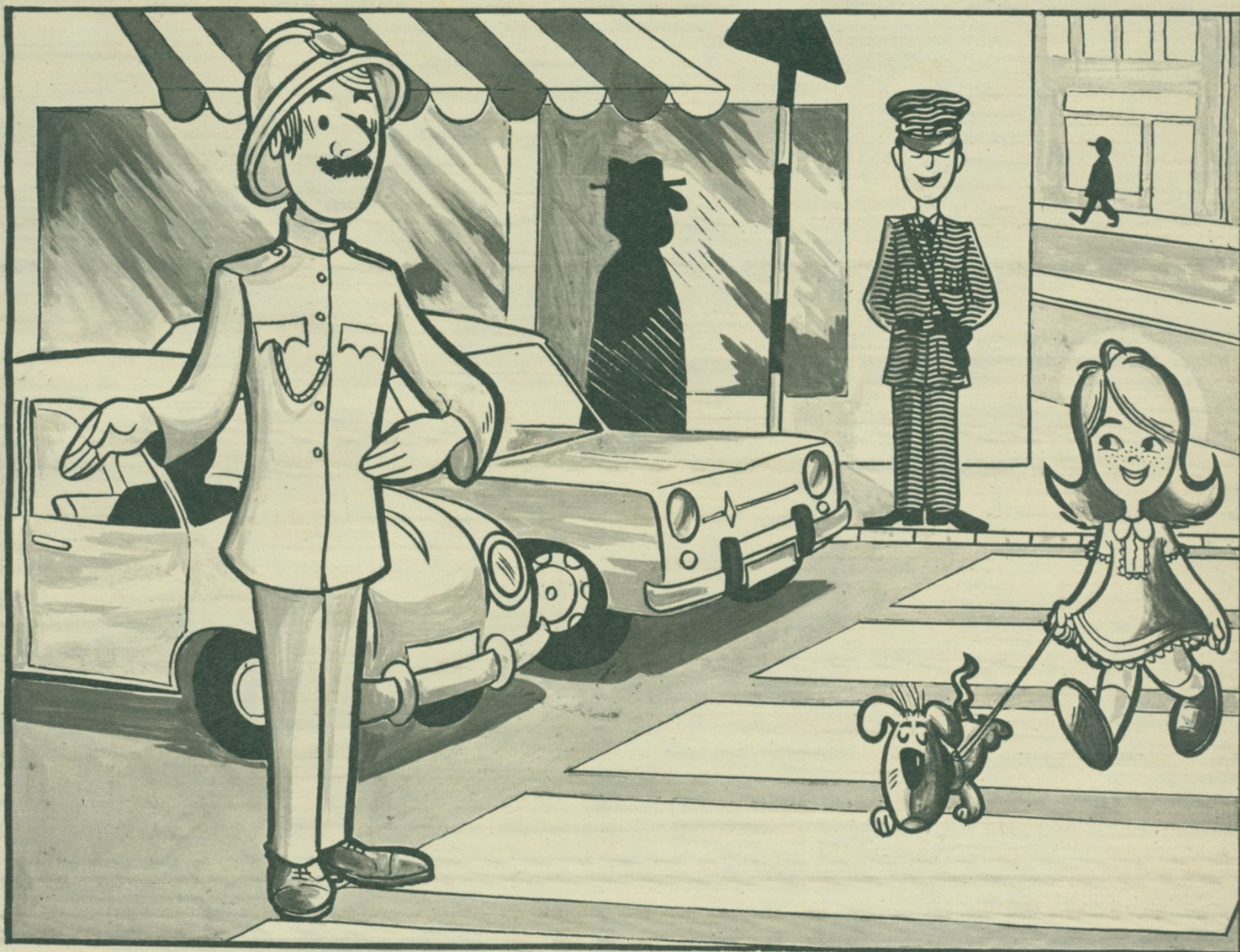

ENERGOINVEST
ТОПЛА ВОДА
ПРАВА ЗГОДА!

ДРУГА НАГРАДА:
ПРОТОЧНИ БОЈЛЕР
„МЕБОШ“ EGV/8 l

НЕМА БЕЛИНЕ БЕЗ МАШИНЕ

Имена добитника награда биће објављена у Забавнику

Два милиционера уређују саобраћај на раскршћу. Један од њих је у снежнобелој униформи опраној у Енергоинвестовој машини „Ободин“. Одговори: Да ли бела боја привлачи или одбија сунчеве зраке?

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

ИЗВАНРЕДНЕ НАГРАДЕ НАЦРТАНЕ НА ОВОЈ СТРАНИ ИЗВЛАЧЕ СЕ СВАКЕ НЕДЕЉЕ МЕЂУ ОНИМА КОЈИ ТАЧНО ОДГОВОРЕ.

1. Изрежи цртеж ПРВЕ НАГРАДЕ и залепи га на дописницу.
2. Напиши одговор на постављено питање и своју адресу.
3. Упути одмах дописницу ЕНЕРГОИНВЕСТУ, (за квиз), 71001 Сарајево, да је добије до идућег четвртка.

ТРЕЋА НАГРАДА:
ДЕЧЈЕ ОДЕЛО
„АЛХОС“

ПАЖЊА! ТВ-ПОНЕДЕЉАК ЕНЕРГОИНВЕСТА ГЛЕДАЈТЕ НА ТЕЛЕВИЗИЈИ СВАКОГ ПОНЕДЕЉКА У 19 ЧАСОВА

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

СЛЕДЕКИ НАСТАВАК: ИЗМЕЂУ ДВЕ ДЕВОЈКЕ!

ПОНОБНА ПА

Тога лета 1877. године све америчке новине писале су само о борбама које је са одредима америчке војске водио Џозеф, поглавица Пробушених Носева. Рат је букнуо против његове воље и он, свестан да су бледолики много јачи, одлучио је да своје племе поведе из родне Валове у Орегону у далеку Канаду.

Са свега 300 ратника и неколико стотина старца, жена и деце кренуо је на пут дуг преко хиљаду километара, водећи уз пут непрекидан рат с војскама бледоликих, послатим да их зауставе.

Лукаве замке

До августа 1877. Џозефови ратници победили су хи-

љаде војника, поразили многе високе официре који су знали све о ратној тактици и стратегији, који су завршили најбоље војне школе. Сви су се питали како је могуће да један неуки Индијанац буде лукавији и вештији од најбољих америчких официра. Али, телеграфи су стално преносили вести о новим поразима „плавих униформи“.

Не једном увукао је поглавица Џозеф непријатеља у клопку а његови ратници пуцали су као да су читавог

живота само то радили и као да не воде порекло од народа који се вековима бавио готово само риболовом. Свакога дана Џозеф је измишљао нове смицалице. Једном је за собом спалио поље, други пут послао је своје најхрабрије људе на артиљерију генерала Хауарда. Изненада нападнути и раздвојени од својих чета, артиљерци су оставили топове и муницију и побегли главом без обзира. Индијанци су се докопали барута и олова а топове покварили и

нанели грдну штету непријатељу. Једнога дана племе Пробушених Носева морало је да пређе преко реке али ту их је очекивала чета војника. Тада је Џозеф променио правац, као да ће покушати да пређе реку на неком другом месту, а војници су кренули за њим. Ту их је он држао са шачицом ратника док је читаво племе мирно прегазило реку на првобитном месту. Тако је Џозеф напредовао према Канади рушећи за собом све мостове.

ПРОЈА

Генерал Хауард, ван себе од љушине, заклео се да ће уништити Џозефа, војлавицу Пробушених Носева

Новине се смеју

Али, најсуровије изненађење приредио је поглавица Џозеф својим непријатељима 20. августа. Те ноћи војници генерала Хауарда спавали су у логору мртвим сном. Неколико часова раније вратили су се из борбе против Пробушених Носева у коју су, узалуд, утрошили силну муницију, док су

црвени ратници штедели сваки метак и сваку стрелу. Њихови хици, међутим, нису били узалудни и сваки је погађао мету. А њихов поглавица налазио се свуда и на сваком месту, чинило се да је нерањив, час је био на једном час на другом брегу, када би под њим убили коња он би се једним скоком нашао на другом. Ни најбољи, опробани стрелци нису успевали да га погоде, да прави метак пошаљу на право место.

Око уснулог логора блеле су страже. Стражари нису држали пушке на рамену већ чврсто у рукама јер с Пробушеним Носевима поглавице Џозефа нико није никада био сигуран: могли су се нечујно довући до логора и напасти неспремне војнике којима је била поверена безбедност људи под шаторима. У читавом логору горела је само једна светлост. То је генерал Хауард сазвао савет официра и сада су сви били нагнати над мапом подручја како би проучили терен и покушали да погоде који ће бити следећи Џозефов потез. Генерал Хауард био је ван себе. Из Вашингтона су му непрекидно стизали телеграми у којима су чланови владе питали шта се то догађа и зашто поглавица Џозеф још није ухваћен. Новине су се подсмевале а људи су већ почели да навијају за црвеног ратника коме читава војска није могла ништа. Генерал је одлучио да томе учини крај.

Тог поподнева генерал је послао патролу коњаника под командом поручника Бекона да извиди кланац и размотри могућност да се на том месту племену Пробушених Носева пресече пут. Сада је нестрпљиво очекивао поручников повратак да би сазнао све појединости и привео операцију крају.

Крик, па пуцањ!

Најзад је ратни савет завршен и сви пуковници, мајори и остали официри повукли су се на починак. Генерал Хауард чекао је своју извидницу...

Усред ноћи генерал је чуо топот коња. „Ево их!“, помислио је и изишао из шатора. У помрчини назрео је

чету коњаника која се лагано приближавала логору. За довољно је посматрао обриси својих војника у седлима. Свакако, нису били тако извежбани као индијански ратници поглавице Џозефа али су се ипак одлично држали. Ево их како се после напорног и дугог марша враћају у логор у савршеном поретку, по четворица у реду, а испред свих поручник Бекон и заставник са стегом на врху копља.

Генерал Хауард вратио се у свој шатор да тамо сачека извештај поручника Бекона. Тако је пропустио мучњевиту сцену која се одиграла на самој ивизи логора али је чуо пригушен крик после кога је одјекнуо пуцањ који га је натерао да изјуре напоље.

А ево шта се одиграло у ноћи без месечине: када се извиђачка патрола приближила првом стражару који је чувао прилаз логору, заставник је изненада оборио копље на ком се вијорила застава, обо коња и у пуном галопу копље зарио у груди несрећног стражара. Овај је само крикнуо и срушио се а приликом пада опалила му је пушка.

— Индијанци! — отело се генералу Хауарду. Ти црвени ђаволи опет су га изиграли!

Прегажен логор

Поглавица Пробушених Носева сазнао је од својих невидљивих ухода да је чета поручника Бекона изјавила и научио је четрдесетак својих ратника да јашу у збијеном поретку као амерички војници. Индијанци су обукли униформе војника које су раније убили или заробили и тако су вешто извели подвалу да су преварили и генерала који је добро познавао своје људе и имао много искуства у борби с Индијанцима. И док је генерал Хауард вадио колт, није могао а да се не диви лукавству свог страшног противника.

Индијанци су јурнули у логор урлајући и пуцајући као изbezумљени. Било их је свега четрдесетак али се чинило као да их има чети-

ри хиљаде. Буновни војници излетели су из шатора трљајући очи. У рукама су стезали оружје али су их Пробушени Носеви убијали још пре но што би они схватили шта се у ствари догађа. Ужасна пометња владала је у логору. Они војници који су избегли први налет Индијанаца нису никако успевали да се саберу и почну да пуцају. Осим тога, у мрак логора постојала је опасност да уместо у Индијанце пуцају у своје другове.

Генерал и официри урлали су наређења, узалуд покушавајући да организују неки отпор. Војници нису могли да се поврате од изненадног шока. Једини при себни у читавом логору били су преобучени Индијанци поглавице Џозефа. Пошто су неколико пута прегазили логор, Индијанци су се као по договору упутили према месту где су биле везане мазге. Стражаре који су их чували одмах су смакли, конопце пресекли и преплашене животиње трком су ишчезле у мрачној ноћи. Хтели су да учине исто и с коњима али нису стигли: већ су пристизали војници који су се, најзад, прибрали. Задовољни постигнутим успехом коме се, вероватно, ни сами нису надали, Индијанци су полегли по коњима и ускоро их је прогутало мрак.

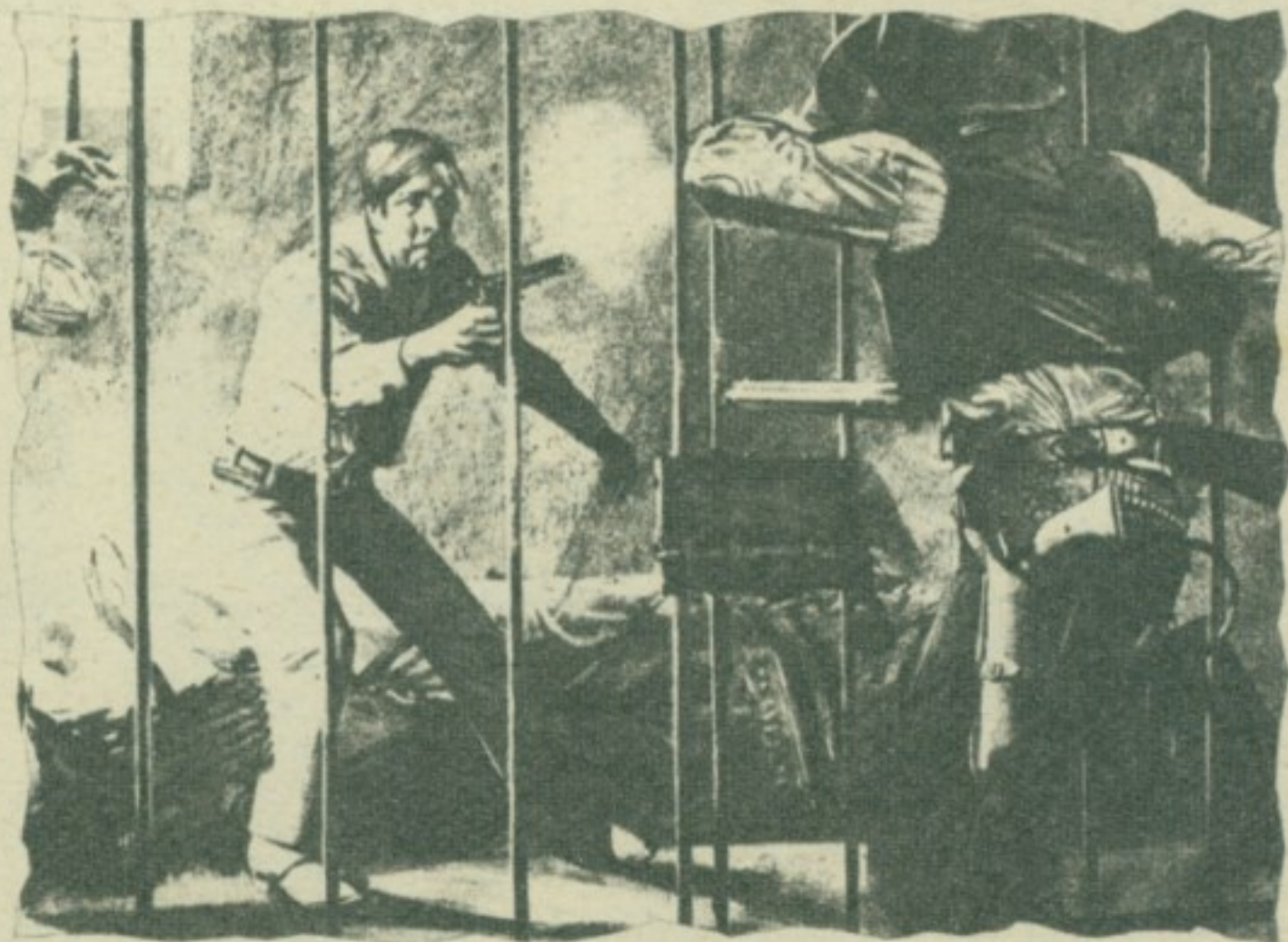
Крвава киша

Генерал Хауард одмах је послао за њима три чете коњаника. Облачићи прашине које су подигли индијански коњи јасно су показивали траг који је војнике одвео до кањона. Официри нису часили часа и као муве без главе улетали су у кланац. Али, у дну кањона читав облак Индијанаца затворио им је пут. Било је очигледно да су баш њих очекивали. И још једном су Џозефови ратници показали да су ненадмашни стрелци. Тада су официри наредили да се чете врате путем којим су дошле али је на литицама кланца било више Индијанаца него дрвећа. Војници су падали с коња и гинули и не знајући одакле долазе хици. Крвава киша трајала је све док и последњи белац није био мртав.

Овај покољ, који је у историју ушао као битка код Камас Медоуза, био је још једна у низу победа поглавице Џозефа, индијанског Наполеона, како су га увелико називале новине у Вашингтону. Плеће Пробушених Носева могло је да настави пут према толико саваној слободи у просторствима Канаде. Али, као што је познато, до те слободе ни када нису доспели. Готово на самим границама Канаде стигла их је и зауставила огромна војска којом је командовао генерал Милс. Б. Д.

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ:

МЕТАК ЗА БИЛИ КИДА

ЛЕПО СУ ТО НАШИ
ШЕФОВИ ИЗРАЧУНА-
ЛИ! ДА МИ НА СЕБЕ
ПРИВУЧЕМО УБИЦЕ...

ДА БИ ВИЛОУ
МОГЛА ДА
ПОБЕГНЕ!

ОВО ДОСАД
СИ
ОДЛИЧНО
ИЗВЕЛА,
БОБИ!
А САД
ЋЕМО ДА
ВИДИМО
ШТА
ЋЕМО!

ЕНО
ИХ!

КРЕНУЛИ
СУ!

...KAC
TA-
HE!

ОДЛИЧНА
СУ МЕТА!

КРЕЊИ
БОБИ!
БРЗО!

ДА
ПРО-
ВЕ-
РИ-
МО!

НАШЕ
ТАЗДЕ НЕ
ВЕРУЈУ
НА ГОЛУ
РЕЧ!

ОНИ МОРА ДА
БУ ПОБЕГЛИ НА
ДРУГУ
СТРА- ЗАЊИМА
НУ!

ЗА ЊИМА!

ЖАО МИ ЈЕ ШТО ЋЕШ МОРАТИ
ДА ПРЕКИНЕШ ОД-
МОР... АЛИ МОРА-
МО УСКОЧИТИ У
ВОЗ! УСПОРАВА
НА УЗБРДИЦИ...

ЗАР МИ
ОСТАЈЕ ШТА
ДРУГО?

ЗАР МИ
СТАЈЕ ШТА
ДРУГО?

ТРАГ СКИЈА СЕ
ОВДЕ ЗАВРШАВА!
МОРА ДА СУ УСКО-
ЧИЛИ У ВОЗ...

НЕЋЕ ИМ ПО-
МОЋИ!
ЗА! ЈАВИЋУ
КО- ДА ИМ
ПРИРЕДЕ
ДОЧЕК!

НОЋ КАД СУ БРОЈАЛИ ДЕЦУ

НА КУЋУ У КОЈОЈ СЕ НАЛАЗИЛО ДЕВЕТОРО ДЕЦЕ СРУЧИО СЕ НАЈЈАЧИ ЦИКЛОН КОЈИ ЈЕ ИКАД ЗАХВАТИО АМЕРИКУ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Циклон „Камила“ се приближава... Циклон „Камила“ се приближава. Разорна снага огромна! — понављао је спикер узбуђеним гласом. Била је недеља, 17. август 1969. године. Становници Галфпорта, у америчкој држави Мисисипи, нису се тог дана одмицали од радио и телевизијских апарата: напето су очекивали обавештења оском налету циклона „Камила“. Ураган је већ протутњао преко Мексичког залива и кретао се у правцу североистога. Готово је сигурно да неће поштедети ни њихов град.

ОНИ НИСУ ПОБЕГЛИ!

Из приобалног подручја које се налазило на путу кретања урагана 150.000 људи спремао се да побегне у унутрашњост земље. Али, многи су оклевали да пођу надајући се да ће их циклон минимално или да ће његова снага док стигне до Галфпорта ослабити. Оклевао је и тридесет седмогодишњи Џон Козак јер није било лако напустити кућу са женом и седморо деце од којих је најмлађе имало 3 а најстарије седам година! У кући су се затекли Џонов родитељи и Чарли Хил, њихов пријатељ који је дошао да ту проведе недељу.

У приземљу куће Козакових налазила се и њихова радионица дечјих играчака и школског прибора, а горе на спрату стан. Кућа је сазида 1915. године и досад је издржала све налете циклона. И зато су Џон и Џенис сматрали да нема потребе да с децом беже у унутрашњост земље.

Џонов отац делио је мишљење свог сина:

— Надам се да ће „старица“ и овог пута издржати. Уосталом, ако видимо да нам прети опасност, побећи ћемо у току ноћи.

Киша није престајала цело поподне. Ветар се диго и сиви облаци, долазећи из залива, јурили су по небу. Породица Козак рано је вечерала. Бети, њихова сусетка чији је муж био на путу, замолила је да им се придружи са своје двоје деце. И, ако додамо једног пса, то је био комплетан састав мале групе која је чекала ураган.

Мрак се спустио раније него иначе. Ветар и киша шибали су кућу у налетима. Џон је наредио деци да све душеке снесу са спрата у

приземље јер је ту било сигурније а и да би сви били на окупу.

МОРЕ У СОБИ

Сад је налет ветра био тачно над њима. Зачуло се стравично завијање и урлање. Киша је већ почела да продире и у кућу: чинило се да продире кроз саме зидове. Козакови појурише у кухињу. Вратили су се наоружани шерпама, лонцима, крпама. Борили су се с водом која је већ преплављивала под али без много успеха.

У пола девет нестало је струје и деда запали лампе. Урлање циклона било је заглушујуће. Кућа се тресла, таваница у соби се крунила и падала на главе узнемираних и уплашених људи. Одједном, зачу се тресак, врата терасе на горњем спрату разбила су се у парампарчад. Затим се зачу тресак стакла и с осталих прозора. Вода им је сад допирала до чланака.

У том тренутку улазна врата почеше да попуштају и искачу из својих шарки. Џон и Чарли притрчаше. Покушали су да их задрже али маса воде сручи се на њих и баци их заједно са вратима на други крај предсобља.

Чарли овлажи испуцале усне и довикну осталима:

— Вода је слана!

Значи, море је стигло до куће! Вода се из минута у минут све више пела. Паника је све захватила. Џон нареди да се изброје деца, деветоро укупно, и да држећи

се за руке, покушају да се извуку и стигну до кола. На жалост вода је продрла у мотор и ауто се није могао покренути.

— Морамо се вратити у кућу — нареди Џон. — Бројте децу!

Једва су превалили пут до куће. Уплашени и промрзли поседаше по степеницама. Деца су поред себе ставила мачку и кутију с мачићима. Мачка је унемирено гледала у мачиће. Пас се склупчао и заспао.

Ветар је урлао. Људи у кући имали су утисак да поред саме куће тутњи теретни воз. Зграда се тресла из темеља. Вода се полако али незадрживо пела степеништем. Одједном, спољашњи зидови попустише и сручише се. Нико не проговори ни реч. Знали су да не могу побећи. Морали су остати ту. Хоће ли преживети или наћи смрт?

Чарли Хил покушавао је на сваки начин да умири Бети. Избезумљена жена била је ван себе од страха. Држећи је за руку она је непрекидно понављала једно исто:

— Ја не умем да пливам! Неколико тренутака кас-

није у једном разорном налету ураган подиже кров и баци га десетак метара даље. Један унутрашњи зид поче да пада.

Џон Козак повика:

— Брзо горе у собу! И бројте децу!

БАКА ЈЕ ЗАПЕВАЛА

Док их је киша шибала одрасли су направили круг око деце. Бака поче дрхтавим гласом да пева не би ли децу охрабрила, али како песму нико није прихватио она ућута. Ускоро и у тој соби поче да се руши један од зидова. Чарли Хил прискочи да га задржи, али се зид с треском сруши. Једна цигла тресну га у леђа.

— Наслоните душеке на овај зид који је остао! — викао је Џон оцу. — Они ће задржати ветар, а ми ћемо га придржавати раменима. — Старији су поседали на под а мањи легосе на њихове ноге тако да су одрасли просто штитили својим телима деветоро деце. Од-

једном под се нагну. Кутија с мачићима одлете под налетима ветра а за њом и мачка која је чучала на књи гама. Паде и трећи зид. Вода се сручила на људе избезумљене од страха.

Тада се догодило нешто чудно: ветар се мало утишао, вода је престала да се пење да би на крају почела да се повлачи. Бесстрашног урагана почео је да се стишава. Џон Козак, његова породица и пријатељи преживели су катастрофу.

★

„Камила“ је најжешћи ураган који се икад сручио на насељену област западне Земљине полулопте. Широк 115 километара, он је ветар терао брзином већом од 300 км/ч и подигао плимину чији су таласи били високи 9 метара! Том приликом страдало је 19.467 кућа! У Галфпорту однео је резервоар с петролејом од 2.275.000 литара и бацио га 6 км даље. Под ударцима ветра телефонски стубови су се ломили као зрна шибце. Мали град Пас Кристијан, западно од Галфпорта, био је збрисан са лица земље.

Џозеф Бланк

ОДЈЕДНОМ ПОД СЕ НАГНУ, ПАДЕ И ТРЕЋИ ЗИД А ВОДА СЕ СРУЧИ НА ЉУДЕ ИЗБЕЗУМЉЕНЕ ОД СТРАХА

СЛАВНА ДЕ

КАРАВАЂО (1573—1610). — Славни бунтовни италијански сликар, познати кавгација који је одлучно прекинуо с дотадашњим „узвишеним“ схватањем сликарства тврдећи да уметност мора да буде верна природи и животи. Сликао је изванредне мртве природе, религиозне композиције за декорацију цркава, често грубо натуралистичке, чувене ентеријере (унутрашњости) с јаким контрастима светлости и сенке. Моделе за своје слике проналазио је у народу — итраче, свираче, војнике, врачаре. **БАХУС** на нашој слици, једно је од његових младалачких дела и налази се у чувеној галерији Уфичи у Фиренци.

МИКЕЛАНЂЕЛО (1475—1564). — Италијански вајар, сликар и архитект који је дао печат уметности ренесансе и чија су дела била школа за будуће уметничке генерације. Сам је тврдио да је пре свега кипар али је оставио бесмртна сликарска дела. За папу Јулија II сликао је свод **Сикстинске капеле** у Риму (детал на нашој слици) где је низом фресака приказао стварање света. Две деценије касније у Сикстини прави огромну фреску **Последњи суд**. Од кипарских остварења најзначајнија су **Пијета**, **Давид**, **Мојсије**, **Робови**. Један је од градитеља базилике св. Петра у Риму и творац њене куполе.

РЕМБРАНТ (1606—1669). — Холандски уметник, један од највећих сликара свих времена. Сачувано је око 650 његових слика у уљу, 300 бакрописа и око 1500 цртежа. Највише је радио портрете и аутопортрете, затим, призоре из Библије и митологије, пејзаже, мртве природе. Једна од најчувенијих слика му је **Ноћна стража**, иначе, прва која се није допала његовим савременицима. Сликао је углавном загаситим смеђим тоновима али и топлом црвеном и златном бојом. Један је од највећих мајстора светлости и сенке у чему је превазишао и самог Каравађа. На слици је **ПАЛАДА АТИНА**.

БРОЈГЕЛ (око 1525—1569). — Фламандски сликар рођен на граници Белгије и Холандије. Тема његових слика су сцене из сеоског живота приказане на груб и сатиричан начин, са стотинама ликова сељака, просјака, богаља и мноштвом детаља. То је уметникова реакција на шпанску окупацију и инквизицију под којима стење његова земља. Чувене су Бројгелове јарке боје: црвена, жута, модра, бела. За живота није схваћен и у то време једини купац био му је на страни аустријски цар Рудолф II коме Беч има да захвали за најкомплетнију збирку Бројгела. Ово је детаљ платна **СЕОСКА СВА ПЛА**.

ЛА ВЕЛИКИХ СЛИКАРА

РУБЕНС (1577—1640). — Фламандски сликар, један од најчувенијих и најплоднијих у историји сликарства. Из Рубенсове радионице изишло је око 3000 слика од којих бар 600 израђено његовом руком. Рубенсова велика платна сјајних су и живих боја, богатих костима и детаља. Теме је одабирао из историје, религије, митологије. До данас је остао један од најбољих сликара нагих људских тела — актова, за које му је често позирала друга жена Изабела Брант. Његови раскошни актови, као на слици **ОТМИЦА ЛЕУКИПОВИХ КЋЕРИ** коју приказујемо, начињени су у славу лепоте људског тела.

ЕНЕРГОИНВЕСТОВА МАШИНА ШТИРКА РУБЉЕ

Интересовање за Енергоинвестову игру из недеље у недељу све је веће. Уосталом, то показује и број учесника у петом задатку објављеном у хиљадитом броју „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ од 26. фебруара ове године.

До одређеног рока 5. III о. г. у Енергоинвестову пословницу на Скендерији у Сарајеву стигло је 46.000 одговора. На питање постављено у ЗАБАВНИКУ: „Да ли се у Енергоинвестовој машини може штиркати рубље?“ велика већина учесника овог, петог задатка, одговорила је потврдно, односно да.

Међу учесницима конкурса који су тачно одговорили жири, чији је члан била и ГОРДАНА БОНЕТИ спикер ИПП ТВ Загреб, извукао је на срећу имена доbitника следећих награда:

I НАГРАДУ ЕНЕРГОИНВЕСТОВУ машину за прање рубља ОБОДИН добио је САША КОВАЧЕВИЋ, Паве Радана 5, Бањалука;

II НАГРАДА ЕНЕРГОИНВЕСТОВ фрижидер ОБОДИН добио је МИЛАН БРАЈКОВИЋ, То дора од Сталаћа 2, 35250 Парантин;

ПОПУЛАРНА ГОРДАНА
БОНЕТИ ИЗВЛАЧИ НАГРАДЕ

III НАГРАДУ бицикл добио је ЛОВИЦА ЂЕНИЋ, Моше Пијаде 106/13 19210 Бор;

IV НАГРАДУ сат добила је СЛОБОДАНКА МИЛОЈИЋ V-8-II/11 — Г. П. Илића 19300 Неготини

V НАГРАДУ клизаљке добила је ГОРДАНА ВУКИЧЕВИЋ, М. Тита 49, 22322 Нови Карловци, Срем.

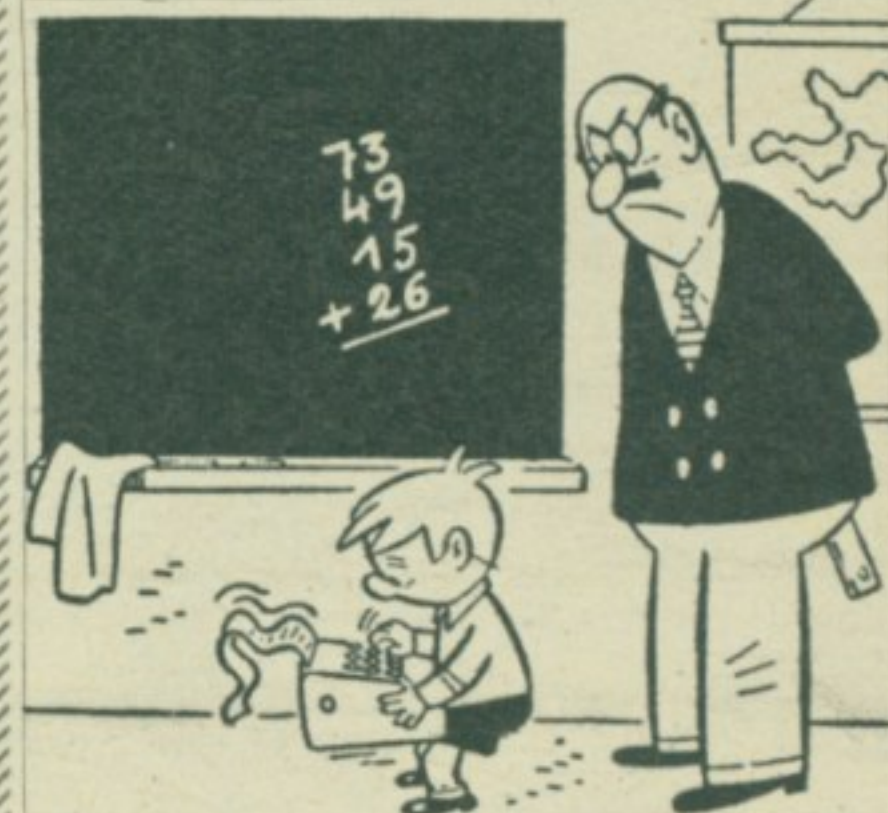
ХУМОР

БЕЗ РЕЧИ

— Одмах да си рекао „драги ујаче, хвала ти на поклону“ или ћу ти удати шамарчину!

БЕЗ РЕЧИ

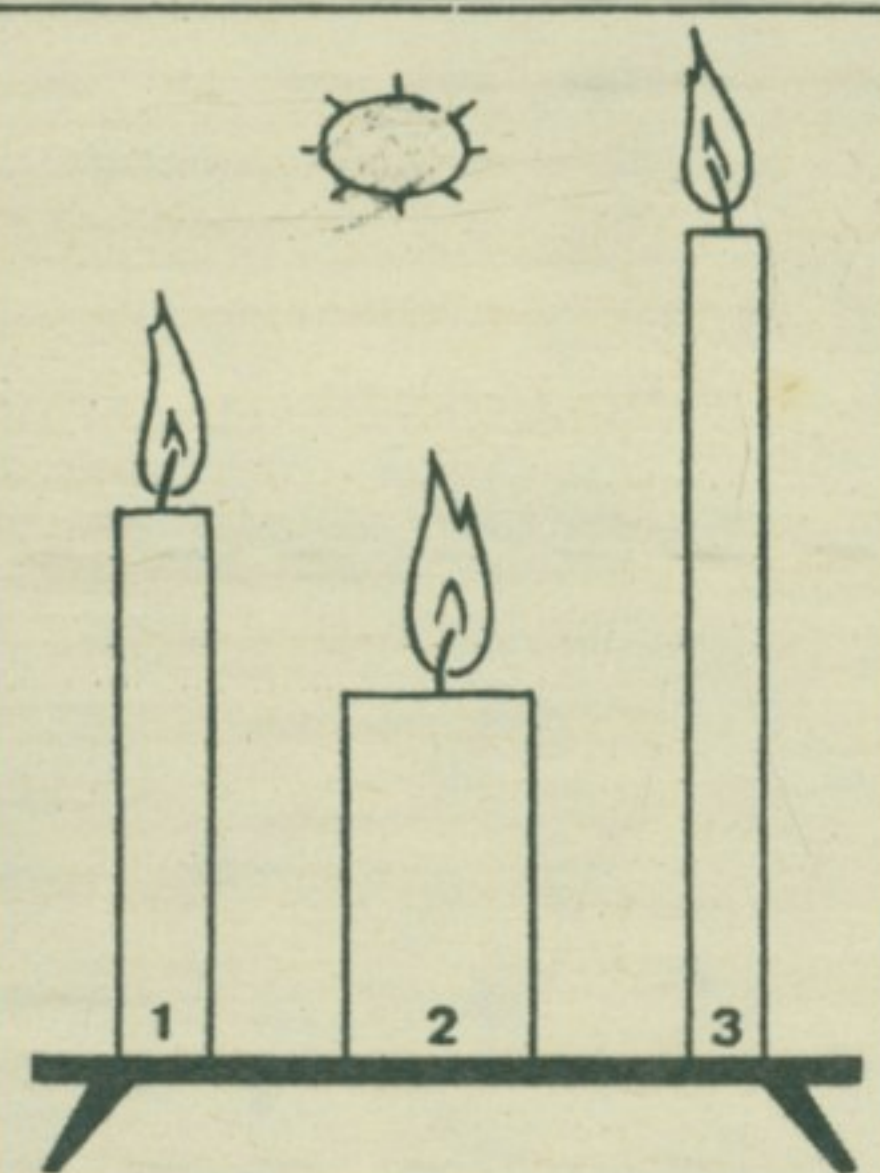
— Алал вам вера, докторе! Ви сте први коме је пошло за руком да му да сируп!

ЗА ДОБРЕ МАТЕМАТИЧАРЕ

Првој свећи на нашем цртежу потребно је 4 часа да би сасвим изгорела, другој 8 а трећој 3 часа. После колико времена ће бити све три свеће исте дужине ако их упалимо у исто време?

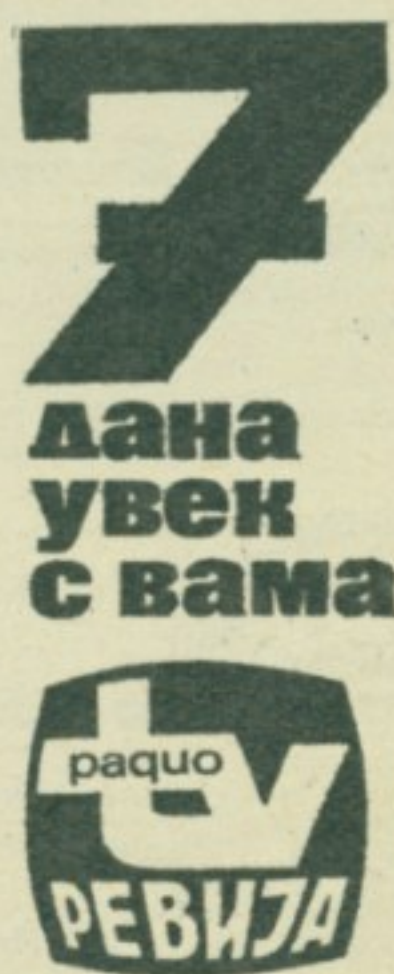
ОДГОВОР:

После два часа. Прва свећа изгорела је 1/4 а друга 2/3 своје дужине. После два часа, друга ће изгорети и бити исте дужине као и остале.

$$3x + 5y = 3(x+y)$$

„ИЗРАЂЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ за прве разреде средњих школа — једина књига у нашој земљи из које ученици могу лако да науче КАКО СЕ ИЗРАЂУЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ! Књига садржи КОМПЛЕТНУ ИЗРАДУ СВИХ ЗАДАТАКА. Испорука одмах. Плаћање приликом преузимања од поштар. Цена 30 н. дин. Наручите писмом или дописницом на адресу: МАТЕМАТИКА, Сарајево, Д. Манџина 16.

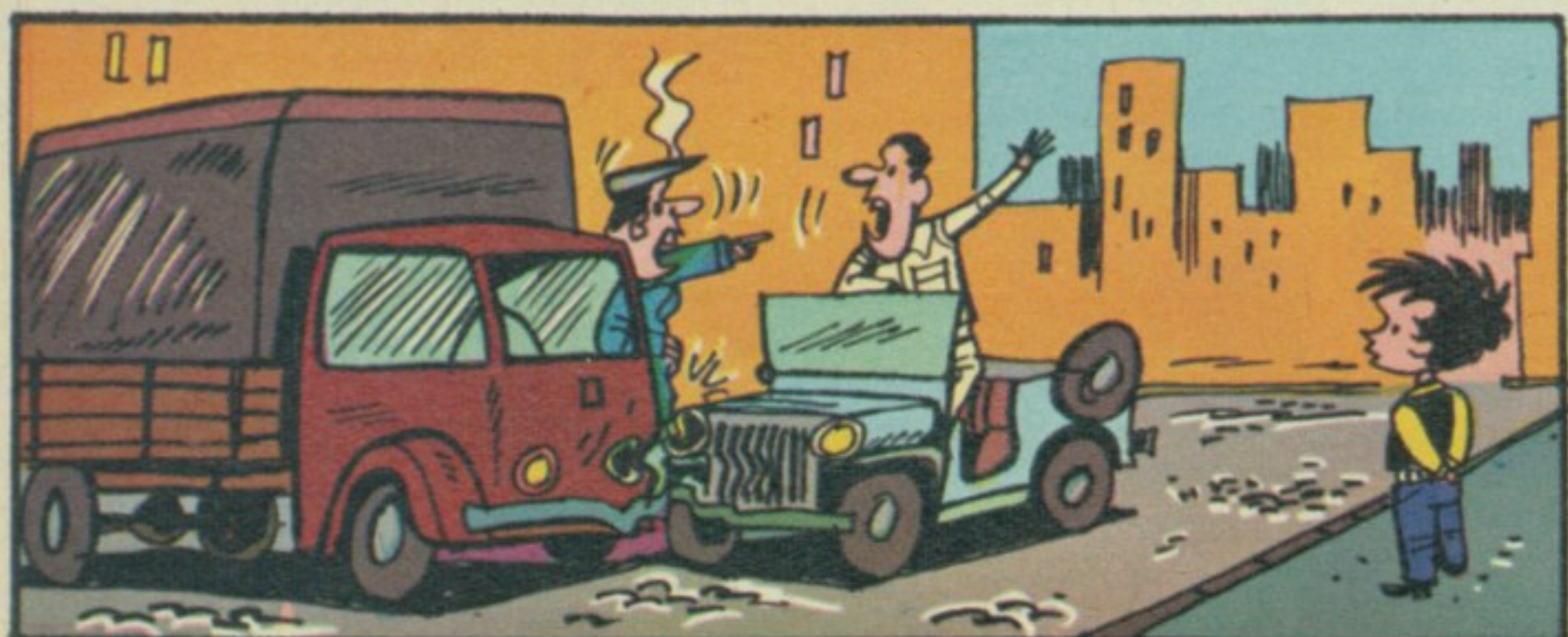
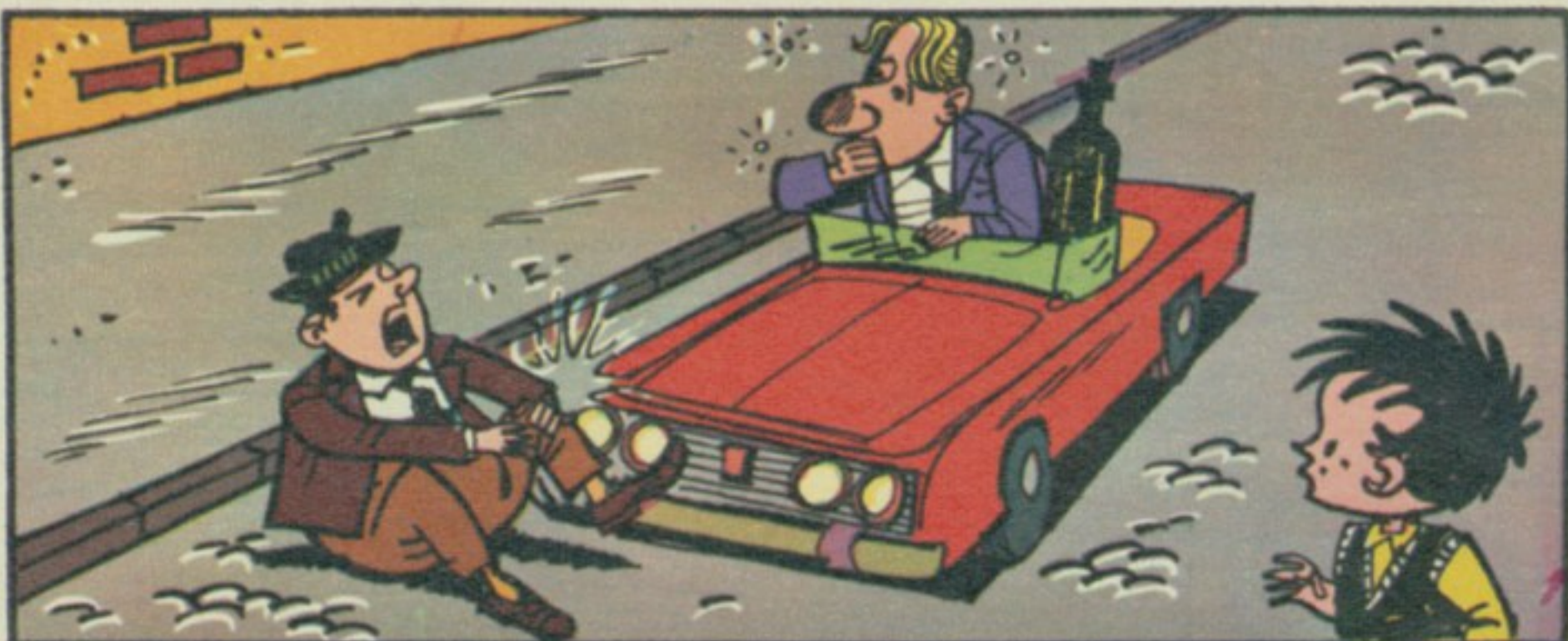
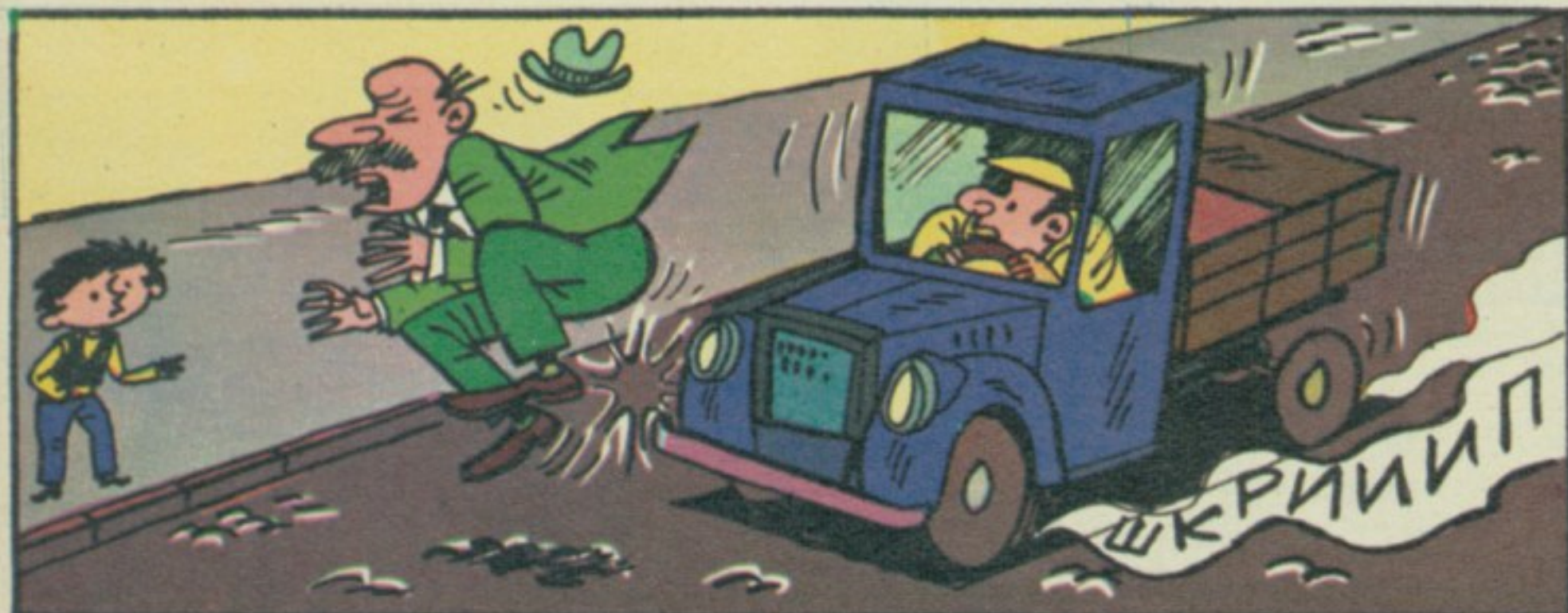
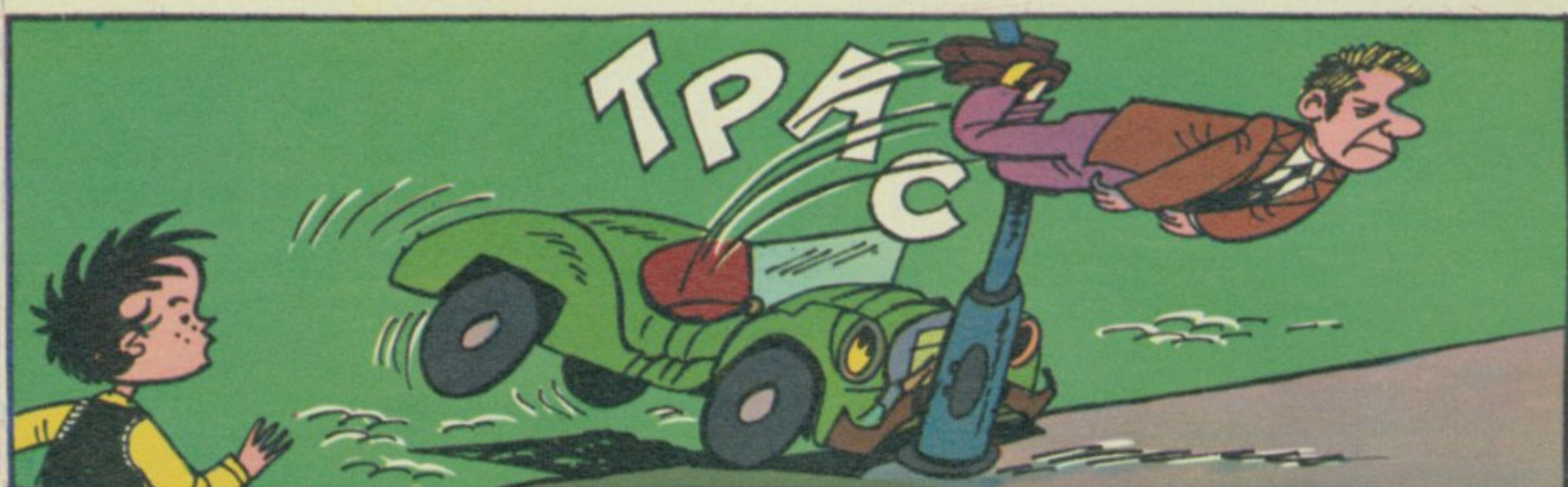
БЕЗ РЕЧИ

ЈЕДНА
АЛИ ВРЕДНА

Кад се пуца из златног топа, правда губи своју снагу
(Италијанска пословица)

НАГРАДА ЗА ХРАБРОСТ

На међузвезданом аеродрому тог јутра је владало велико узбуђење. Био је то дан првог свемирског путовања за двојицу најмлађих чланова земаљског Астероидног клуба и сви њихови рођаци и другари дошли су да их испрате.

Млади Џо Вили и Ралф Адамс добили су награду клуба победивши све супарнике у тешком испиту из астрофизике и у тесту способности прилагођавања специјалним условима температуре, зрачења и гравитације са којима ће се срести на површини Месеца.

Радиоактивна болест

Посматрајући диновску ракету Ралф упита Џоа:

— Да ли си спреман за лет?

— Него шта мислиш! — насмеја се Џо. — Спремио сам највећу торбу од зилона коју сам могао да нађем. У њу ће стати бар 200 килограма „онога“...

„Оно“ је, наравно, било Месечево злато, мало позната жућкаста материја за коју се знало само то да може да се нађе у пећинама Месеца. До тада су биле пронађене само мале количине злата и то у Месечевој прабини која је била донета на Земљу због испитивања.

Астероидни клуб је давао велику награду путнику који са Месеца донесе на Земљу већу количину злата.

— Бојим се за тебе, Џо, — рече Вида свом брату. — Шта ће се догодити ако добијеш „радиоактивну болест“?

— Ах, ти говориш као неко из 20. века! — узвикну Џо нестрпљиво.

Ускоро је дат сигнал за полазак. Сваки путник носио је са собом свемирско одело, апарат за дисање и осталу опрему.

Мало касније свемирски брод је узлетео. Кад су се повратили од узбрзања приликом узлетања, путници нису ни знали да је брод већ прешао критичну тачку од 40.000 километара на час.

— Мислиш ли да заиста постоји

МЕСЕЧЕВО ЗЛАТО

СЕТ ХАМОН

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

И на природном сателиту Земље важи изрека: није злато све што сија!

та „радиоактивна болест“? — упита Ралф Џоа.

Џо слеже раменима и одговори: — Знам само оно што сам прочитао у „Приручнику за свемирске путнике“. Неки путници добијају ову болест, а други не. Надам се да ћемо ти и ја бити отпорни на њу. Било би врло незгодно да нас та болестина шчепа док трагамо за Месечевим златом.

Баш у том тренутку преко наслона столице испред њих провири симпатично лице једног младића који се представио као Џек Пети.

— Чуо сам да помињете Месечево злато — рече он. — Мислим да је то измишљотина Астероидног клуба који би хтео да наговори људе да чешће путују на Месец, па и да се тамо настане. Пре неколико векова нешто слично се догађало на „Дивљем западу“ Америке кад је завладала такозвана златна грозница.

Трагање за златом

Џо и Ралф су се за време лета спријатељили са Џеком а главни астронаут је коначно објавио преко интерфона:

— Обуците свемирска одела и скафандере! Слећемо!

Дечаки су били врло узбуђени што ће први пут обући свемирска одела и ставити на главе скафандере. Ускоро се преко интерфона поново чуо глас главног астронаута:

— Сви путници морају да буду у свемирском броду тачно у 16.00 часова. Подесите хронометре према главном хронометру брода. Подсећам вас да на Меседу нема атмо-

сфере и да зато не можемо да дамо звучни сигнал за повратак.

— Ура! Ура! — узвикну Џо. — Имамо шест сати да се обогатимо!

Кад се лађа меко спустила на површину Месеца, путници су изашли подешавајући систем за довод кисеоника.

Убрзо су сви поскакивали као кенгури: Месечева тежа је шест пута слабија од Земљине.

— Хајде да се извучемо и поћемо у потрагу за златом — рече Џо Ралфу преко магнетског предајника у скафандеру.

Џо и Ралф навукосе стабилизационе чизме са којима су могли да ходају као на Земљи и поћосе по површини Месеца.

Пљусак метеора

Ралф је први пут посумњао да нешто није у реду са Џоом кад је свом другару предложио да поведу са собом и Џека Питија. Џо се оштро успротивио.

— У реду, Џо, — слеже Ралф раменима. — Џек ионако већ истражује за свој рачун.

Џо је већ сишао низ кратер једног вулкана, па је и Ралф пошао за њим. Изненада по ивицама кратера поче да се осипа камење.

— Ко то баца камење на нас? — узвикну Ралф.

— Брзо, Ралфе, брзо! — викну Џо ускачући у велику лукутину у једној стени. Ралф ускочи за њим и упита га:

— Шта се догодило, Џо?

— Био је то пљусак метеорита — узврати Џо. — Да ли се сећаш да су нас на то упозорили још на Земљи?

Међутим, ускоро је почело да пада и велико камење. Срећом, пуко-

тина у којој су се дечаки сакрили била је у ствари улаз у једну пећину.

Камење се све више рушило, тло се тресло... Био је то у ствари месецотрес. Младићи су се надали да је то први и последњи који су осетили!

— Џо, да ли си жив? — упита Ралф друга.

Џо је био здрав и читав, а налазио се усред Месечевог злата које се одронило после месецотреса!

Џо брзо поче да граби злато а Ралф скочи увис од радости и пожури до свог пријатеља. Међутим, Џо без икакве опомене скочи на Ралфа и нападе га. Ралф паде на тло и јаукну:

— Шта ти је, Џо? — узвикну он.

— Да ли си полудео?

— Не дирај то злато! — урликну Џо у предајник — Злато је моје!

Ја сам га први видео и оно припада мени.

Џо је изгледао врло чудно док је пузио по пећини скупљајући злато и стављајући га у торбу од зилона.

Изненада, Ралфу је све било јасно: Џо је оболео од радиоактивне болести! Једини начин да му помогне био је да му одврати пажњу.

— Добро, добро, Џо, — рече Ралф мирно. — Нека ти буде. Да ли би хтео да ти помогнем да пренесеш злато до свемирског брода пре него што дође до новог месецотреса?

Џо није ништа одговорио. Он је само грабио злато и стављао га у торбу док се Ралф полако повлачио из пећине. Хтео је да отрчи и доведе помоћ.

Нож њог јрлом!

Међутим, у том тренутку се на отвору пећине појавио Џек Пети. Он је похлепно пиљио у торбу са златом која је била у углу пећине.

Џек је пошао право према Џоу. Џо се бацио на тло да би заштитио свој драгоцен плен, а Ралф је препречио Џеку пут. Међутим, Џек притисну врх великог ножа на Ралфово свемирско одело и заурла у предајник:

— ДАЈ МИ ТОРБУ СА ЗЛАТОМ, ЏО, — РЕЧЕ ЏЕК — ИЛИ ЋУ ПРЕСЕЋИ РАЛФОВУ ЦЕВ ЗА ДОВОД КИСЕОНИКА

— Буразеру, пробушићу ти свемирско одело ако се одмах не скло ниш.

— Триста му летећих тањира — промрмља Ралф. — И Џек је добио „радиоактивну болест“. Сада сам између две ватре. Биће добро ако било ко од нас изиђе одавде жив!...

Џек Пети је изгледао као човек који заиста мисли озбиљно оно што каже.

— Џо, дај ми торбу са златом — рече он. — Или ћеш то учинити или ћу одмах да пресечем Ралфову цев за довод кисеоника!

— Џо! — узвикну Ралф очајно. — Зар не видиш у каквом сам положају? Ако му не даш торбу...

Одједном, Џо скочи и са лакоћом подиже велику торбу. За тренутак је успео да одврати Џекову пажњу од Ралфа и јурну напоље!

— Све је твоје, Џек! — викну он. — Али, мораћеш да јуриш за златом!

Мања сила теже на Месецу повећава способност човека да носи тежак терет и истовремено за око шест пута повећава удаљеност до које он може да баца неки предмет. Џо и он живи да је загрлио друге далеко...

Џек Пети појури за торбом а Ралф је био толико срећан што су Џо — и он живи да је загрлио друга и рекао му:

— Хвала ти, Џо! Дивно си то извео!

Баш у том тренутку затресе се гло и страшна експлозија обори децке на тло. Видела се блештава светлост, камење је падало свуда а крај кратера насталог од експлозије лежао је Џек Пети...

Шта је експлодирало!

— Шта се у ствари десило? — упитали су чланови спасилачке екипе који су дошли на Ралфов позив.

Хронометри су показивали да је крајње време да се врате у свемирски брод па су зато сви пожурили.

У броду су Џо и Ралф сазнали да је у ствари експлодирала торба са „Месечевим златом“. „Бомбардовања“ сунчевим зрацима, блистава садржина торбе се за секунд претворила у безвредну прашину!

— Ја... ја... ништа не разумем — муцао је Џо док је џиновски свемирски брод летео према Земљи.

— Нисам желео да приграбим злато само за себе... — муцао је даље Џо. — Није ми ништа јасно...

— Не брини, Џо — рече Ралф смећећи се. — Хајде да видимо како се осећа Џек Пети.

— Мора да сам био луд — причао је Џек свима. — Уопште ми није јасно где сам нашао онај велики нож!

— Ниси био луд него болестан — објасни му лекар. — Лекари за свемирске болести ће испитати и тебе и Џоа. Има још много ствари које људи треба да науче о „радиоактивној болести“ и о „месечевом лудилу“.

— Да ли се то исто односи и на „Месечево злато“? — упита Ралф.

— Да, момци, — узврати лекар.

— Ми се смејемо незнању Земља на у двадесетом веку али ни данас не знамо од чега је у ствари Месец направљен! Зато би требало да будемо много скромнији.

— Шта се догодило са нашим Месечевим златом, Ралфе? — упита Џо.

— Па, Џо, то је дуга прича — одговори Ралф смећећи се. — Сад се добро одмори, а кад слетимо на међузвездани аеродром и кад девојке почну да нам постављају питања — испричаћу ти све...

ТУНГА ПРОТИВ ЦИНОВА

Али, АРАМХ СЕ УМЕШАО...

ТИГАР ЈЕ СКОЧИО ЧУДОВИШТУ НА ЛЕЂА И ЗАРИО У ЊЕГА СВОЈЕ САБЉАСТЕ ЗУБЕ...

ЧУДОВИШТЕ ЈЕ ОТИШЛО АЛИ МОЖЕ ДА СЕ ВРАТИ! НЕКА НОУН ПОЗОВЕ СВОГ ТИГРА!

ПОДСЕТНИК

РАКЕТА — S-X7, увоз из Јапана. Израђена од метала и пластике. Ради на батерије. Може се купити у свим робним кућама „Београд“. Цена од 18 до 95 н. дин.

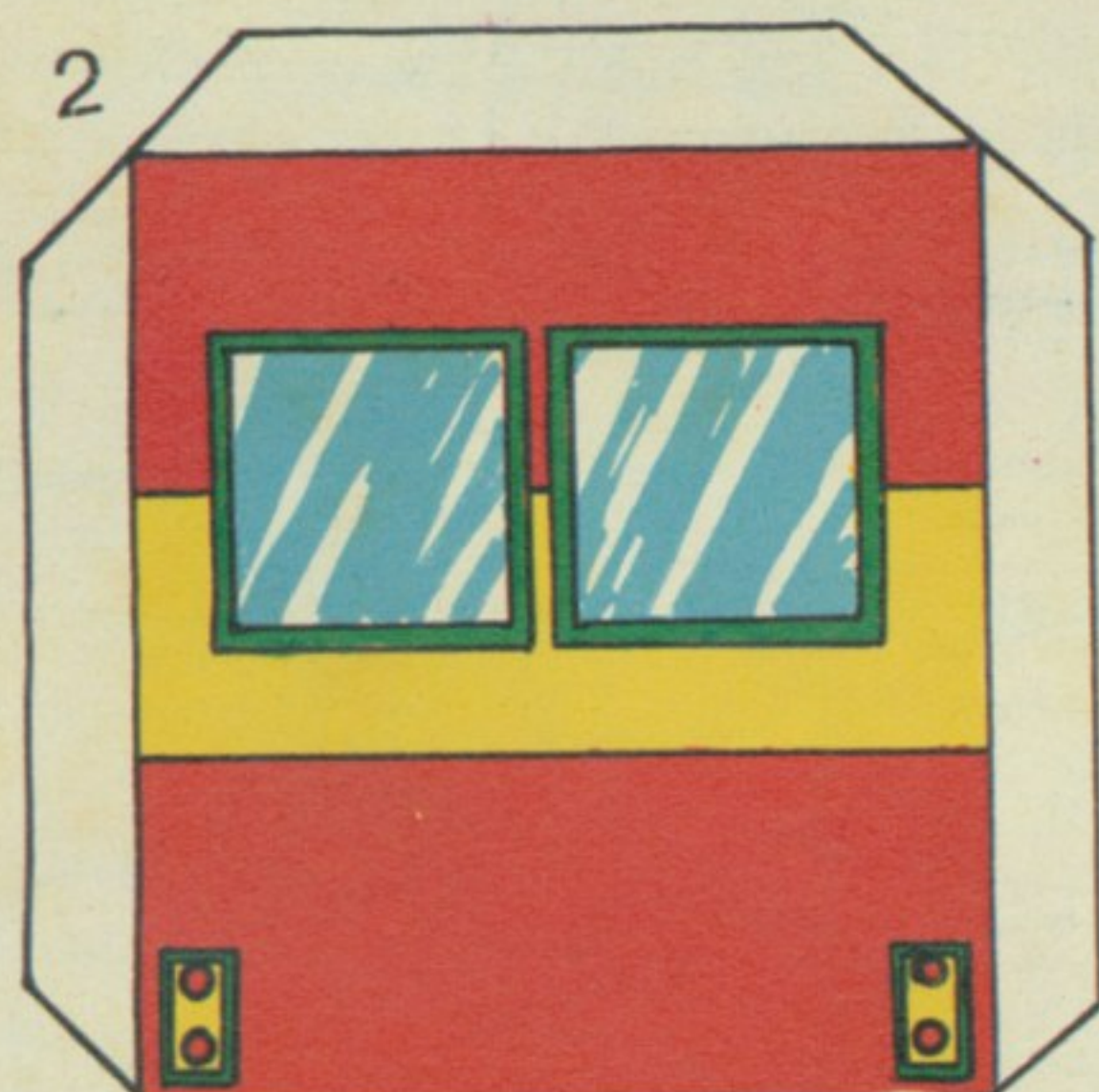
ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

ЧИКИ-ЧИКИ-ЧИ

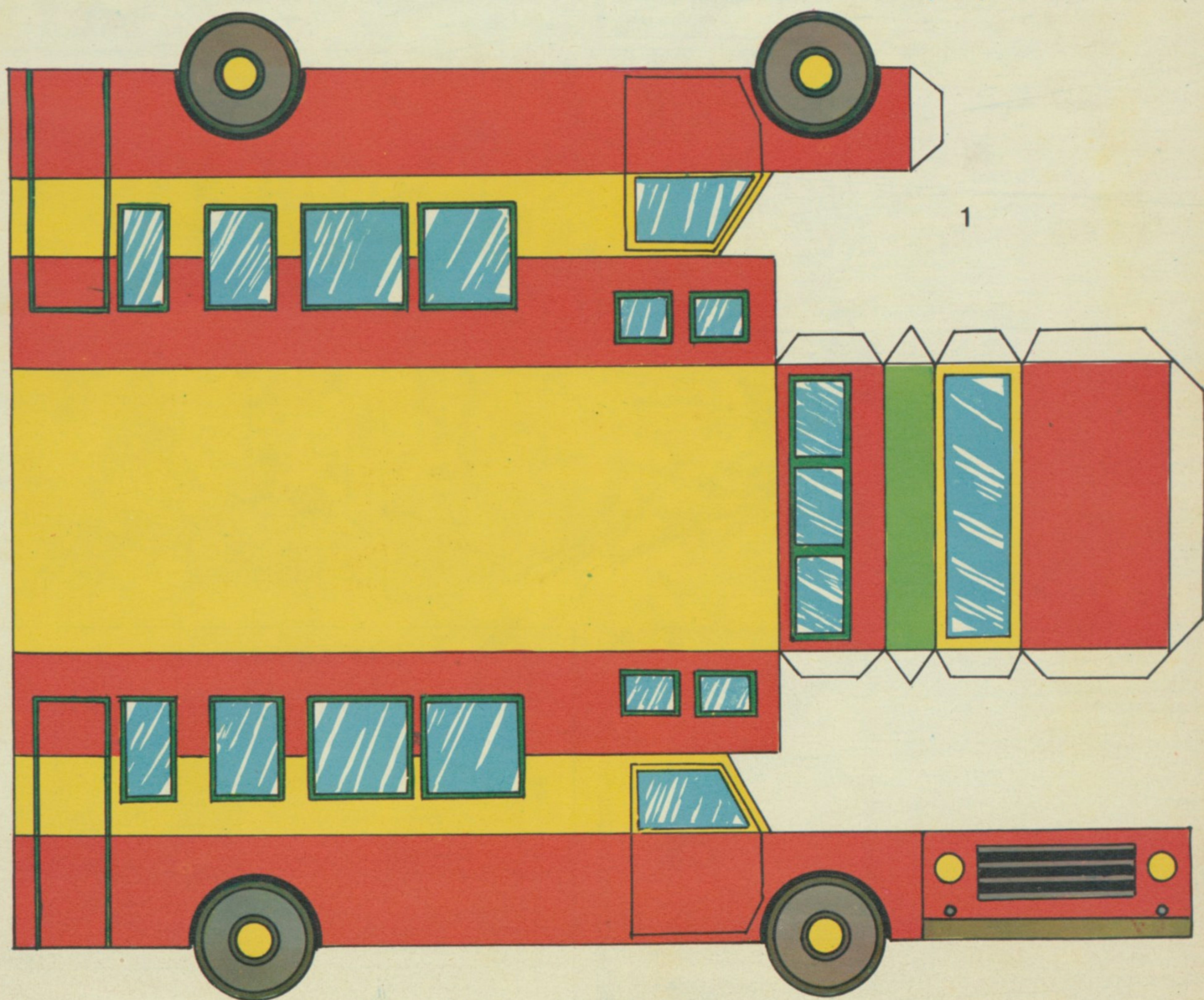
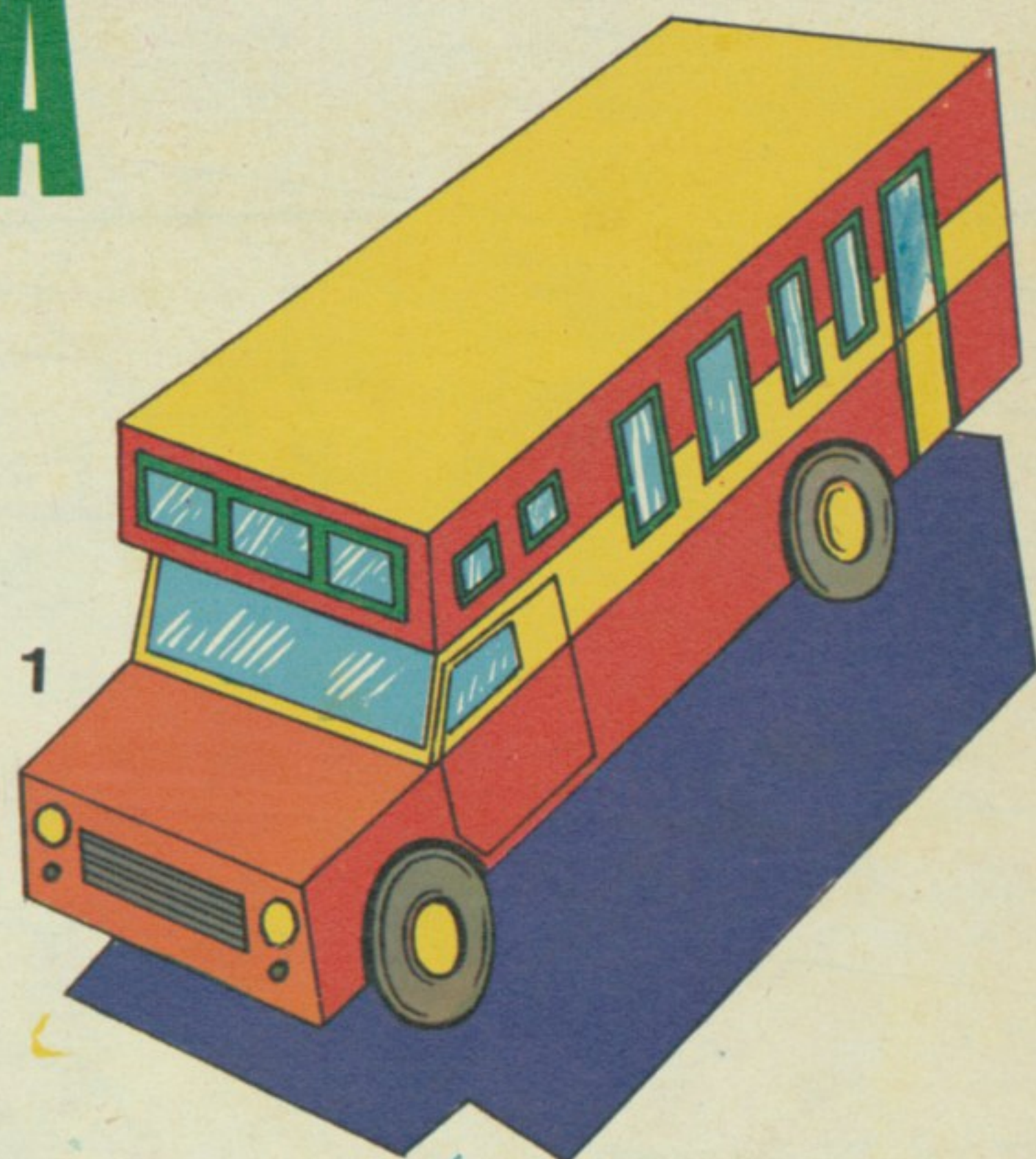
Млада Скопљанка, до свог прелаека у Загреб готово непозната у свету забавне музике, постала је популарна. Највећи успех постигла је недавно у Атини на интернационалном фестивалу где је композицијом „АДИО“ Никице Калођере освојила прву награду. На њеној плочи коју је издао „Југотон“ су две композиције „Чики-чки-чи“ и „Ти си крив за све“. Цена плоче 7,75 н. дин.

ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ И САСТАВИ **ДИЛЕР** КУЋА НА ТОЧКОВИМА

Ево нацрта за израду модела дилера — праве куће на шасији аутомобила. Дилери су веома популарни у свету. То су аутомобили којима се може не само путовати већ и становати, и то сасвим удобно. Оба дела нацрта залепи на картон, изрежи их и састави према узору на слику готовог модела. Најпре обради предњи део каросерије „1“, а затим њену задњу страну „2“. Тачкове можеш ојачати ако с њихове унутрашње стране залепиш што чвршћи картон одговарајућег кружног облика.

Ми-Риз

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм земље и иностранства. Скупљам поштанске марке. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Имам 14 година. Волим музику и фудбал а навијам за „Црвену звезду“. Драган Миленковић, Крајишка 28, стан 4. Земун.

Желимо да се дописујемо са младима из Југославије. Шаљемо три адресе 1. Жења Шуткина, ул. 40 лет Октобља дом 6, кв. 37, г. Лениногорск, СССР, ВКО; 2. Љуба Афанасева, ул. 40 лет Октобља, дом 6, кв. 33, г. Лениногорск, СССР, ВКО и 3. Тамара Занина, ул. 40 лет Октобља, дом 6, кв. 40, г. Лениногорск, СССР, ВКО.

Желео бих да се дописујем са девојкама из наше земље. Имам 17 година. Волим кошарку и бит музику. Милан Јовановић, Доситеја Обрадовића 23, Зрењанин.

Желимо да се дописујемо са друговима и другарицама из наше земље. Питомци смо Ваздухопловне гимназије. Навијам за „Партизан“ а тренирамо цудо. Љубиша Стојиљковић и Миљко Стефановић, 1а ВВГ „Маршал Тито“, Мостар.

Ученик сам III разреда гимназије. Желим да се дописујем са другарицама из Југославије. Скупљам значке и налепнице. Слободан Радић, Пастерова 31/7, Ваљево.

Имам 15 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље. Навијам за „Хајдук“. Сакупљам кликере. Вера Марица, Ванаштор.

Желеле бисмо да се дописујемо са друговима и другарицама из наше земље и иностранства. Језик дописивања српскохрватски или енглески. Идем у I разред Економске школе Бисерка Брала, Парк Руђера Вошковића 8, Пула и Ида Етингер, Загребачка 3, Пула.

Ученик сам VIII разреда. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Душан Живановић, Буре Јакшића 27, Ниш.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из Југославије, Француске и Италије од 15 до 17 година. Навијам за „Партизан“. Од певача волим Мишу Ковача, Далибора Бруна, Вјекослава Јута и Крунослава Слабинца. Идем у I разред техничке школе. Горица Гајић, Ламела III/22 Крушевац.

Имам 13 година. Волим спорт. Скупљам сличице „Животињско царство“ и „Битка на Неретви“. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Мирко Рајић, Рударска 70, Мостар.

Имам 15 година. Желео бих да се дописујем са дечацима и девојчицама широм наше земље. Сакупљам упалаке и кутије од шибица. Језик дописивања: српскохрватски, мађарски, немачки и руски. Иштван Абрахам, Косачичева 14, Нови Кнежевац.

* укршћене речи *

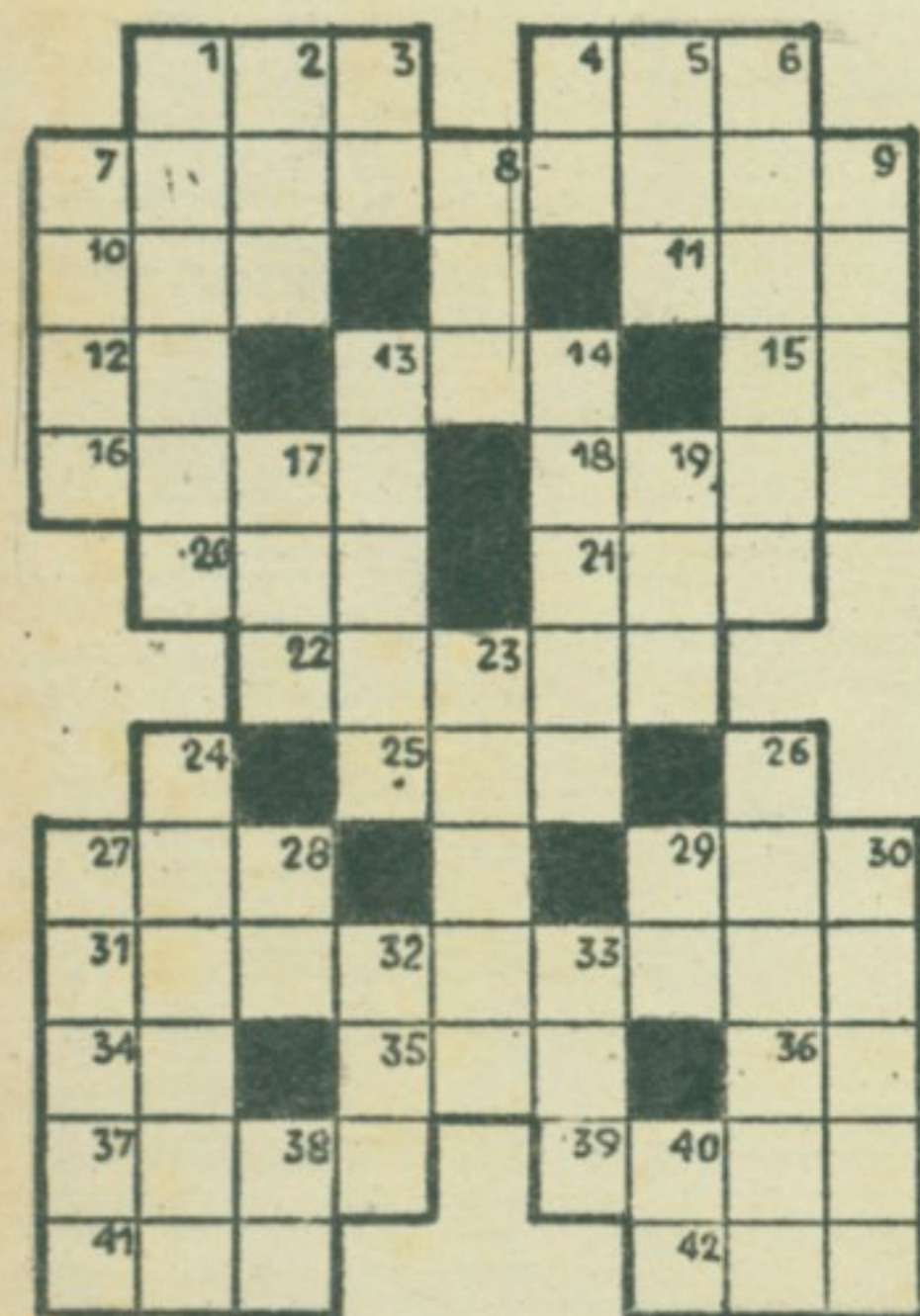
Водоравно: 1) једноцифрен број; 4) ноћна птица грабљивица; 7) роман Н. В. Гогоља; 10) отац (слов.); 11) део пристаништа, моло; 12) лична заменица; 13) стара турска тигула; 15) два иста слова; 16) пркос; 18) река у Црној Гори; 20) мера за површину (множ.); 21) језеро у Се-

верној Америци; 22) потпорно и везивно ткиво које се налази у централном нервном систему; 25) старојудејски цар; 27) неман; 29) трезор; 31) име и презиме нашег савременог песника („Кора“); 34) два самогласника; 35) свеза; 36) скраћеница за музичку ознаку „тремоло“; 37) име књижевника Жупанчића; 39) пут; 41) јужно воће; 42) река у Босни.

Усправно: 1) угажена стаза у снегу; 2) грчко слово; 3) скраћеница за телевизију; 4) страно мушко име; 5) страна света; 6) црначки народ који живи у централним областима Гане; 7) роман Максима Горког; 8) јединица за рад у физици; 9) вулкан на Сицилији; 13) хунски краљ (5. век); 14) један континент; 17) престоница старе Аргонде; 19) временско раздобље; 23) страна света; 24) музички инструмент; 26) једна планета; 27) ваздушно превозно средство; 28) првак; 29) зачин; 30) пољопривредно добро за гајење до мањих животиња; 32) град у Француској; 33) патос; 38) злато (фр.); 40) хемијски знак за рутенијум.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

Водоравно: 1) Мираж, 5) Велс, 6) рј, 8) Нера, г, 10) Ур, 12) ари, 13) трола, 15) да, 16) кредит, 17) Ест, 19) стаја, 20) Вис, 22) Ане, 23) ротор, 25) Аца, 27) „Ободин“, 28) ер, 29) Новак, 30) иза, 31) Ад, р, 32) град, 33) аа, 35) ерар, 36) поток.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ Београд, Мокедонска 29. Директор Милојко Друловић. Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владинир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин, полугодишња 33,00. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у иностранству: ДМ 40 — \$ 10,60 — FF 58,80 — Sfr 46 — Skr 56. Текући рачун број 608-1-82-1 за уплате из земље. Девизне уплате из иностранства преко Привредне банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански фох 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Мокедонска 31 [тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

ЈОШ ЈЕДАН ДАН, МАРИЈА!

Драги Забавниче,

Молим те, а то није само моја жеља, да објавиш речи песме „Марија“ од Мише Ковача.

Унапред захваљујем.

Будимка Новаковић,
М. Тита 190,
34300 Аранђеловац

МАРИЈА

пева Мишо Ковач,
речи Ђорђе Новковић

Још један дан, Марија,
Још једна ноћ и бићу ту.
Враћам се сад из свита
Да ти дам љубав сву.

(поновити)

Љубим те још више но прије,
Нек сунце грије само за нас,
Као у сну видим те саму,
Крај нашег дома чекаш ме ти.

(поновити све)

Љубим те још више но прије,
Нек сунце грије само за нас,
Ти си ми све богатство моје,
Јер ти си нада живота мог.

Још један дан, Марија,
Још једну ноћ и бићу ту.
Враћам се сад из свита,
Да ти дам љубав сву.

Још један дан, Марија,
Још једна ноћ и бићу ту.

СНЕЖАНИН МАРКО

Овај мачак се зове Марко. Још када је био млад, знао је да прескаче разне препоне. Сада већ има доста година и поносан је на своју вештину. Када га милујем по врату, он већ зна шта желим. Наместим руке и викнем:

— Шпринт, Марко! — и он је већ прескочио. Морам да признам да у овим старијим годинама, Марко више воли да се одмара поред топле пећи, или да лута него да прескаче.

Снежана Смиљански,
21000 Нови Сад,
Милана Симића 17

ПАЖЊА ЧИТАОЦИМА!!! ЗАБАВНИКОВА ЗНАЧКА ПОЈЕВТИНИЛА

Због великог интересовања наших читалаца за јубиларну значку, „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ одлучио је да продужи рок пријема наруџбеница за месец дана, тачније до 10. априла 1971. године.

Уједно обавештавамо читаоце који су значку већ наручили, као и оне који се тек сад спремају да је наруче, да се цена услед повећаног броја наручених значака смањила и да сад уместо 1.000 ст. дин. као што смо већ јавили ИЗНОСИ СВЕГА 750 СТ. ДИН. ПАЖЊА!!! У ову цену урачуната је и поштарина. Значка се плаћа поштару кад је донесе.

Будите стрпљиви и сачекајте испоруку значака!

НАРУЏБЕНИЦА

Попуни, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“, 11000 Београд, Македонска 29. Значку ћеш добити у року од око 2 месеца. Тада ћеш је платити поштару. Наружбенице се примају до 10. априла ове године.

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ — 11000 БЕОГРАД Македонска 29

Овим наручујем — ком. значке „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“ по цени

од 750 ст. дин. укупно — ст. дин. Износ ћу платити поштару кад ми значку донесе (поузећем)

(Читко: Име и презиме)

(Место, улица и број)

(датум)

(потпис)

WALT
DISNEY
МИКИ

